

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 63

fyrtiosjunde årgången

28 februari 2004

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 352/2004 av den 27 februari 2004 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 353/2004 av den 27 februari 2004 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör för den 136:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97	3
Kommissionens förordning (EG) nr 354/2004 av den 27 februari 2004 om fastställande av högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 136:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97	5
Kommissionens förordning (EG) nr 355/2004 av den 27 februari 2004 om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 89:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999	7
Kommissionens förordning (EG) nr 356/2004 av den 27 februari 2004 om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 308:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90	8
Kommissionens förordning (EG) nr 357/2004 av den 27 februari 2004 om tillfälligt upphörande med uppköp av smör i vissa medlemsstater	9
Kommissionens förordning (EG) nr 358/2004 av den 27 februari 2004 om fastställande av produktionsbidrag för vitsocker som används inom den kemiska industrin	10
★ Kommissionens förordning (EG) nr 359/2004 av den 27 februari 2004 om övergångsbestämmelser avseende förordning (EG) nr 2125/95 med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning	11

Pris: 18 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens förordning (EG) nr 360/2004 av den 27 februari 2004 om ändring av förordning (EG) nr 1445/95 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn	13
★ Kommissionens förordning (EG) nr 361/2004 av den 27 februari 2004 om ändring av förordning (EG) nr 2497/96 om tillämpningsföreskrifter vad avser fjäderfäkött för den ordning som fastställs i associeringsavtalet och interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel	15
Kommissionens förordning (EG) nr 362/2004 av den 27 februari 2004 om öppnande av en förmånstullkvot för import av rörråsocker med ursprung i AVS-länderna för leverans till raffinaderierna under perioden 1 mars 2004-30 juni 2004	18
★ Kommissionens förordning (EG) nr 363/2004 av den 25 februari 2004 om ändring av förordning (EG) nr 68/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd till utbildning	20
★ Kommissionens förordning (EG) nr 364/2004 av den 25 februari 2004 om ändring av förordning (EG) nr 70/2001 för att utvidga tillämpningsområdet till att omfatta stöd till forskning och utveckling	22
★ Kommissionens förordning (EG) nr 365/2004 av den 27 februari 2004 om ändring av förordning (EG) nr 2233/2003 om öppnande av gemenskapstullkvoter för 2004 för får, getter, fårkött och getkött	30
Kommissionens förordning (EG) nr 366/2004 av den 27 februari 2004 om ändring av förordning (EG) nr 2259/2003 beträffande den tillgängliga kvantitet för vilken ansökningar om importlicenser för vissa grisköttsprodukter får lämnas in för perioden 1-30 april 2004	31
Kommissionens förordning (EG) nr 367/2004 av den 27 februari 2004 om ändring av förordning (EG) nr 2261/2003 beträffande den tillgängliga kvantitet för vilken ansökningar om importlicenser för vissa grisköttsprodukter får lämnas in för perioden 1-30 april 2004	33
Kommissionens förordning (EG) nr 368/2004 av den 27 februari 2004 om ändring av förordning (EG) nr 2262/2003 beträffande den tillgängliga kvantitet för vilken ansökningar om importlicenser för vissa grisköttsprodukter får lämnas inför perioden 1-30 april 2004	35
Kommissionens förordning (EG) nr 369/2004 av den 27 februari 2004 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd	37
Kommissionens förordning (EG) nr 370/2004 av den 27 februari 2004 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat ångbehandlat (parboiled) långkornigt B-ris till vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1877/2003	39
Kommissionens förordning (EG) nr 371/2004 av den 27 februari 2004 om fastställande av en maximisubvention för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt B-ris inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1878/2003	40
Kommissionens förordning (EG) nr 372/2004 av den 27 februari 2004 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris till vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1875/2003	41
Kommissionens förordning (EG) nr 373/2004 av den 27 februari 2004 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1876/2003	42

Kommissionens förordning (EG) nr 374/2004 av den 27 februari 2004 om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull	43
Kommissionens förordning (EG) nr 375/2004 av den 27 februari 2004 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn	44
Kommissionens förordning (EG) nr 376/2004 av den 27 februari 2004 om fastställande av produktionsbidraget för olivolja som används vid tillverkningen av vissa konserverade livsmedel	47

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2004/194/EG:

- ★ Rådets beslut av den 10 februari 2004 om ändring av beslut 2001/264/EG om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser 48

Kommissionen

2004/195/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 29 september 2000 om att en företagskoncentration är förenlig med den gemensamma marknaden och med EES-avtalets funktion (Ärende COMP/M.1879 – Boeing/Hughes) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 2740] 53

2004/196/EG:

- ★ Beslut nr 3/2004 av den 10 februari 2004 av den kommitté som har inrättats enligt avtalet om ömsesidigt erkännande i samband med bedömning av överensstämmelse mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet, om införande av ett organ för bedömning av överensstämmelse i förteckningen enligt det sektoriella kapitlet om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för användning i explosionsfarliga omgivningar 67

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

- ★ Rådets beslut 2004/197/GUSP av den 23 februari 2004 om inrättande av en mekanism för att förvalta finansieringen av de gemensamma kostnaderna för Europeiska unionens operationer med militära eller försvarsmässiga konsekvenser 68

Rättelser

- ★ Rättelse till kommissionens rekommendation 2004/2/Euratom av den 18 december 2003 om standardiserad information om utsläpp till luft- och vattenmiljön av radioaktiva ämnen från kärnkraftsreaktorer och uppberedningsanläggningar vid normal drift (EUT L 2 av den 6.1.2004) 83

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 352/2004**av den 27 februari 2004****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 17).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 februari 2004 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	95,6
	204	44,4
	212	108,5
	999	82,8
0707 00 05	052	158,2
	068	87,4
	204	46,1
	999	97,2
0709 10 00	220	68,9
	999	68,9
0709 90 70	052	99,1
	204	55,7
	999	77,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	69,6
	204	47,8
	212	52,3
	220	49,1
	600	41,8
	624	61,8
	999	53,7
0805 20 10	204	93,7
	999	93,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	84,1
	204	103,4
	220	88,5
	400	55,6
	464	76,4
	528	107,6
	600	80,7
	624	77,6
	999	84,2
0805 50 10	052	72,0
	400	36,4
	999	54,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	35,9
	388	133,3
	400	109,9
	404	96,5
	508	95,0
	512	122,0
	524	79,2
	528	93,0
	720	79,4
	999	93,8
0808 20 50	060	65,7
	388	79,8
	508	69,3
	512	81,9
	528	85,6
	720	42,5
	999	70,8

(¹) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2081/2003 (EGT L 313, 28.11.2003, s. 11). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 353/2004**av den 27 februari 2004****om fastställande av lägsta försäljningspris för smör för den 136:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel⁽²⁾, använder interventionsorganen sig av anbudsfordran för försäljning av vissa kvantiteter interventionssmör som de innehåller och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfordran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat

smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fetthalten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfordran. Förädlingssäkerhetens eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 136:e särskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, skall det lägsta försäljningspriset för interventionssmör och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 186/2004 (EUT L 29, 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 186/2004 (EUT L 29, 3.2.2004, s. 6).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 februari 2004 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör för den 136:e enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Iblandningsförfarande			Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Lägsta försäljningspris	Smör ≥ 82 %	Oförändrat	—	215	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Förädlingssäkerhet		Oförändrat	—	129	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 354/2004**av den 27 februari 2004****om fastställande av högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 136:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel ⁽²⁾ använder interventionsorganen sig av anbudsinfordran för försäljning av vissa kvantiteter interventionsmör som de innehar och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfordran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat

smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fetthalten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfordran. Förädlingssäkerhetens eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 136:e särskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, skall det högsta stödbeloppet och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 186/2004 (EGT L 29, 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 186/2004.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 februari 2004 om fastställande av högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 136:e enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel		A		B	
Iblandningsförfarande		Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Högsta stödbelopp	Smör $\geq$ 82 %	79	75	79	71
	Smör < 82 %	77	72	—	—
	Koncentrerat smör	98	91	97	89
	Grädde	—	—	34	31
Förädlings-säkerhet	Smör	87	—	87	—
	Koncentrerat smör	108	—	107	—
	Grädde	—	—	37	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 355/2004**av den 27 februari 2004****om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 89:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13 i kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 av den 16 december 1999 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde⁽²⁾, fastställs att mot bakgrund av de anbud som mottagits för varje anbudsinfordran skall ett maximalt uppköpspris fastställas på grundval av de gällande interventionspriserna, eller också får beslut fattas om att anbudsförfarandet inte skall fullföljas.

- (2) På grundval av de anbud som mottagits bör det högsta uppköpspriset fastställas till nedan angivna nivå.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 89:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999 och för vilken inlämningstiden för anbud utgick den 24 februari 2004 skall det högsta uppköpspriset fastställas till 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 186/2004 (EUT L 29, 3.2.2003, s. 6).

⁽²⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 11. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 359/2003 (EUT L 53, 28.2.2003, s. 17).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 356/2004**av den 27 februari 2004****om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 308:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 429/90 av den 20 februari 1990 om beviljande genom anbudsinfordran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen ⁽²⁾ använder interventionsorganen stående anbudsinfordran för beviljande av stöd för koncentrerat smör. Artikel 6 i ovannämnda förordning fastställer att med beaktande av de anbud som inkommit i samband med en särskild anbudsinfordran bör det bestämmas ett högsta stödbelopp för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 % eller också bör beslut fattas om att inget kontrakt skall tilldelas. Beloppet på säkerheten för slutanvändningen bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) Med beaktande av de anbud som mottagits bör det högsta stödbeloppet fastställas till den nivå, som anges nedan, och säkerheten för slutanvändningen bestämmas enligt detta.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 308:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90 skall det högsta stödbeloppet och beloppet på säkerheten för slutanvändningen fastställas på följande sätt:

- | | |
|------------------------------------|-----------------|
| — högsta stödbeloppet: | 97 EUR/100 kg, |
| — säkerheten för slutanvändningen: | 107 EUR/100 kg. |

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 186/2004 (EUT L 29, 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EGT L 45, 21.2.1990, s. 8. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 124/1999 (EGT L 16, 21.1.1999, s. 19).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 357/2004
av den 27 februari 2004
om tillfälligt upphörande med uppköp av smör i vissa medlemsstater

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 av den 16 december 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde ⁽²⁾, särskilt artikel 2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 2771/1999 skall kommissionen inleda respektive avbryta uppköp genom anbudsinfordran så snart det i en medlemsstat konstateras att det nationella marknadspriset under två på varandra följande veckor är lägre än 92 % av interventionspriset, respektive uppgår till 92 % eller mer av interventionspriset.

- (2) Den senaste förteckningen över medlemsstater i vilka interventionsuppköpen tillfälligt skall upphöra fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 212/2004 ⁽³⁾. Denna förteckning bör uppdateras med tanke på de nya marknadspriser som Belgien och Luxemburg meddelat i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 2771/1999. Av tydlighetsskäl bör förteckningen ersättas och förordning (EG) nr 212/2004 upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Uppköp av smör genom anbudsinfordran enligt artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1255/1999 skall tillfälligt upphöra i, Danmark, Grekland, Nederländerna, Österrike, Finland och Förenade kungariket.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 212/2004 skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 186/2004 (EUT L 29, 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 359/2003 (EUT L 53, 28.2.2003, s. 17).

⁽³⁾ EUT L 36, 7.2.2004, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 358/2004**av den 27 februari 2004****om fastställande av produktionsbidrag för vitsocker som används inom den kemiska industrin**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 7.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1260/2001 fastställs att beslut får fattas om att bevilja produktionsbidrag för produkter som räknas upp i artikel 1.1 a och 1.1 f, för sirap enligt artikel 1.1 d, för kemiskt ren fruktos som omfattas av KN-nummer 1702 50 00 i egenskap av mellanprodukt, och som uppfyller kriterierna i artikel 23.2 i fördraget när dessa används vid tillverkningen av vissa produkter inom den kemiska industrin.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1265/2001 av den 27 juni 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1260/2001 när det gäller beviljande av produktionsbidrag för vissa sockerprodukter som används inom den kemiska industrin ⁽²⁾, fastställs regler för införande av produktionsbidrag och anges vilka kemiska produkter som berättigar till produktionsbidrag för de råvaror som används vid tillverkningen. I artiklarna 5, 6 och 7 i förordning (EG) nr 1265/2001 föreskrivs att gällande produktionsbidrag för råsocker, sackarossirap och isoglukos i oförändrat tillstånd skall beräknas på särskilda villkor för var och en av produkterna grundat på det bidrag som fastställts för vitsocker.

- (3) I artikel 9 i förordning (EG) nr 1265/2001 föreskrivs att produktionsbidraget för vitsocker skall fastställas en gång i månaden för de perioder som inleds den 1 i varje månad. Bidraget får ändras däremellan om gemenskapens och/eller världsmarknadens sockerpris fluktuerat avsevärt. Tillämpningen av dessa bestämmelser bidrar till att fastställa produktionsbidraget enligt artikel 1 för den period som anges i samma artikel.
- (4) Till följd av ändringen av den definition på vitsocker och råsocker som anges i artikel 1.2 a och 1.2 b i förordning (EG) nr 1260/2001 bör socker med tillsats av aromämnen, färgämnen eller andra ämnen inte längre betraktas som sådana, utan räknas till "annat socker". Enligt villkoren i artikel 1 i förordning (EG) nr 1265/2001 berättigar de dock i egenskap av råvaror till produktionsbidrag. För beräkningen av produktionsbidraget bör det därför föreskrivas en beräkningsmetod baserad på sackaroshalten i produkterna.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det produktionsbidrag för vitsocker som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1265/2001 skall fastställas till 46,511 EUR/100 kg nettovikt.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 39/2004 (EGT L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 63.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 359/2004**av den 27 februari 2004****om övergångsbestämmelser avseende förordning (EG) nr 2125/95 med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning**EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av anslutningsfördraget för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, särskilt artikel 2.3 i detta,

I denna förordning avses med följande:

1. *nuvarande medlemsstater*: medlemsstaterna i gemenskapen den 30 april 2004,
2. *nya medlemsstater*: Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien.

med beaktande av anslutningsakten för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, särskilt artikel 41 första stycket i denna, och

Artikel 2

av följande skäl:

Genom undantag från artikel 4.1 a i förordning (EG) nr 2125/95, för 2004 och endast i de nya medlemsstaterna, skall "traditionella importörer" avse importörer som kan bevisa

- (1) Övergångsbestämmelser bör fastställas för att göra det möjligt för importörer från Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien (nedan kallade "de nya medlemsstaterna") att dra nytta av bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 2125/95 av den 6 september 1995 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för svamp av arterna *Agaricus* ⁽¹⁾.
- (2) Bestämmelser för 2004 bör fastställas för att säkerställa att det från och med anslutningsdatumet görs åtskillnad mellan å ena sidan traditionella importörer och nya importörer enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 2125/95 och å andra sidan traditionella importörer och nya importörer från de nya medlemsstaterna.
- (3) För att få en korrekt tillämpning av kvoter och ge traditionella importörer från de nya medlemsstaterna möjlighet att ansöka om tillräckliga kvantiteter under 2004 bör det fastställas bestämmelser för 2004 för att anpassa den kvantitet som får omfattas av licensansökningar av traditionella importörer från de nya medlemsstaterna.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

- a) att de under minst två av de senaste tre kalenderåren före 2004 har importerat de produkter som avses i artikel 1.1 i förordning (EG) nr 2125/95 från andra länder än de nya medlemsstaterna eller de nuvarande medlemsstaterna,
- b) att de dessutom under 2003 har importerat och/eller exporterat minst 100 ton bearbetade produkter av frukt och grönsaker, i enlighet med artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2201/96 ⁽²⁾.

Importen skall ha skett i den nya medlemsstat där den berörda importören är etablerad eller har sitt huvudkontor, och exporten skall ha skett till andra destinationer än de nya medlemsstaterna eller de nuvarande medlemsstaterna.

Artikel 3

Genom undantag från artikel 4.1 b i förordning (EG) nr 2125/95, för 2004 och endast i de nya medlemsstaterna, skall "nya importörer" avse importörer, andra än traditionella importörer enligt artikel 2 i den här förordningen, som är näringsidkare, fysiska eller juridiska personer, individer eller grupper och som kan bevisa att de under vart och ett av de två senaste kalenderåren före 2004 har importerat, från andra länder än de nya medlemsstaterna eller de nuvarande medlemsstaterna, och/eller exporterat minst 50 ton bearbetade produkter av frukt och grönsaker, i enlighet med artikel 1.2 i förordning (EG) nr 2201/96.

⁽¹⁾ EGT L 212, 7.9.1995, s. 16. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1142/2003 (EUT L 160, 28.6.2003, s. 39).⁽²⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 29. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1239/2001 (EGT L 171, 26.6.2001, s. 1).

Importen skall ha skett i den nya medlemsstat där den berörda importören är etablerad eller har sitt huvudkontor, och exporten skall ha skett till andra destinationer än de nya medlemsstaterna eller de nuvarande medlemsstaterna.

Artikel 4

1. Genom undantag från artikel 5.1 i förordning (EG) nr 2125/95 får licensansökningar som lämnas in i maj 2004 av traditionella importörer från de nya medlemsstaterna inte avse mer än 65 % av det årliga genomsnittet av de kvantiteter som har importerats till den berörda medlemsstaten från andra länder än de nuvarande medlemsstaterna, Polen, Bulgarien och Rumänien under de tre föregående kalenderåren.

2. Genom undantag från artikel 5.2 i förordning (EG) nr 2125/95 får licensansökningar som lämnas in i maj 2004 av nya importörer från de nya medlemsstaterna inte avse en kvantitet som överskrider 8 % av den kvantitet som anges i artikel 3 i den här förordningen.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2004, förutsatt att anslutningsfördraget för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 360/2004

av den 27 februari 2004

om ändring av förordning (EG) nr 1445/95 om tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, särskilt artikel 33.12 i denna, och

Förordning (EG) nr 1445/95 ändras på följande sätt:

av följande skäl:

1. Artikel 10 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 skall ersättas med följande:

(1) De ekonomiska villkoren på exportmarknaderna för nötkött är mycket olika och ett regelbundet slutande av bilaterala avtal leder till en större differentiering av de villkor under vilka exportbidragen för produkter inom nötköttssektorn beviljas. För att på ett bättre sätt uppnå målen för anpassningen av metoden för fördelning av de kvantiteter som får exporteras med bidrag och för att få en effektiv användning av de disponibla resurser som avses i artikel 33.2 i förordning (EG) nr 1254/1999 är det lämpligt att utvidga de villkor som fastställs i artikel 10.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1445/95⁽²⁾ enligt vilka kommissionen får vidta åtgärder för att begränsa utfärdandet eller inlämnandet av exportlicenser under den fastställda bedömningsperioden efter inlämnandet av licensansökningar. Det bör också föreskrivas att dessa åtgärder får vidtas per bestämmelseland eller grupp av bestämmelseländer.

”2. När utfärdandet av exportlicenser leder eller riskerar att leda till att de budgeterade disponibla beloppen överskrids, eller till att de maximala kvantiteter som får exporteras med bidrag överskrids för den berörda perioden med hänsyn till de begränsningar som avses i artikel 33.11 i förordning (EG) nr 1254/1999 eller till att det inte är möjligt att garantera exportens kontinuitet under resten av den aktuella perioden kan kommissionen

a) bestämma en enhetlig procentsats till vilken de begärda kvantiteterna godkänns,

b) avvisa de ansökningar för vilka exportlicens ännu inte har beviljats,

c) inställa inlämnandet av exportlicenser under högst fem arbetsdagar, med förbehåll för att ett inställande för en längre period kan beslutas enligt den ordning som anges i artikel 43 i förordning (EG) nr 1254/1999.

(2) Med tanke på användningsnivån för det särskilda system för export till Förenta staterna som föreskrivs genom kommissionens förordning (EEG) nr 2973/79 av den 21 december 1979 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för beviljande av bistånd vid export av nötköttsprodukter som kan komma i fråga för förmånsbehandling vid import till tredje land⁽³⁾ och i syfte att undvika en onödig administrativ utgift bör den kvartalsrapport om kvantiteter som inte används inom ramen för detta system och som föreskrivs i artikel 12.8 i förordning (EG) nr 1445/95 avskaffas.

I det fall som avses i led c i första stycket kan de ansökningar om exportlicenser som inlämnas under uppehållstiden inte behandlas.

De åtgärder som föreskrivs i första stycket kan vidtas eller justeras efter produktslag och efter bestämmelseland eller grupp av bestämmelseländer.”

(3) Förordning (EG) nr 1445/95 bör därför ändras.

b) En ny punkt 2a med följande lydelse skall införas:

”2a. De åtgärder som föreskrivs i punkt 2 kan också antas när ansökningarna om exportlicenser avser kvantiteter som överstiger eller riskerar att överstiga de normala avsättningskvantiteterna för ett bestämmelseland eller en grupp bestämmelseländer och om det begärda utfärdandet av exportlicenser innebär en risk för spekulation, snedvridning av konkurrensen mellan aktörer eller störning av det berörda utbytet eller av den gemensamma marknaden.”

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

2. Artikel 12.8 skall ersättas med följande text:

”8. Om de kvantiteter för vilka licenser har begärts överskrider de tillgängliga kvantiteterna, skall kommissionen fastställa en enhetlig procentsats för godkännande av de sökta kvantiteterna.”

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 270, 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 852/2003 (EUT L 123, 17.5.2003, s. 9).

⁽³⁾ EGT L 336, 29.12.1979, s. 44. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3434/87 (EGT L 327, 18.11.1987, s. 7).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 361/2004**av den 27 februari 2004****om ändring av förordning (EG) nr 2497/96 om tillämpningsföreskrifter vad avser fjäderfäkött för den ordning som fastställs i associeringsavtalet och interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 2003/917/EG av den 22 december 2003 om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Staten Israel om ömsesidiga liberaliseringsåtgärder och ersättande av protokoll nr 1 och 2 till associeringsavtalet EG-Israel⁽¹⁾, särskilt artikel 2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I beslut 2003/917/EG föreskrivs en ökad liberalisering av handeln med jordbruksprodukter inom ramen för associeringsavtalet mellan EG och Israel, ersätts protokoll nr 1 och 2 till associeringsavtalet och i synnerhet utvidgas medgivanden i handeln med fjäderfäkött.
- (2) Kommissionens förordning (EG) nr 2497/96⁽²⁾ bör anpassas för att ta hänsyn till utvidgade medgivanden för handeln med fjäderfäkött inom ramen för det associeringsavtal mellan EG och Israel som godkändes genom beslut 2003/917/EG.
- (3) Beslut 2003/917/EG offentliggjordes inte förrän den sista december 2003 vilket gjorde att aktörerna inte hade möjlighet att ansöka om nya importmedgivanden som är tillämpliga från och med den 1 januari 2004 under den normala ansökningsperiod som fastställs i förordning (EG) nr 2497/96; ansökningsperioden för licenser i enlighet med de nya importmedgivandena bör fastställas för mars 2004.
- (4) Anslutningen till den Europeiska unionen den 1 maj 2004 av Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien bör göra det möjligt för dessa länder att utnyttja tullkvoterna i den sektor för fjäderfäkött som avses i förordning (EG) nr 2497/96 på lika villkor med dem som är tillämpliga för de nuvarande medlemsstaterna. Det bör därför vara möjligt för aktörerna i dessa stater att utnyttja dessa kvoter fullt ut efter deras anslutning.
- (5) För att det inte skall uppstå en snedvridning av marknaden före och efter den 1 maj 2004 måste handelsperioderna ändras för 2004 dock utan att de totala kvanti-

teter som fastställs genom beslut 2003/917/EG ändras. Det är också lämpligt att anpassa genomförandeåtgärderna med avseende på datumet för inlämnade av ansökningar.

- (6) Licensansökningsperioderna i enlighet med de nya importmedgivandena för perioderna 1 januari–31 mars 2004 och 1 april–30 april 2004 sammanfaller och för enkelhetens skull bör de kvantiteter som är relevanta för varje period slås ihop.
- (7) Förordning (EG) nr 2497/96 bör därför ändras.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2497/96 ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 skall första stycket ersättas med följande:

”För all import till gemenskapen enligt den ordning som fastställs i protokoll nr 1 till associeringsavtalet mellan gemenskapen och Israel av produkter inom grupperna IL1 och IL2 som avses i bilaga I till denna förordning krävs att en importlicens uppvisas.”

2. Följande stycke skall läggas till i artikel 2:

”För 2004 skall emellertid de kvoter som avses i artikel 1 fördelas enligt följande:

- 33 % under perioden 1 januari–30 april,
- 17 % under perioden 1 maj–30 juni,
- 25 % under perioden 1 juli–30 september,
- 25 % under perioden 1 oktober–31 december.”

3. I artikel 4.1 skall följande stycke läggas till:

”För perioden 1 januari–30 april 2004 och 1 maj–30 juni 2004 skall licensansökningar lämnas in under de första sju dagarna i mars respektive maj 2004.”

4. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

⁽¹⁾ EUT L 346, 31.12.2003, s. 65.

⁽²⁾ EGT L 338, 28.12.1996, s. 48. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1043/2001 (EGT L 145, 31.5.2001, s. 24).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 mars 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA I

Gruppnummer	Löpnummer	KN-nummer	Beskrivning ⁽¹⁾	Nedsättning av MGN-tull ⁽²⁾ %	Tullkvoter (ton)				
					1.1.–31.12. 2004	1.1.–31.12. 2005	1.1.–31.12. 2006	1.1.–31.12. 2007	och följande år
IL1	09.4092	0207 25	Kalkoner, ostyckade, frysta	100	1 442,0	1 484,0	1 526,0	1 568,0	1 568,0
		0207 27 10	Kalkon, benfria styckningsdelar, frysta						
		0207 27 30/40/50/60/70	Kalkon, styckningsdelar med ben, frysta						
IL2	09.4091	ex 0207 32	Kött av ankor och gäss, ostyckat, färskt eller kylt	100	515,0	530,0	545,0	560,0	560,0
		ex 0207 33	Kött av ankor och gäss, ostyckat, fryst						
		ex 0207 35	Annat kött och ätliga slaktbiprodukter av änder och gäss, färska eller kyllda						
		ex 0207 36	Annat kött och ätliga slaktbiprodukter av änder och gäss, frysta						

⁽¹⁾ Oavsett reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen skall varuslagbeskrivningen endast anses vara vägledande, varvid preferensordningen inom ramen för denna bilaga fastställs på grundval av KN-numren. I de fall 'ex' KN-nummer anges, skall förmånssystemet fastställas genom en sammantagen tillämpning av KN-numren och motsvarande beskrivning.

⁽²⁾ Tullnedsättning gäller för 'värdetull' och för kod 0207 även för de särskilda tullarna."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 362/2004**av den 27 februari 2004****om öppnande av en förmånstullkvot för import av rörråsocker med ursprung i AVS-länderna för leverans till raffinaderierna under perioden 1 mars 2004–30 juni 2004**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 39.6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 39.1 i förordning (EG) nr 1260/2001 anges att under regleringsåren 2001/2002–2005/2006 skall en särskild nedsatt avgift tas ut vid import av rörråsocker med ursprung i de länder med vilka gemenskapen ingått avtal om leverans enligt förmånsvillkor för att säkerställa en tillräcklig försörjning till gemenskapens raffinaderier. För närvarande har sådana avtal, genom rådets beslut 2001/870/EG ⁽²⁾, slutits med å ena sidan de länder i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS-länder) som nämns i protokoll 3 om AVS-socker i bilaga V till AVS-EG-partnerskapsavtalet ⁽³⁾, och å andra sidan med Republiken Indien.
- (2) I de avtal i form av skriftväxling som ingåtts genom beslut 2001/870/EG föreskrivs att de berörda raffinaderierna skall betala ett lägsta inköpspris som motsvarar garantipriset för råsocker, minskat med det anpassningsstöd som fastställts för regleringsåret i fråga. Detta minimipris bör alltså fastställas med hänsyn till de faktorer som är tillämpliga för regleringsåret 2003/2004.
- (3) Hur stora kvantiteter särskilt förmånssocker som skall importeras bestäms i enlighet med artikel 39 i förordning (EG) nr 1260/2001 på grundval av en årlig prognos för gemenskapen.
- (4) En sådan prognos har visat att det är nödvändigt att importera råsocker och att i detta läge öppna tullkvoter med särskild nedsatt avgift för regleringsåret 2003/2004, såsom föreskrivs i de tidigare nämnda avtalen, i syfte att täcka behoven hos gemenskapens raffinaderier under en

del av detta regleringsår. Genom kommissionens förordning (EG) nr 1115/2003 ⁽⁴⁾ öppnades därför tullkvoter för perioden 1 juli 2003–29 februari 2004.

- (5) Eftersom prognoserna om rörråsockerproduktionen för regleringsåret 2003/2004 nu finns tillgängliga bör en tullkvot öppnas för den andra delen av regleringsåret.
- (6) Mot bakgrund av de uppskattade maximala raffineringsbehoven som fastställts av varje medlemsstat och de kvantiteter som enligt prognosen fattas, bör importtillstånd per medlemsstat för socker för raffinering föreskrivas för perioden 1 mars 2004–30 juni 2004.
- (7) Genom anslutningsakten av 2003 läggs Slovenien till i artikel 39 i förordning (EG) nr 1260/2001 bland de länder för vilka de maximala försörjningsbehoven är fastställda per regleringsår. I artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 60/2004 ⁽⁵⁾ fastställs Sloveniens behov av råsocker till 3 264 t under perioden 1 maj–30 juni 2004 efter anslutningen som omfattas av regleringsåret 2003/2004. Med hänsyn till den relativt lilla kvantiteten och den relativt korta tillämpningsperioden, skall särskilda bestämmelser antas när det gäller utfärdandet och giltighetstid av importlicenser samt raffineringsperiod.
- (8) Det bör preciseras att kommissionens förordning (EG) nr 1159/2003 av den 30 juni 2003 om tillämpningsföreskrifter för regleringsåren 2003/2004, 2004/2005 och 2005/2006 vid import av råsocker inom ramen för vissa tullkvoter och förmånssavtal och om ändring av förordningarna (EG) nr 1464/95 och (EG) nr 779/96 ⁽⁶⁾ skall tillämpas för den nya tullkvoten.
- (9) För att undvika ett avbrott i leveranserna bör det, för de kvantiteter som skall importeras enligt förordning (EG) nr 1115/2003 och för vilka licens ännu inte hade begärts den 1 mars 2004, föreskrivas att de berörda medlemsstaterna får utfärda motsvarande licenser efter detta datum under regleringsåret 2003/2004.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 39/2004 (EUT L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EGT L 325, 8.12.2001, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 30.

⁽⁵⁾ EUT L 9, 15.1.2004, s. 8.

⁽⁶⁾ EUT L 162, 1.7.2003, s. 25.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För perioden 1 mars 2004–30 juni 2004 skall det inom ramen för beslut 2001/870/EG, för import av rörråsocker för raffinering enligt KN-nummer 1701 11 10, öppnas en tullkvot på 30 459 ton uttryckt som vitsocker med ursprung i AVS-länder, som har undertecknat det avtal genom skriftväxling som har godkänts genom beslutet.

Denna tullkvot skall ha löpnummer 09.4097.

Artikel 2

1. Den särskilda nedsatta avgiften per 100 kg råsocker av standardkvalitet för import av de kvantiteter som anges i artikel 1 skall vara 0 euro.

2. Det lägsta inköpspris som gemenskapens raffinaderier skall betala skall för den period som avses i artikel 1 vara 49,68 euro per 100 kg råsocker av standardkvalitet.

Artikel 3

1. Importlicenser får utfärdas

a) av de medlemsstater som anges i artikel 39 i förordning (EG) nr 1260/2001 utom Slovenien, inom ramen för den kvot som fastställs i artikel 1 och på de villkor som anges i artikel 2 för en total kvantitet på 27 195 ton.

b) av Slovenien för en total kvantitet på 3 264 ton.

2. Licenser som är utfärdade av Slovenien skall, genom undantag från artikel 4.4 andra stycket i kommissionens förordning (EG) nr 1159/2003, vara giltiga till och med slutet av den tredje månad som följer efter regleringsåret i fråga. Raffinering av sockret får ske genom undantag från artikel 18.1 i denna förordning, inom fyra månader efter regleringsåret i fråga.

Artikel 4

Förordning (EG) nr 1159/2003 skall tillämpas för den tullkvot som öppnas enligt den här förordningen.

Artikel 5

De medlemsstater som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 1115/2003 skall tillåtas att, för de kvantiteter som anges i nämnda artikel och för vilka importlicens inte begärts före den 1 mars 2004, utfärda sådana licenser för import och raffinering av dessa kvantiteter till och med den 30 juni 2004.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2004.

Artikel 3.1 b och artikel 3.2 är tillämpliga med förbehåll för och från och med dagen för ikraftträdandet av Anslutningsfördraget för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 363/2004**av den 25 februari 2004****om ändring av förordning (EG) nr 68/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd till utbildning**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd ⁽¹⁾, särskilt artikel 1.1 a iv i denna,

efter att ha offentliggjort ett utkast till denna förordning ⁽²⁾,

efter samråd med Rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 68/2001 ⁽³⁾ fastställs särskilda villkor för statligt stöd till små och medelstora företag. Definitionen av små och medelstora företag i förordning (EG) nr 68/2001 är den som används i kommissionens rekommendation 96/280/EG av den 3 april 1996 om definitionen av små och medelstora företag ⁽⁴⁾. Den rekommendationen har ersatts av rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag ⁽⁵⁾, med verkan från den 1 januari 2005. Med tanke på behovet av klarhet om rättsläget bör den definition som används i förordning (EG) nr 68/2001 vara densamma som den i kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag ⁽⁶⁾.
- (2) Erfarenheten har visat att det är önskvärt att ha ett enhetligt och förenklat rapporteringssystem för årliga rapporter som har antagits enligt artikel 27 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽⁷⁾. De särskilda rapporteringsbestämmelser som föreskrivs i bilaga III till förordning (EG) nr 68/2001 bör därför endast gälla intill dess ett allmänt rapporteringssystem har antagits.
- (3) Det är nödvändigt att utforma bestämmelser för att bedöma om utbildningsstöd, som beviljades utan att kommissionen hade godkänt det i förväg och innan förordning (EG) nr 68/2001 trädde i kraft, är förenligt med den gemensamma marknaden.

- (4) Förordning (EG) nr 68/2001 bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 68/2001 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ersättas med följande:

"Artikel 1**Tillämpningsområde**

Denna förordning gäller för statligt stöd till utbildning inom alla sektorer, inbegripet verksamhet som rör produktion, bearbetning eller marknadsföring av de produkter som förtecknas i bilaga I till fördraget, med undantag för stöd som omfattas av rådets förordning (EG) nr 1407/2002 ^(*).

^(*) EGT L 205, 2.8.2002, s. 1."

2. I artikel 2 skall leden b och c ersättas med följande:

"b) *små och medelstora företag*: företag som definieras i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 ^(*).

c) *stora företag*: företag som inte omfattas av definitionen på små och medelstora företag.

^(*) EGT L 10, 13.1.2002, s. 33."

3. I artikel 7 skall punkt 3 ersättas med följande:

"3. Medlemsstaterna skall sammanställa en årlig rapport om tillämpningen av denna förordning i enlighet med de tillämpningsföreskrifter om utformningen och innehållet i årliga rapporter som fastställs enligt artikel 27 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ^(*).

Intill dess sådana tillämpningsföreskrifter träder i kraft skall medlemsstaterna sammanställa årliga rapporter om hur denna förordning tillämpas för hela kalenderåret eller del av varje kalenderår som denna förordning gäller med den utformning som föreskrivits i bilaga III, även i datoriserad form. Medlemsstaterna skall tillhandahålla kommissionen en sådan rapport senast tre månader efter utgången av den period som rapporten avser.

^(*) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1."

⁽¹⁾ EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 190, 12.8.2003, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 20.

⁽⁴⁾ EGT L 107, 30.4.1996, s. 4.

⁽⁵⁾ EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

⁽⁶⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 33.

⁽⁷⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

4. Följande artikel 7a skall införas:

*"Artikel 7a***Övergångsbestämmelser**

Stödordningar som har genomförts innan denna förordning träder i kraft och stöd som beviljas enligt dessa stödordningar, utan kommissionens godkännande och i strid med anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget, skall anses vara förenliga med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.3 i fördraget och skall undantas om de uppfyller de villkor som anges i artikel 3.2 a och artikel 3.3 i denna förordning.

Enskilt stöd som inte hör till någon stödordning och som beviljas innan denna förordning träder i kraft, utan kommissionens godkännande och i strid med den anmälningsskyldighet som fastställs i artikel 88.3 i fördraget, skall vara

förenligt med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.3 i fördraget och skall undantas om det uppfyller alla de villkor som anges i denna förordning, utom villkoret i artikel 3.1 att en uttrycklig hänvisning till denna förordning skall göras.

Allt stöd som inte uppfyller dessa villkor skall bedömas av kommissionen i enlighet med de relevanta ramarna, riktlinjerna, meddelandena och tillkännagivandena."

5. Bilaga I skall utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 364/2004**av den 25 februari 2004****om ändring av förordning (EG) nr 70/2001 för att utvidga tillämpningsområdet till att omfatta stöd till forskning och utveckling**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd ⁽¹⁾, särskilt artikel 1.1 a i och artikel 1.1 b i denna,

efter att ha offentliggjort ett utkast till denna förordning ⁽²⁾,

efter samråd med Rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

- (1) Definitionen av små och medelstora företag i kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag ⁽³⁾ är den som används i kommissionens rekommendation 96/280/EG av den 3 april 1996 om definitionen av små och medelstora företag ⁽⁴⁾. Den rekommendationen har ersatts av rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag ⁽⁵⁾, med verkan från den 1 januari 2005.
- (2) Bestämmelserna bör förtydligas i fall där en investering görs i ett område som är berättigat till regionalstöd, men i en sektor där regionalstöd är förbjudet. Taken för regionalstöd bör vara tillämpliga endast om både regionen där investeringen görs och den sektor där stödmottagaren är verksam är berättigade till regionalstöd. Även bestämmelserna om anmälan av stora enskilda stöd som överskrider vissa tröskelvärden bör förtydligas i detta avseende.
- (3) Erfarenheten har visat att det är önskvärt att ha ett enhetligt och förenklat rapporteringssystem för årliga rapporter som har antagits enligt artikel 27 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽⁶⁾. De särskilda rapporteringsbestämmelser som föreskrivs i bilaga III till förordning (EG) nr 70/2001 bör därför endast gälla intill dess ett allmänt rapporteringssystem har antagits.

- (4) Det är nödvändigt att utforma bestämmelser för att bedöma om stöd, som beviljades små och medelstora företag utan att kommissionen hade godkänt det i förväg och innan förordning (EG) nr 70/2001 hade trätt i kraft, är förenligt med den gemensamma marknaden.

- (5) Stöd till forskning och utveckling kan bidra till ekonomisk tillväxt, stärkt konkurrenskraft och ökad sysselsättning. Stöd till forskning och utveckling som genomförs av små och medelstora företag är av oerhört stor betydelse, eftersom en av de strukturella nackdelarna för dessa företag är att de kan ha svårt att få tillgång till ny teknisk utveckling och tekniköverföring. I gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling ⁽⁷⁾ utgår kommissionen ifrån att statligt stöd till forskning och utveckling kan stimulera små och medelstora företag att ägna sig mer åt sådan verksamhet, eftersom de i allmänhet endast lägger en liten andel av sin omsättning på detta. På grundval av erfarenheterna från tillämpningen av gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling på små och medelstora företag har kommissionen därför beslutat att det finns skäl att undanta sådant stöd från kravet på förhandsanmälan. Ett annat skäl är att stödet inte påverkar konkurrensen negativt annat än i mycket liten omfattning. Detta gäller också stöd till genomförbarhetsstudier, patentkostnader liksom enskilt stöd som inte överstiger vissa tak.

- (6) Tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 70/2001 bör därför utvidgas till att omfatta stöd till forskning och utveckling som beviljas små och medelstora företag inom så många sektorer som möjligt.

- (7) Vissa definitioner i förordning (EG) nr 70/2001 bör ändras med hänsyn till de speciella inslagen i statligt stöd till forskning och utveckling, och andra definitioner bör läggas till. Framför allt bör de definitioner av olika forsknings- och utvecklingsstadiet som finns i bilaga I till gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling läggas till. Förteckningen över stödberättigande kostnader bör motsvara förteckningen i bilaga II till gemenskapsramarna. Den innehåller dock vissa förtydliganden som krävs eftersom en förordning är direkt tillämplig i medlemsstaterna. Stödmottagarna bör inte kunna få dubbel subventionering för samma forskningsresultat.

⁽¹⁾ EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 190, 12.8.2003, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 33.

⁽⁴⁾ EGT L 107, 30.4.1996, s. 4.

⁽⁵⁾ EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

⁽⁶⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

⁽⁷⁾ EGT C 45, 17.2.1996, s. 5.

- (8) Riktlinjerna i gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling om huruvida vissa åtgärder utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget förblir relevanta för denna förordning.
- (9) För att främja spridningen av forskningsresultat kan små och medelstora företag få stöd för kostnaderna för att erhålla patent och andra rättigheter som åtnjuter industriellt rättsskydd och härrör från forsknings- och utvecklingsverksamhet och för att få dessa godkända. Det bör inte vara ett villkor för att undanta sådant stöd att verksamheten som ledde till rättigheten i fråga också fick stöd. Det räcker att verksamheten skulle ha varit berättigad till stöd till forskning och utveckling.
- (10) Man kan inte undanta allt stöd till forskning och utveckling som genomförs av små och medelstora företag enligt förordning (EG) nr 70/2001. Taket för anmälan av enskilda forsknings- och utvecklingsprojekt i gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling bör också gälla enskilt stöd som kan undantas enligt samma förordning. Särskilda regler bör också fortsätta att gälla för Eurekaprojekt som omfattas av deklarationen från ministerkonferensen i Hannover den 6 november 1985 och som anses vara av gemensamt europeiskt intresse.
- (11) I förordning (EG) nr 70/2001 bör man inte undanta stöd som ges i form av förskott som, uttryckt som en procentandel av de stödberättigande kostnaderna, överstiger den stödnivå som anges i förordningen och som endast behöver betalas tillbaka om forskningsprojektet lyckas, såsom anges i gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling, eftersom kommissionen bedömer återbetalningspliktigt stöd från fall till fall och tar hänsyn till de föreslagna återbetalningsvillkoren.
- (12) Förordning (EG) nr 70/2001, ändrad genom denna förordning, omfattar endast statligt stöd till forskning och utveckling som ges till små och medelstora företag. Gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling kommer också i fortsättningen att användas för bedömningen av allt stöd till forskning och utveckling som anmäls till kommissionen.
- (13) Förordning (EG) nr 70/2001 bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 70/2001 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.2 skall ändras på följande sätt:

a) Led a skall ersättas med följande:

"a) sådant stöd som avses i artiklarna 4 och 5 till verksamheter i samband med produktion, bearbetning eller marknadsföring av de produkter som förtecknas i bilaga I till fördraget."

b) Följande led d skall läggas till:

"d) stöd som omfattas av rådets förordning (EG) nr 1407/2002 (*).

(*) EGT L 205, 2.8.2002, s. 1."

2. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

a) I led e skall följande stycke läggas till:

"För stöd till forskning och utveckling (FoU), skall stödnivån brutto för ett FoU-projekt, som genomförs i samarbete mellan företag och offentliga forskningsinstitutioner, beräknas på grundval av den samlade omfattningen av stödet, bestående av direkt statligt stöd till ett specifikt forskningsprojekt och icke vinstdrivande, offentliga högre utbildnings- eller forskningsinstitutioners bidrag till projektet, om detta bidrag utgör stöd."

b) Följande leden h, i och j skall läggas till:

"h) *grundforskning*: fördjupning av allmän vetenskaplig och teknisk kunskap som inte är knuten till industriella eller affärsmässiga mål.

i) *industriell forskning*: planerad forskning eller kritisk analys, som syftar till att utveckla ny kunskap, för att sådan kunskap skall kunna användas för att utveckla nya produkter, tillverkningsprocesser eller tjänster, eller för att markant förbättra befintliga produkter, tillverkningsprocesser eller tjänster.

j) *utveckling innan varan introduceras på marknaden*: överföring av industriella forskningsresultat till en metod, utkast eller skiss till nya, ändrade eller förbättrade varor, processer eller tjänster oberoende av om de är avsedda för försäljning eller användning, fram till skapandet av den första prototypen som dock inte skall kunna användas i kommersiella syften. Det kan även inbegripa alternativa konceptuella utformningar och skisser av varor, processer eller tjänster och inledande demonstrationer eller pilotprojekt under förutsättning att dessa projekt inte kan omvandlas eller användas för industriell tillämpning eller kommersiell exploatering. Det inbegriper inte rutinmässiga eller återkommande ändringar av befintliga varor, tillverkningsmetoder, tillverkningsprocesser, tjänster eller andra pågående verksamheter även om dessa ändringar kan innebära förbättringar."

3. I artikel 4 skall punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

"2. Om investeringen äger rum i områden eller sektorer som inte är berättigade till regionalstöd enligt artikel 87.3 a och c i fördraget vid den tidpunkt då stödet beviljas, skall stödnivån brutto inte överstiga

a) 15 procent för små företag,

b) 7,5 procent för medelstora företag.

3. Om investeringen äger rum i områden eller sektorer som är berättigade till regionalstöd vid den tidpunkt då stödet beviljas får stödnivån inte överstiga det tak för regionalt investeringsstöd som fastställts i den karta som kommissionen har godkänt för varje medlemsstat med mer än

- a) 10 procentenheter brutto i de områden som omfattas av artikel 87.3 c, under förutsättning att den totala stödnivån netto inte överstiger 30 procent, eller
- b) 15 procentenheter brutto i de områden som omfattas av artikel 87.3 a, under förutsättning att den totala stödnivån netto inte överstiger 75 procent.

De högre regionala stödtaken skall gälla endast om stödet beviljas på villkor att investeringen bibehålls i stödmottagarregionen under minst fem år och att stödmottagarens bidrag till finansieringen av investeringen uppgår till minst 25 procent."

4. De följande artiklarna 5a, 5b och 5c skall införas:

"Artikel 5a

Stöd till forskning och utveckling

1. Stöd till forskning och utveckling skall anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och skall undantas från anmälningskraven i artikel 88.3 i fördraget om det uppfyller villkoren i punkterna 2–5.

2. Det projekt som får stöd skall i sin helhet genomföras i de stadier av forskning och utveckling som definieras i artikel 2 h, i och j.

3. Stödnivån brutto, beräknad på grundval av projektets stödberättigande kostnader, skall inte överstiga

- a) 100 procent för grundforskning,
- b) 60 procent för industriell forskning,
- c) 35 procent för utveckling innan varan introduceras på marknaden.

Om ett projekt omfattar olika stadier av forskning och utveckling, skall den tillåtna stödnivån fastställas på grundval av det vägda genomsnittet av de respektive tillåtna stödnivåerna, beräknade på grundval av de stödberättigande kostnaderna.

När det gäller samarbetsprojekt får det maximala stödbeloppet för varje stödmottagare inte överstiga den tillåtna stödnivån, beräknad med hänvisning till de stödberättigande kostnader stödmottagaren i fråga har haft.

4. Taken i punkt 3 kan höjas enligt följande upp till en högsta stödnivå brutto på 75 procent för industriell forskning och 50 procent för forskning innan varan introduceras på marknaden:

- a) Om projektet genomförs i ett område som, vid den tidpunkt när stödet beviljas, är berättigat till regionalstöd, kan den högsta stödnivån höjas med tio

procentenheter brutto i områden som omfattas av artikel 87.3 a i fördraget och med fem procentenheter i områden som omfattas av artikel 87.3 c i fördraget.

- b) Om projektets syfte är att genomföra forskning som kan ha sektorsövergripande tillämpningar och metoden är tvärvetenskaplig i enlighet med syftet, uppgifterna och de tekniska målen för ett visst projekt eller program som genomförs inom gemenskapens sjätte ramprogram för forskning och utveckling, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1513/2002/EG (*), eller ett senare ramprogram för forskning och utveckling eller Eureka, kan den högsta stödnivån höjas med 15 procentenheter brutto.

- c) Den högsta stödnivån kan höjas med tio procentenheter om ett av följande villkor är uppfyllt:

- i) Projektet bygger på samarbete över gränserna, som omfattar minst två oberoende samarbetsparter från två medlemsstater, särskilt om detta sker som ett led i samordningen av medlemsstaternas nationella FoU-politik. I den medlemsstat som beviljar stödet får inget företag ensamt stå för mer än 70 procent av de stödberättigande kostnaderna.

- ii) Projektet omfattar ett effektivt samarbete mellan ett företag och en offentlig forskningsinstitution, särskilt i samband med samordning av nationell FoU-politik, och den offentliga forskningsinstitutionen bär minst 10 procent av de stödberättigande kostnaderna och har rätt att offentliggöra resultaten i den mån de härrör från forskning som genomförts av den institutionen.

- iii) Projektsresultaten får en omfattande spridning genom tekniska och vetenskapliga konferenser eller offentliggörs i fackgranskade vetenskapliga och tekniska tidskrifter.

Ett effektivt samarbete enligt punkterna i och ii får inte bestå i att ge tredje man i uppdrag att genomföra forskningen.

5. Följande kostnader är stödberättigande enligt denna artikel:

- a) Kostnader för personal (forskare, tekniker och annan stödpersonal i den omfattning som de arbetar med forskningsprojektet).

- b) Kostnader för instrument och utrustning i den omfattning och under den tid som de används i forskningsprojektet. Om sådana instrument och sådan utrustning inte används i forskningsprojektet under hela sin livscykel, anses endast de avskrivningskostnader som motsvarar forskningsprojektets varaktighet, beräknade på grundval av god redovisningspraxis, som stödberättigande.

- c) Kostnader för byggnader och mark i den omfattning och under den tid som de används i forskningsprojektet. När det gäller byggnader anses endast de avskrivningskostnader som motsvarar forskningsprojektets varaktighet, beräknade på grundval av god redovisningspraxis, som stödberättigande. För mark är kostnader för överlåtelse på affärsmässiga villkor eller faktiska kapitalkostnader stödberättigande.
- d) Kostnader för konsulttjänster och motsvarande tjänster som utnyttjas endast för forskningsverksamheten, inbegripet forskning, teknisk kunskap och patent som köps eller licenseras från externa källor till marknadspris, när transaktionen genomförs på normala marknadsvillkor och det inte finns något inslag av samverkan. Dessa kostnader är stödberättigande endast upp till 70 procent av de totala stödberättigande projektkostnaderna.
- e) Andra allmänna omkostnader som direkt uppkommit till följd av projektet.
- f) Andra löpande kostnader, bland annat kostnader för materiel, insatsvaror och andra liknande kostnader, som uppkommit direkt till följd av forskningen.

Artikel 5b

Stöd till tekniska genomförbarhetsstudier

Stöd till tekniska genomförbarhetsstudier som förberedelse till industriell forskning eller utvecklingsverksamhet innan varan introduceras på marknaden skall anses vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i fördraget och skall undantas från anmälningskravet i artikel 88.3 i fördraget om stödnivån brutto, beräknad på grundval av kostnaderna för studien, inte överstiger 75 procent.

Artikel 5c

Stöd för patentkostnader

1. Stöd för kostnader för att erhålla patent och andra rättigheter som åtnjuter industriellt rättsskydd och för att få dessa godkända skall vara förenligt med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.3 c i fördraget och skall undantas från anmälningskravet i artikel 88.3 i fördraget upp till samma stödnivå som skulle ha varit berättigat som FoU-stöd för de forskningsaktiviteter som först ledde till de rättigheter som åtnjuter industriellt rättsskydd.

2. Följande kostnader enligt punkt 1 är stödberättigande:

- a) Alla kostnader som föregår beviljandet av rättigheten i den första jurisdiktionen, inbegripet kostnader för att utarbeta, lämna in och fullfölja ansökan och kostnader för att förnya ansökan innan rättigheten har beviljats.
- b) Översättning och andra kostnader för att få rättigheten beviljad eller godkänd i andra jurisdiktioner.

- c) Kostnader för att försvara rättighetens giltighet under den formella handläggningen av ansökan och eventuella invändningsförfaranden, även om sådana kostnader uppkommer efter det att rättigheten beviljats.

(*) EGT L 232, 29.8.2002, s. 1."

5. Artikel 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

Beviljande av stora enskilda stöd

1. Enskilt stöd som omfattas av artiklarna 4 och 5 skall inte undantas genom denna förordning när ett av följande tröskelvärden uppnås:

- a) De totala stödberättigande kostnaderna för hela projektet är minst 25 000 000 euro, och
- i) när stödnivån brutto i områden eller sektorer som inte är berättigade till regionalstöd är minst 50 procent av de stödtak som anges i artikel 4.2,
- ii) när stödnivån netto i områden och sektorer som är berättigade till regionalstöd är minst 50 procent av stödtaket netto enligt regionalstödskartan för området i fråga, eller

- b) det totala stödbeloppet brutto är minst 15 000 000 euro.

2. Enskilt stöd som omfattas av artiklarna 5a, 5b och 5c skall inte undantas genom denna förordning när ett av följande tröskelvärden uppnås:

- a) De totala stödberättigande kostnaderna för alla företag som deltar i projektet uppgår till minst 25 000 000 euro, och
- b) man planerar att bevilja stöd med en bruttobidragsekvivalent på minst 5 000 000 euro till ett eller flera av de enskilda företagen.

För stöd till Eurekaprojekt skall de tröskelvärden som anges i det första stycket ersättas med följande:

- a) De totala stödberättigande kostnaderna för alla företag som deltar i Eurekaprojektet uppgår till minst 40 000 000 euro, och
- b) man planerar att bevilja stöd med en bruttobidragsekvivalent på minst 10 000 000 euro till ett eller flera av de enskilda företagen."

6. Följande artikel 6a skall införas:

"Artikel 6a

Stöd som skall förhandsanmälas till kommissionen

1. Enskilt stöd eller stöd som beviljas inom ramen för en stödordning i form av ett eller flera lån som är återbetalningspliktiga endast om forskningen lyckas skall inte undantas genom denna förordning när det totala stödbeloppet, uttryckt som en procentandel av de stödberättigande kostnaderna, överstiger de stödnivåer som fastställs i artiklarna 5a, 5b eller 5c eller de tröskelvärden som fastställs i artikel 6.2.

2. Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas skyldighet att anmäla beviljande av enskilda stöd i enlighet med andra bestämmelser om statligt stöd, i synnerhet skyldigheten att anmäla eller underrätta kommissionen om stöd till ett företag som beviljats omstruktureringsstöd i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (*) och skyldigheten att anmäla regionalstöd till stora investeringsprojekt enligt de relevanta sektorsövergripande rambestämmelserna.

(*) EGT C 288, 9.10.1999, s. 2."

7. I artikel 8 skall punkt 1 ersättas med följande:

"1. De stödtak som fastställs i artiklarna 4, 5 och 6 skall tillämpas oavsett om stödet helt finansieras med statliga medel eller samfinansieras av gemenskapen."

8. I artikel 9 skall punkt 3 ersättas med följande:

"3. Medlemsstaterna skall sammanställa en årlig rapport om tillämpningen av denna förordning i enlighet med de tillämpningsföreskrifter om utformningen och innehållet i årliga rapporter som fastställs enligt artikel 27 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 (*).

Intill dess sådana tillämpningsföreskrifter träder i kraft skall medlemsstaterna sammanställa årliga rapporter om hur denna förordning tillämpas för hela kalenderåret eller del av varje kalenderår som denna förordning gäller enligt den utformning som fastställs i bilaga III, även i datoriserad form. Medlemsstaterna skall tillhandahålla kommissionen en sådan rapport senast tre månader efter utgången av den period som rapporten avser.

(*) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1."

9. Följande artikel 9a skall införas:

"Artikel 9a

Övergångsbestämmelser

1. Anmälningar om stöd till forskning och utveckling som inte avgjorts den 19 mars 2004 skall bedömas i enlighet med gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling, medan övriga anmälningar som inte avgjorts skall bedömas i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

2. Stödordningar som har genomförts innan denna förordning träder i kraft och stöd som beviljas enligt dessa stödordningar, utan kommissionens godkännande och i strid med anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget, skall anses vara förenliga med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.3 i fördraget och skall undantas om de uppfyller de villkor som anges i artikel 3.2 a och artikel 3.3 i denna förordning.

Enskilt stöd som inte hör till någon stödordning och som beviljas innan denna förordning träder i kraft, utan kommissionens godkännande och i strid med den anmälningsskyldighet som fastställs i artikel 88.3 i fördraget, skall vara förenligt med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.3 i fördraget och skall undantas om det uppfyller alla de villkor som anges i denna förordning, utom villkoret i artikel 3.1 att en uttrycklig hänvisning till denna förordning skall göras.

Allt stöd som inte uppfyller dessa villkor skall bedömas av kommissionen i enlighet med de relevanta ramarna, riktlinjerna, meddelandena och tillkännagivandena."

10. Bilaga I skall ersättas med texten i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.10 skall tillämpas från och med den 1 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

Bilaga

"Bilaga I

Definition av små och medelstora företag

(Utdrag ur kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av små och medelstora företag, EUT L 124, 20.5.2003, s. 36)

DEFINITION AV MIKROFÖRETAG SAMT SMÅ OCH MEDELSTORA FÖRETAG ANTAGEN AV KOMMISSIONEN

Artikel 1

Företag

Varje enhet, oberoende av juridisk form, som bedriver en ekonomisk verksamhet skall anses som ett företag. Som företag anses således sådana enheter som utövar ett hantverk eller annan verksamhet enskilt eller inom familjen, personsammanslutningar eller föreningar som bedriver en regelbunden ekonomisk verksamhet.

Artikel 2

Personalstyrka och finansiella trösklar som definition av olika företagskategorier

1. Kategorin mikroföretag samt små och medelstora företag (SMF-kategorin) utgörs av företag som sysselsätter färre än 250 personer och vars årsomsättning inte överstiger 50 miljoner euro eller vars balansomslutning inte överstiger 43 miljoner euro per år.
2. Inom SMF-kategorin definieras små företag som företag som sysselsätter färre än 50 personer och vars omsättning eller balansomslutning inte överstiger 10 miljoner euro per år.
3. Inom SMF-kategorin definieras mikroföretag som företag som sysselsätter färre än 10 personer och vars omsättning eller balansomslutning inte överstiger 2 miljoner euro per år.

Artikel 3

Typer av företag som beaktas vid beräkning av personalstyrkan och de finansiella beloppen

1. 'Fristående företag' är de företag som inte betecknas som partnerföretag enligt punkt 2 eller anknutet företag enligt punkt 3.
2. 'Partnerföretag' är de företag som inte betecknas som anknutna företag enligt punkt 3 och mellan vilka det finns följande förbindelse: ett företag (företag i tidigare marknadsled) innehar ensamt eller tillsammans med ett eller flera andra anknutna företag enligt punkt 3 minst 25 % av kapitalet eller rösterna i ett annat företag (företag i senare marknadsled).

Ett företag kan dock betecknas som fristående, och alltså inte anses ha ett partnerföretag, även om tröskelvärdet på 25 % har uppnåtts eller överskridits, om det gäller följande kategorier av investerare och dessa enskilt eller tillsammans inte är anknutna i den mening som avses i punkt 3 till det berörda företaget:

- a) Offentliga investeringsbolag, riskkapitalbolag, fysiska personer eller grupper av fysiska personer som regelbundet ägnar sig åt riskkapitalinvesteringar (så kallade business angels) och som investerar eget kapital i icke börsnoterade företag, förutsatt att dessa 'business angels' sammanlagda investering i ett och samma företag inte överstiger 1 250 000 euro.
- b) Universitet eller forskningcentra utan vinstsyfte.

- c) Institutionella investerare, inklusive regionala utvecklingsfonder.
 - d) Självständiga lokala myndigheter som har en årlig budget som understiger 10 miljoner euro och som har färre än 5 000 invånare.
3. 'Anknutna företag' är de företag som mellan sig upprätthåller en av följande förbindelser:
- a) Ett företag innehar en majoritet av rösterna för aktierna eller andelarna i ett annat företag.
 - b) Ett företag har rätt att utse eller entlediga en majoritet av ledamöterna i ett annat företags styrelse, ledning eller tillsynsorgan.
 - c) Ett företag har rätt att utöva ett bestämmande inflytande över ett annat företag enligt ett avtal som är slutet med detta eller enligt en bestämmelse i det företags stadgar.
 - d) Ett företag som är aktieägare eller delägare i ett annat företag förfogar till följd av en överenskommelse med andra aktieägare eller delägare i företaget ensamt över en majoritet av rösterna för aktierna eller andelarna i det företaget.

Ett bestämmande inflytande anses inte föreligga då de investerare som avses i punkt 2 andra stycket inte direkt eller indirekt deltar i förvaltningen av det berörda företaget, dock utan detta påverkar deras rättigheter som aktieägare eller delägare.

De företag som upprätthåller någon av de förbindelser som avses i första stycket via ett eller flera andra företag eller via de investerare som avses i punkt 2 skall också anses som anknutna företag.

De företag som upprätthåller någon av dessa förbindelser via en fysisk person eller en grupp fysiska personer i samverkan skall också anses som anknutna företag, om dessa företag helt eller delvis bedriver sin verksamhet på samma eller angränsande marknader.

Som angränsande marknad skall betraktas marknaden för en produkt eller en tjänst i ett tidigare eller senare marknadsled.

4. Utom i de fall som avses i punkt 2 andra stycket, kan ett företag inte anses tillhöra SMF-kategorin, om 25 % eller mer av dess kapital eller dess röstandel direkt eller indirekt kontrolleras av ett eller flera offentliga organ, individuellt eller gemensamt.

5. Företagen får avge en försäkran om sin status som fristående företag, partnerföretag eller anknutet företag och om uppgifter rörande trösklarna i artikel 2. Även om kapitalspridningen inte gör det möjligt att exakt veta vem som innehar kapitalet, får företaget avge en sådan försäkran om det kan försäkra att det har rimliga skäl att anta att det inte till 25 % eller mer ägs av ett företag eller gemensamt av anknutna företag eller via fysiska personer eller grupper av fysiska personer. Sådana försäkringar skall avgas utan att det påverkar de kontroller eller granskningar som föreskrivs i nationell lagstiftning eller i gemenskapslagstiftningen.

Artikel 4

Uppgifter som behövs för att beräkna personalstyrkan och de finansiella beloppen samt referensperiod

1. Uppgifterna för beräkning av personalstyrkan och de finansiella beloppen skall hämtas från det senast godkända räkenskapsåret och beräknas på årsbasis. De beaktas från och med att räkenskaperna har godkänts. Omsättningen skall beräknas exklusive mervärdesskatt och andra indirekta skatter.

2. Om uppgifterna om ett företag beräknade på årsbasis vid datum för bokslut överstiger eller understiger de trösklar som anges i artikel 2 för personalstyrkan eller för de finansiella beloppen, erhåller eller förlorar företaget sin status av medelstort företag, litet företag eller mikroföretag först om detta inträffar under två på varandra följande år.

3. Om företaget är nyetablerat och bokslutet ännu inte har blivit godkänt, skall uppgifterna i fråga grunda sig på en skällig uppskattning som görs under räkenskapsåret.

Artikel 5

Personalstyrkan

Personalstyrkan motsvarar antalet årsarbetskrafter, det vill säga antalet personer som på heltid arbetat i företaget eller för företagets räkning under hela referensåret. Det arbete som utförs av personer som inte har arbetat hela året, som har arbetat deltid, oberoende av varaktighet, eller som utfört säsongarbete skall beräknas som delar av årsarbetskrafter. Personalstyrkan utgörs av

- a) löntagarna,
- b) de personer som arbetar för företaget och som har en underordnad ställning i förhållande till detta och som i nationell rätt jämföras med löntagare,
- c) de ägare som driver företaget,
- d) de delägare som utövar en regelbunden verksamhet i företaget och som erhåller ekonomiska förmåner från företaget.

Lärlingar och studerande under yrkesutbildning som omfattas av lärlings- eller yrkesutbildningsavtal skall inte räknas in vid beräkningen av personalstyrkan. Den tid som utgörs av mödraledighet eller föräldraledighet skall inte räknas in.

Artikel 6

Fastställande av uppgifterna om företaget

1. I fråga om ett fristående företag skall fastställandet av uppgifterna, inklusive personalstyrkan, göras enbart på grundval av företagets egna räkenskaper.
2. Uppgifterna, inklusive personalstyrkan, om ett företag som har partnerföretag eller anknutna företag skall beräknas på grundval av räkenskaperna och andra uppgifter om företaget eller – om sådana finns – företagets konsoliderade räkenskaper eller de konsoliderade räkenskaperna där företaget räknats in genom konsolidering.

Till uppgifterna i första stycket skall aggregeras uppgifterna om det berörda företagets eventuella partnerföretag som befinner sig i ett omedelbart tidigare eller senare marknadsled i förhållande till det berörda företaget. Uppgifterna skall aggregeras i proportion till andelen av kapitalet eller rösträtten (den högsta av dessa båda andelar). Vid korsvist ägande skall den högsta andelen tillämpas.

Till uppgifterna i det första och andra stycket skall läggas 100 % av uppgifterna för de eventuella företag som är direkt eller indirekt anknutna till det berörda företaget och som inte redan har tagits med i räkenskaperna genom konsolidering.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 skall uppgifterna om det berörda företagets partnerföretag hämtas från räkenskaperna och andra uppgifter, konsoliderade om sådana finns, till vilka skall läggas 100 % av uppgifterna för de företag som är anknutna till dessa partnerföretag, såvida inte uppgifterna om dessa har räknats in genom konsolidering.

Vid tillämpningen av punkt 2 skall uppgifterna om de företag som är anknutna till det berörda företaget hämtas från räkenskaperna och andra uppgifter, konsoliderade om sådana finns. Till dessa skall aggregeras proportionellt uppgifterna om de eventuella partnerföretagen till dessa anknutna företag som befinner sig i ett omedelbart tidigare eller senare marknadsled i förhållande till dessa, om de inte redan har räknats in i de konsoliderade räkenskaperna i en proportion som motsvarar minst den procentsats som anges i punkt 2 andra stycket.

4. När personalstyrkan inte framgår av de konsoliderade räkenskaperna, skall den beräknas genom att proportionellt aggregera uppgifterna om de företag till vilka detta företag är partnerföretag och lägga till uppgifterna om de företag till vilka det är anknutet.”
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 365/2004**av den 27 februari 2004****om ändring av förordning (EG) nr 2233/2003 om öppnande av gemenskapstullkvoter för 2004 för får, getter, fårkött och getkött**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2529/2001 av den 19 december 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött ⁽¹⁾, särskilt artikel 16.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 11.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1439/95 av den 26 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 3013/89 beträffande import och export av produkter inom sektorn för får- och getkött ⁽²⁾ anges giltighetstiden för ursprungsdokument som utfärdas av myndigheter i tredje land för import till gemenskapen av får, getter, fårkött och getkött inom tullkvoter.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2233/2003 ⁽³⁾ infördes ett förvaltningssystem enligt först-till-kvarn-principen för dessa kvoter från och med den 1 januari 2004. I den förordningen anges dock att importlicenssystemet skall fortsätta att gälla för vissa tredje länder till och med den 30 april 2004. I dessa fall bör det fastställas bestämmelser som möjliggör en smidig övergång från importlicenssystemet till först-till-kvarn-systemet.

- (3) I detta syfte bör, när det gäller ursprungsdokumentets giltighetstid enligt artikel 11.1 i förordning (EG) nr 1439/95, en större flexibilitet tillåtas så att myndigheterna i det berörda tredje landet kan utfärda sådana dokument med en giltighetstid som är kortare än tre månader från och med utfärdandedatum.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för får och getter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 5.1 i förordning (EG) nr 2233/2003 skall följande stycke läggas till:

”Genom undantag från artikel 11.1 i förordning (EG) nr 1439/95 får de utfärdande myndigheterna i Australien och Nya Zeeland till och med den 30 april 2004 utfärda ursprungsdokument med en giltighetstid som är kortare än tre månader från och med faktiskt utfärdandedatum.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 341, 22.12.2001, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 7. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 272/2001 (EGT L 41, 10.2.2001, s. 3).

⁽³⁾ EUT L 339, 24.12.2003, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 366/2004**av den 27 februari 2004****om ändring av förordning (EG) nr 2259/2003 beträffande den tillgängliga kvantitet för vilken ansökningar om importlicenser för vissa grisköttsprodukter får lämnas in för perioden 1–30 april 2004**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

för de nuvarande medlemsstaterna. Därför bör de ekonomiska aktörerna i dessa stater få möjlighet att delta fullt ut från och med anslutningen.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets beslut 2003/18/EG av den 19 december 2002 om ingående av ett protokoll om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, för att beakta resultaten av förhandlingarna mellan parterna om nya ömsesidiga jordbruksmedgivanden ⁽²⁾,

med beaktande av rådets beslut 2003/286/EG av den 8 april 2003 om ingående av ett protokoll om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Bulgarien, å andra sidan, för att beakta resultaten av förhandlingarna mellan parterna om nya ömsesidiga jordbruksmedgivanden ⁽³⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1898/97 av den 29 september 1997 om närmare bestämmelser för tillämpningen inom grisköttssektorn som fastställs inom ramen för Europaavtalen med Bulgarien, Tjeckien, Slovakien, Rumänien, Polen och Ungern ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl

- (1) När Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien ansluter sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 bör de komma i åtnjutande av tullkvoter vad avser griskött enligt kommissionens beslut 2003/18/EG och 2003/286/EG, på villkor som är skäliga i förhållande till de som gäller

- (2) För att inte skapa snedvridning på marknaden före och efter den 1 maj 2004 har periodindelningen gällande grisköttsprodukter med ursprung i Bulgarien och Rumänien ändrats för 2004 i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 333/2004 av den 26 februari 2004 ⁽⁵⁾ när det gäller tidsplanen och justerats när det gäller fördelningen av kvantiteterna. Därför bör kommissionens förordning (EG) nr 2259/2003 av den 22 december 2003 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i december 2003 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien och Rumänien kan godkännas ⁽⁶⁾ ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2259/2003 ändras på följande sätt:

- a) Artikel 1.2 skall ersättas med följande:

”2. För perioden 1–30 april 2004 kan ansökningar om importlicens för produkter med ursprung i Bulgarien och Rumänien inlämnas för den kvantitet som anges i bilaga II, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1898/97.”

- b) Bilaga II skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2004.

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1365/2000 (EGT L 156, 29.6.2000, s. 5).

⁽²⁾ EGT L 8, 14.1.2003, s. 18.

⁽³⁾ EUT L 102, 24.4.2003, s. 60.

⁽⁴⁾ EGT L 267, 30.9.1997, s. 58. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1467/2003 (EUT L 210, 20.8.2003, s. 11).

⁽⁵⁾ EUT L 60, 27.2.2004, s. 12.

⁽⁶⁾ EUT L 336, 21.12.2003, s. 10.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för jordbruk

BILAGA

"BILAGA II

Grupp	Total tillgänglig kvantitet produkter med ursprung i Bulgarien och Rumänien för perioden 1 april–30 april 2004 (ton)
B1	2 490
15	918,8
16	1 763,8
17	12 968,8"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 367/2004**av den 27 februari 2004****om ändring av förordning (EG) nr 2261/2003 beträffande den tillgängliga kvantitet för vilken ansökningar om importlicenser för vissa grisköttsprodukter får lämnas in för perioden 1–30 april 2004**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 774/94 av den 29 mars 1994 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för nötkött av hög kvalitet, griskött, fjäderfäkött, vete och blandsäd samt kli och andra restprodukter ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1432/94 av den 22 juni 1994 om tillämpningsföreskrifter för griskött till den importordning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter ⁽³⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) När Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien ansluter sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 bör de komma i åtnjutande av de tullkvoter inom grisköttssektorn som öppnats genom förordning (EG) nr 774/94, på villkor som är skäliga i förhållande till dem som gäller för de nuvarande medlemsstaterna. Därför bör de ekonomiska aktörerna i dessa stater få möjlighet att fullt ut ta del av dessa kvoter från och med anslutningen.

- (2) För att inte skapa snedvridning på marknaden före och efter den 1 maj 2004 har de kvotandelar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1432/94 för 2004 ändrats genom kommissionens förordning (EG) nr 332/2004 ⁽⁴⁾, dels när det gäller tidsplanen, dels när det gäller fördelningen av kvantiteterna. Det är därför nödvändigt att ändra kommissionens förordning (EG) nr 2261/2003 av den 22 december 2003 om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i december 2003 skall beviljas för vissa produkter inom grisköttssektorn inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter ⁽⁵⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2261/2003 ändras på följande sätt:

- a) I artikel 1 skall punkt 2 ersättas med följande:
"2. För perioden 1–30 april 2004 får ansökningar om importlicens inlämnas för den totala kvantitet som anges i bilaga II, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1432/94."
- b) Bilaga II skall ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1365/2000 (EGT L 156, 29.6.2000, s. 5).

⁽²⁾ EGT L 91, 8.4.1994, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2198/95 (EGT L 221, 19.9.1995, s. 3).

⁽³⁾ EGT L 156, 23.6.1994, s. 14. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1006/2001 (EGT L 140, 24.5.2001, s. 13).

⁽⁴⁾ EUT L 60, 27.2.2004, s. 10.

⁽⁵⁾ EUT L 336, 21.12.2003, s. 14.

BILAGA

"BILAGA II

Grupp	Total kvantitet som är tillgänglig för perioden 1–30 april 2004 (ton)
1	2 286"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 368/2004**av den 27 februari 2004****om ändring av förordning (EG) nr 2262/2003 beträffande den tillgängliga kvantitet för vilken ansökningar om importlicenser för vissa grisköttsprodukter får lämnas inför perioden 1–30 april 2004**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1095/96 av den 18 juni 1996 om genomförande av medgivandena i lista CXL som fastställts sedan förhandlingarna enligt GATT artikel XXIV.6 avslutats ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1458/2003 av den 18 augusti 2003 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för griskött ⁽³⁾, särskilt artikel 5.6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) När Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien ansluter sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 bör de komma i åtnjutande av de tullkvoter inom grisköttssektorn som fastställs i förordning (EG) nr 1458/2003, på villkor som är skäliga i förhållande till dem som gäller för de nuvarande medlemsstaterna. Därför bör de ekonomiska aktörerna i dessa stater få möjlighet att fullt ut ta del av dessa kvoter från och med anslutningen.

- (2) För att inte skapa snedvridning på marknaden före och efter den 1 maj 2004 har kvotandelarna för 2004 ändrats genom kommissionens förordning (EG) nr 334/2004 av den 26 februari 2004 ⁽⁴⁾, dels när det gäller tidsplanen, dels när det gäller fördelningen av kvantiteterna. Det är därför nödvändigt att ändra kommissionens förordning (EG) nr 2262/2003 av den 22 december 2003 om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i december 2003 skall beviljas inom ramen för tullkvoterna för import av vissa grisköttsprodukter under perioden 1 januari–31 mars 2004 ⁽⁵⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2262/2003 ändras på följande sätt:

- a) I artikel 1 skall punkt 2 ersättas med följande:
- ”2. För perioden 1–30 april 2004 får ansökningar om importlicens inlämnas för den totala kvantitet som anges i bilaga II, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1458/2003.”
- b) Bilaga II skall ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1365/2000 (EGT L 156, 29.6.2000, s. 5).

⁽²⁾ EGT L 146, 20.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 208, 19.8.2003, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 60, 27.2.2004, s. 14.

⁽⁵⁾ EUT L 336, 21.12.2003, s. 16.

BILAGA

"BILAGA II

Grupp	Total kvantitet som är tillgänglig för perioden 1–30 april 2004 (ton)
G2	24 751,7
G3	2 728
G4	2 347
G5	5 063
G6	12 450
G7	4 564"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 369/2004**av den 27 februari 2004****om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, särskilt tredje stycket i artikel 13.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2681/74 av den 21 oktober 1974 om gemenskapsfinansiering av utgifter i samband med leverans av jordbruksprodukter som livsmedelsbistånd⁽³⁾ fastställer att den kostnadsandel, som motsvarar de exportbidrag för produkterna i fråga som är fastställda enligt gemenskapens bestämmelser, skall debiteras garantisektionen inom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.
- (2) För att göra det enklare att göra upp och förvalta budgeten för gemenskapens livsmedelsbiståndsaktioner och för att göra det möjligt för medlemsstaterna att sätta sig in i hur omfattande gemenskapens deltagande är i finansieringen av nationella livsmedelsbiståndsaktioner, bör nivån på de bidrag som beviljas för de aktionerna fastställas.

(3) De allmänna bestämmelser och genomförandebestämmelser som fastställs i artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 om exportbidrag skall också tillämpas på det ovannämnda förfarandet.

(4) De särskilda kriterierna för att beräkna exportbidraget för ris anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 3072/95.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För gemensam och nationell livsmedelsbiståndsverksamhet, som äger rum inom ramen för internationella överenskommelser eller andra tilläggsprogram och övriga gemenskapsåtgärder för gratisleveranser, skall de bidrag som gäller för produkter ur spannmåls- och rissektorn vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1104/2003 (EGT L 158, 27.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽³⁾ EGT L 288, 25.10.1974, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 februari 2004 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

(EUR/t)	
Produktnummer	Bidrag
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	111,00
1006 30 92 9900	111,00
1006 30 94 9100	111,00
1006 30 94 9900	111,00
1006 30 96 9100	111,00
1006 30 96 9900	111,00
1006 30 98 9100	111,00
1006 30 98 9900	111,00
1006 30 65 9900	111,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	35,70
1102 20 10 9400	30,60
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	45,90
1104 12 90 9100	0,00

Obs.: Produktnumren är definierade i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1), ändrad.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 370/2004**av den 27 februari 2004****om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat ångbehandlat (parboiled) långkornigt B-ris till vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1877/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1877/2003 ⁽²⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽³⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat ångbehandlat (parboiled) långkornigt B-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 23 till och med den 26 februari 2004 fastställas till 252,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1877/2003.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 20.

⁽³⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25. Förordningen senast ändrad genom (EG) nr 1948/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 18).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 371/2004**av den 27 februari 2004****om fastställande av en maximisubvention för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt B-ris inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1878/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, särskilt artikel 10.1 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2692/89 av den 6 september 1989 om tillämpningsföreskrifter för export av ris till Réunion ⁽²⁾, särskilt artikel 9.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1878/2003 ⁽³⁾ öppnades en anbudsinfordran för fastställandet av den subvention som skall utgå för leverans av ris till Réunion.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 9 i förordning (EEG) nr 2692/89 och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av en maximisubvention.

(3) Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artiklarna 2 och 3 i förordning (EEG) nr 2692/89 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än maximisubventionen.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En maximisubvention för leverans av från ytterskalet befriat långkornigt B-ris under KN-nummer 1006 20 98 till Réunion skall på grundval av de anbud som lämnats från och med den 23 till och med den 26 februari 2004 fastställas till 285,00 euro/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1878/2003.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EGT L 261, 7.9.1989, s. 8. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1453/1999 (EGT L 167, 2.9.1999, s. 19).

⁽³⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 23.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 372/2004**av den 27 februari 2004****om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris till vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1875/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1875/2003 ⁽²⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽³⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 23 till och med den 26 februari 2004 fastställas till 111,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1875/2003.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 14.

⁽³⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25. Förordningen senast ändrad genom (EG) nr 1948/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 27).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 373/2004**av den 27 februari 2004****om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1876/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1876/2003 ⁽²⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽³⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 23 till och med den 26 februari 2004, fastställas till 111,00 euro/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1876/2003.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1948/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 18).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 374/2004
av den 27 februari 2004
om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokoll nr 4 om bomull som är fogat som bilaga till Anslutningsakten för Grekland, senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 1050/2001 ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1051/2001 av den 22 maj 2001, om produktionsstöd för bomull ⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall ett världsmarknadspris på orensad bomull fastställas regelbundet på grundval av det världsmarknadspris som konstaterats för rensad bomull med hänsyn till det förhållande som tidigare har konstaterats mellan priset för rensad bomull och det pris som beräknas för orensad bomull. Detta tidigare förhållande har fastställts i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1591/2001 av den 2 augusti 2001 om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för bomull ⁽³⁾. Om världsmarknadspriset inte kan fastställas på detta sätt skall priset fastställas på grundval av det senast fastställda priset.
- (2) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall världsmarknadspriset på orensad bomull bestämmas för en produkt med vissa egenskaper och med hänsyn till de mest fördelaktiga anbuden och prisnoteringarna på

världsmarknaden mellan dem som anses vara representativa för den verkliga marknadstendensen. För att bestämma detta pris har det fastställts ett medeltal av de anbud och de priser som noterats på en eller flera representativa europeiska börser för en produkt som levererats cif till en hamn inom gemenskapen och som kommer från olika leverantörsländer vilka anses vara de mest representativa för den internationella handeln. Det föreskrivs justeringar av kriterierna för att bestämma världsmarknadspriset för orensad bomull för att ta hänsyn till motiverade skillnader när det gäller den levererade produktens kvalitet eller anbudens och prisnoteringarnas karaktär. Dessa justeringar fastställs i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1591/2001.

- (3) Tillämpningen av ovanstående kriterier innebär att världsmarknadspriset på orensad bomull bör fastställas på nedan angiven nivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Världsmarknadspriset på orensad bomull, som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, fastställs till 32,378 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 210, 3.8.2001, s. 10. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1486/2002 (EGT L 223, 20.8.2002, s. 3).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 375/2004
av den 27 februari 2004
om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn ⁽²⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de representativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

- (3) I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.
- (4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft.
- (5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.
- (6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilaga I i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1104/2003 (EGT L 158, 27.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 186/2004. (EGT L 158, 27.6.2003, s. 12)

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 00 00	Råg	29,65
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	32,69
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	32,69
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	29,65

⁽¹⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽²⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 13 februari 2004–26 februari 2004)

1. Medelvärden för den referensperiod som avses i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Börsnotering	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2 (14 %)	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	låg kvalitet (**)	US barley 2
Notering (euro/t)	137,48 (***)	88,90	167,04	157,04	137,04	102,40
Tillägg för golfen (euro/t)	28,12	10,46	—	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (euro/t)	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag på 10 euro/t (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Negativt bidrag på 30 euro/t (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

(***) Positivt bidrag på 14 euro/t ingår (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

2. Medelvärden för den referensperiod som avses i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 32,19 euro/ton, Stora sjöarna–Rotterdam: 0,00 euro/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 euro/t (HRW2)
-
- 0,00 euro/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 376/2004**av den 27 februari 2004****om fastställande av produktionsbidraget för olivolja som används vid tillverkningen av vissa konserverade livsmedel**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ⁽¹⁾, särskilt artikel 20a i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 20a i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs om beviljande av produktionsbidrag för olivolja som används inom konserveringsindustrin. Enligt punkt 6 i den artikeln skall kommissionen, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 3 i denna, fastställa detta bidrag varannan månad.
- (2) Enligt artikel 20a.2 i ovan nämnda förordning skall produktionsbidraget fastställas på grundval av skillnaden mellan de priser som tillämpas på världsmarknaden och på gemenskapsmarknaden med hänsyn till den importavgift som tillämpas för olja som omfattas av under-

nummer 1509 90 00 i Kombinerade nomenklaturen under en referensperiod liksom de komponenter som använts vid fastställandet av de exportbidrag som gäller för samma oljor under en referensperiod. Det är lämpligt att som referensperiod betrakta de två månader som föregår inledningen av perioden för produktionsbidragets giltighet.

- (3) Tillämpning av ovan nämnda kriterier har till följd att bidraget fastställs enligt vad som anges nedan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För månaderna mars och april 2004 skall det produktionsbidrag som avses i artikel 20a.2 i förordning nr 136/66/EEG vara 44,00 euro/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001 (EGT L 201, 26.7.2001, p. 4).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 10 februari 2004

om ändring av beslut 2001/264/EG om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser

(2004/194/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 207.3 i detta,

med beaktande av rådets beslut 2002/682/EG, Euratom av den 22 juli 2002 om antagande av rådets arbetsordning ⁽¹⁾, särskilt artikel 24 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Tilläggen 1 och 2 till Europeiska unionens råds säkerhetsbestämmelser som fogas till beslut 2001/264/EG ⁽²⁾ innehåller en förteckning över nationella säkerhetsmyndigheter och en jämförelsetabell som inbegriper nationella sekretessgrader.
- (2) Den 16 april 2003 undertecknade Republiken Tjeckien, Republiken Estland, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Ungern, Republiken Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien och Republiken Slovakien fördraget om dessa staters anslutning till Europeiska unionen ⁽³⁾.
- (3) I enlighet med artikel 2.2 i beslut 2001/264/EG måste dessa stater vidta lämpliga åtgärder så att det säkerställs att rådets säkerhetsbestämmelser respekteras vid hanterandet av sekretessbelagda EU-uppgifter.
- (4) För att dessa stater skall beaktas i de ovannämnda tilläggen är det därför tekniskt nödvändigt att ändra beslut 2001/264/EG.
- (5) I tillägg 2 till beslut 2001/264/EG anges att överensstämmelsen med Natos sekretessgrader kommer att fastställas vid förhandlingarna om säkerhetsavtalet mellan Europeiska unionen och Nato.

(6) Ett avtal om informationssäkerhet undertecknades mellan Europeiska unionen och Nato den 14 mars 2003 ⁽⁴⁾.

(7) Det är därför nödvändigt att föra in överensstämmelsen med Natos sekretessgrader i tillägg 2 i det ovannämnda beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2001/264/EG ändras på följande sätt:

- a) Tillägg 1 skall ersättas med dokumentet i bilaga 1 till detta beslut.
- b) Tillägg 2 skall ersättas med dokumentet i bilaga 2 till detta beslut.

Artikel 2

1. Detta beslut får verkan samma dag som det offentliggörs.
2. Det skall endast tillämpas under förutsättning att 2003 års anslutningsfördrag träder i kraft och från och med den dag detta sker.

Utfärdat i Bryssel den 10 februari 2004.

På rådets vägnar
C. MCCREEVY
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 230, 28.8.2002, s. 7.

⁽²⁾ EGT L 101, 11.4.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 236, 23.9.2003, s. 17.

⁽⁴⁾ EUT L 80, 27.3.2003, s. 36.

BILAGA I

BELGIEN

Service public fédéral des affaires étrangères, du commerce extérieur et de la coopération au développement
Autorité nationale de sécurité (ANS)
Direction du protocole et de la sécurité
Service de la sécurité P & S 6
Rue des Petits Carmes 15
B-1000 Bruxelles

Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
Nationale Veiligheidsoverheid (NVO)
Directie Protocol en Veiligheid P&S 6
Karmelietenstraat 15
B-1000 Brussel
Téléphone du secrétariat: (32-2) 519 05 74
Téléphone de la présidence: (32-2) 501 82 20; (32-2) 501 87 10
Télécopieur: (32-2) 519 05 96

TJECKIEN

National Security Authority
Na Popelce 2/16
CZ-150 06 Praha 56
Telefon: (420) 257 28 33 35
Fax: (420) 257 28 31 10

DANMARK

Politiets Efterretningstjeneste
Klausdalsbrovej 1
DK-2860 Søborg
Telefon (45) 33 14 88 88
Fax (45) 33 43 01 90

TYSKLAND

Bundesministerium des Innern
Referat IS 2
Alt-Moabit 101 D
D-11014 Berlin
Telefon: 49-18 88-681-15 26
Fax: 49-18 88-681-558 06

ESTLAND

Ministry of Defence, Republic of Estonia, Department of Security
Sakala 1
EE-15094 Tallinn
Telefon: (372) 717 00 30
Fax: (372) 717 00 01

GREKLAND

Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας (ΓΕΕΘΑ)
Υπηρεσία Στρατιωτικών Πληροφοριών (ΥΣΠ — Β Κλάδος)
Τμήμα Ασφαλείας και Αντιπληροφοριών
ΣΤΓ 1020-Χολαργός (Αθήνα)
Ελλάδα
Τηλέφωνα: (30) 210 657 20 09 (ώρες γραφείου), (30) 210 657 20 10 (ώρες γραφείου)
Φαξ: (30) 210 642 64 32, (30) 210 657 21 81

Hellenic National Defence General Staff (HNDGS)
Military Intelligence Service (MIS-Bi Branch)
Security Counterintelligence Section
GR-STG 1020 Hologargos — Athens
Telephone: (30) 210 657 20 09, (30) 210 657 20 10
Fax: (30) 210 642 64 32, (30) 210 657 21 81

SPANIEN

Autoridad Nacional de Seguridad
Oficina Nacional de Seguridad
Avenida Padre Huidobro s/n
Carretera Nacional Radial VI, km 8,5
E-28023 Madrid
Teléfono: (34-91) 372 57 07, (34-91) 372 50 27
Fax: (34-91) 372 58 08

FRANKRIKE

Secrétariat général de la défense nationale
Service de sécurité et de défense (SGDN/SSD)
51 boulevard de la Tour-Maubourg
F-75700 Paris 07 SP
Téléphone: (33-1) 71 75 81 77
Télécopieur: (33-1) 71 75 82 00

IRLAND

National Security Authority
Department of Foreign Affairs
80 St. Stephens Green
Dublin 2
Ireland
Telephone: (353-1) 478 08 22
Fax: (353-1) 478 14 84

ITALIEN

Presidenza del Consiglio dei Ministri
Autorità Nazionale per la Sicurezza
Ufficio Centrale per la Sicurezza
Via della Pineta Sacchetti, 216
I-00168 Roma
Tel.: (39) 066 27 47 75
Fax: (39) 066 14 33 97

CYPERN

Υπουργείο Άμυνας
Στρατιωτικό επιτελείο του υπουργού
Εθνική Αρχή Ασφάλειας (ΕΑΑ)
Υπουργείο Άμυνας
Λεωφόρος Εμμανουήλ Ροΐδη 4
1432 Λευκωσία, Κύπρος
Τηλέφωνα: (357) 22 80 75 69, (357) 22 80 75 19, (357) 22 80 77 64
Φαξ: (357) 22 30 23 51

Ministry of Defence
Minister's Military Staff
National Security Authority (NSA)
4 Emanuel Roidi street
CY-1432 Nicosia
Telephone: (357) 22 80 75 69; (357) 22 80 75 19; (357) 22 80 77 64
Fax: (357) 22 30 23 51

LETTLAND

Constitution Protection Bureau of the Republic of Latvia
Miera Iela 85/A
LV-1001 Riga
Telefon: (371) 702 54 18
Fax: (371) 702 54 06

LITAUEN

National Security Authority of the Republic of Lithuania
Gedimino 40/2
LT-2600 Vilnius
Telefon: (370-5) 266 32 05
Fax: (370-5) 266 32 00

LUXEMBURG

Autorité nationale de sécurité
Ministère d'État
Boîte Postale 23 79
L-1023 Luxembourg
Téléphone: (352) 478 22 10 (central), (352) 478 22 35 (ligne directe)
Télécopieur: (352) 478 22 43; (352) 478 22 71

UNGERN

National Security Authority Republic of Hungary
Pf. 2
HU-1352 Budapest
Telefon: (361) 346 96 52
Fax: (361) 346 96 58

MALTA

Ministry of Justice and Home Affairs
P.O. Box 146
MT-Valletta
Telefon: (356) 21 24 98 44
Fax: (356) 21 23 53 00

NEDERLÄNDERNA

Ministerie van Binnenlandse Zaken
Postbus 20010
2500 EA Den Haag
Nederland
Tel.: (31-70) 320 44 00
Fax: (31-70) 320 07 33

Ministerie van Defensie
Militaire Inlichtingendienst (MID)
Postbus 20701
2500 ES Den Haag
Nederland
Tel.: (31-70) 318 70 60
Fax: (31-70) 318 79 51

ÖSTERRIKE

Informationssicherheitskommission
Bundeskanzleramt
Ballhausplatz 2
A-1014 Wien
Telefon: 431-531 15 23 96
Fax: 431-531 15 25 08

POLEN

Military Information Services
National Security Authority — Military Sphere
PL-00-909 Warszawa 60
Telefon: (48-22) 684 61 19
Fax: (48-22) 684 61 72

Internal Security Agency
Department for the Protection of Classified Information
2A Rakowiecka St.
PL-00-993 Warszawa
Telefon: (48-22) 585 73 60
Fax: (48-22) 585 85 09

PORTUGAL

Presidência do Conselho de Ministros
Autoridade Nacional de Segurança
Avenida Ilha da Madeira
P-1400-204 Lisboa
Tel.: (351-21) 301 17 10
Fax: (351-21) 303 17 11

SLOVENIEN

Office of the Government of the Republic of Slovenia
For the Protection of Classified Information — NSA
Slovenska cesta 5
SVN-1000 Ljubljana
Telefon: (386-1) 426 91 20
Fax: (386-1) 426 91 91

SLOVAKIEN

National Security Authority
Budatínska 30
SK-851 05 Bratislava
Telefon: (421-2) 68 69 95 09
Fax: (421-2) 63 82 40 05

FINLAND

Ulkoasiainministeriö/Utrikesministeriet
Alivaltiosihteeri (Hallinto)/Understatssekreteraren (Administration)
Laivastokatu/Maringatan 22
PL/PB 176
FI-00161 Helsinki/Helsingfors
P. (358-9) 16 05 53 38
F. (358-9) 16 05 53 03

SVERIGE

Utrikesdepartementet
SSSB
S-103 39 Stockholm
Telefon (46-8) 405 54 44
Fax (46-8) 723 11 76

FÖRENADE KUNGARIKET

National Security Authority
The Secretary for T3P/1
PO Box 56 56
London EC1A 1AH
United Kingdom
Telephone: (44) 20 72 70 87 51
Fax: (44) 20 76 30 14 28

BILAGA II

Jämförelse av sekretessgrader

EU:s sekretessgrader	Très Secret UE/EU Top Secret	Secret UE	Confidentiel UE	Restreint UE
Belgien	Très Secret Zeer Geheim	Secret Geheim	Confidentiel Vertrouwelijk	Diffusion restreinte Beperkte verspreiding
Tjeckien	Přísně tajné	Tajné	Důvěrné	Vyhrazené
Danmark	Yderst hemmeligt	Hemmeligt	Fortroligt	Til tjenestebrug
Tyskland	Streng geheim	Geheim	VS (?) — Vertraulich	VS — Nur für den Dienstgebrauch
Estland	Täiesti salajane	Salajane	Konfidentsiaalne	Piiratud
Grekland	Ἀκρῶς ἀπόρρητο Abk: ΑΑΠ	Απόρρητο Abk: (ΑΠ)	Εμπιστευτικό ΕΕ Abk: (ΕΜ)	Περιορισμένης χρήσης Abk: (ΠΧ)
Spanien	Secreto	Reservado	Confidencial	Difusión limitada
Frankrike	Très Secret Défense ⁽¹⁾	Secret Défense	Confidentiel Défense	Diffusion restreinte
Irland	Top Secret	Secret	Confidential	Restricted
Italien	Segretissimo	Segreto	Riservatissimo	Riservato
Cypern	Ἀκρῶς ἀπόρρητο	Απόρρητο	Εμπιστευτικό ΕΕ	Περιορισμένης χρήσης
Lettland	Sevišķi slepeni	Slepeni	Konfidenciāli	Dienesta vajadzībām
Litauen	Visiškai slaptai	Slaptai	Konfidencialiai	Riboto naudojimo
Luxemburg	Très Secret	Secret	Confidentiel	Diffusion restreinte
Ungern	Szigorúan titkos!	Titkos!	Bizalmas!	Korlátozott terjesztésű!
Malta	L-Oghla Segretezza	Sigriet	Kunfidenzjali	Ristrett
Nederländerna	STG Zeer Geheim	STG Geheim	STG Confidentieel	—
Österrike	Streng geheim	Geheim	Vertraulich	Eingeschränkt
Polen	Ścisłe tajne	Tajne	Poufne	Zastrzeżone

EU:s sekretessgrader	Très Secret UE/EU Top Secret	Secret UE	Confidentiel UE	Restreint UE
Portugal	Muito Secreto	Secreto	Confidencial	Reservado
Slovenien	Strogo tajno	Tajno	Zaupno	SVN Interno
Slovakien	Prísne tajné	Tajné	Dôverné	Vyhradené
Finland	Erittäin salainen	Erittäin salainen	Salainen	Luottamuksellinen
Sverige	Kvalificerat hemlig	Hemlig	Hemlig	Hemlig
Förenade kungariket	Top Secret	Secret	Confidential	Restricted
Natos sekretessgrader	Cosmic Top Secret	NATO Secret	NATO Confidential	NATO Restricted
WEU:s sekretessgrader	Focal Top Secret	WEU Secret	WEU Confidential	WEU Restricted

⁽¹⁾ Frankrike: sekretessgraden Très Secret Défense, som omfattar regeringens prioriterade frågor, får ändras endast med premiärministerns tillstånd.

⁽²⁾ Tyskland: VS = Verschlusssache.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 29 september 2000

om att en företagskoncentration är förenlig med den gemensamma marknaden och med EES-avtalets funktion

(Ärende COMP/M.1879 – Boeing/Hughes)

[delgivet med nr K(2000) 2740]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2004/195/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 57.2 a i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 8.2 i denna,

med beaktande av kommissionens beslut av den 26 maj 2000 om att inleda ett förfarande i detta ärende,

med beaktande av yttrandet från Rådgivande kommittén för företagskoncentrationer ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 18 april 2000 mottog kommissionen en anmälan i enlighet med artikel 4 i förordning (EEG) nr 4064/89 (nedan kallad koncentrationsförordningen) om att The Boeing Company (Boeing eller den anmälade parten) i den mening som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen förvärvar kontrollen över Hughes Electronics Corporations (Hughes) verksamhet som huvudleverantör av satelliter och utrustning.

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättad i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 53, 28.2.2004.

- (2) I sitt beslut av den 26 maj 2000 fann kommissionen att det förelåg allvarliga risker för att den anmälda transaktionen skulle vara oförenlig med den gemensamma marknaden och inledde därför ett förfarande i enlighet med artikel 6.1 c i koncentrationsförordningen och artikel 57.2 a i EES-avtalet.

I. PARTERNA

- (3) Boeing är ett företag i Delaware som är verksam inom områdena flygplans-, rymd- och försvarsindustri, däribland med tillverkning och uppskjutning av satelliter. Boeings satellitverksamhet omfattar i första hand tillverkning av navigationssatelliter för globala positioneringssystem (GPS) åt USA:s försvarsdepartement. Genom sin helägda raketserie Delta tillhandahåller Boeing tjänster för satellituppskjutning till kommersiella kunder i hela världen och till Förenta staternas regering. Boeing är också minoritetsdelägare i Sea Launch, ett annat företag som tillhandahåller uppskjutningstjänster, där Boeing äger 40 procent. Samriskföretaget Sea Launch inledde sin verksamhet 1999.

- (4) Hughes är ett USA-baserat dotterbolag till General Motors och dess verksamhet omfattar satellitbaserade tjänster (däribland kommunikationstjänster och betal-TV), och satellittillverkning. Hughes verksamhet som huvudleverantör av satelliter och utrustning omfattar Hughes Space and Communications Company (HSC), Spectrolab Inc. (Spectrolab) och Hughes Electron Dynamics (HED); HSC utformar och tillverkar kommunikationssatelliter för kommersiella kunder världen över samt för USA:s försvarsdepartement och NASA, medan Spectrolab och HED tillverkar komponenter som främst används i satelliter (t.ex. solceller, solpaneler, vandringsvägrör och batterier).

II. TRANSAKTIONEN

- (5) Den 13 januari 2000 ingick Boeing, Hughes och HSC ett avtal om aktiehandel, enligt vilket Boeing skall förvärva: a) alla utestående aktier i HSC, b) alla utestående aktier i Spectrolab, c) alla tillgångar i HED, d) 2,69 procent av emitterade och utestående stamaktier i ICO Global Communications (Holdings) Ltd, vilka för närvarande ägs av Hughes, samt e) 2 procent av emitterade och utestående stamaktier i Thuraya Satellite Telecommunications Private Joint Stock Co., vilka för närvarande ägs av Hughes.
- (6) Dessutom skall Hughesgruppens aktier i ett samriskföretag för forskning, som de äger tillsammans med Raytheon (HRL), överföras till Boeing, om Raytheon samtycker till detta. I annat fall avser Hughes och Boeing att bilda ett samriskföretag så att Boeing kan dra nytta av HRL:s forsknings- och utvecklingsverksamhet.
- (7) Hughes-gruppen skall behålla sitt ägarskap i alla sina övriga företag, i synnerhet Hughes Network Systems, PanAmSat och DirecTV.
- (8) Mot bakgrund av det ovanstående utgör den föreslagna transaktionen en företagskoncentration i den mening som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen.

III. GEMENSKAPSDIMENSION

- (9) Den anmälade parten hävdar att den ifrågavarande transaktionen inte har någon gemenskapsdimension och därför faller utanför kommissionens jurisdiktion, eftersom HSC inte når upp till den tröskel för omsättning inom EES som fastställs i koncentrationsförordningen. Enligt den anmälade parten uppgick HSC:s omsättning i gemenskapen till [...] (*) miljoner euro under 1999 och till [...] * miljoner euro under 1998.
- (10) HSC hade dock en betydande omsättning (uppskattningsvis [...] * miljoner euro under 1999) i sina affärer med ICO Global Communications (Holdings) Ltd (ICO). ICO etablerades för att tillhandahålla världsomfattande personliga mobila kommunikationstjänster via satellit. ICO ansökte om "Chapter 11 protection" (Förenade staternas förfarande för företag i konkurs) i augusti 1999 och har nyligen omorganiserats. Boeing har uppgett att det enda sätt på vilket HSC:s omsättning kan anses ha överstigit tröskelvärdet för omsättning inom EES vore om dess försäljning till ICO skulle räknas till omsättningen inom EES.
- (11) Eftersom ICO är registrerat på Caymanöarna men i realiteten drivs från London, är frågan huruvida ICO skall betraktas som ett gemenskapsföretag avgörande för om den föreslagna transaktionen skall anses ha en gemenskapsdimension. Om HSC:s omsättning med ICO skall räknas till EES, faller transaktionen under koncentrationsförordningen. Den anmälade parten vidhåller dock att HSC:s omsättning med ICO skall räknas till Caymanöarna.
- (12) Mot bakgrund av detta begärde kommissionen ytterligare upplysningar av ICO, som svarade den 29 februari 2000. Av upplysningarna framgår att ICO bildades till följd av ett projekt som inleddes av Inmarsat (en internationell organisation med säte i London, som nu blivit ett företag registrerat i Förenade kungariket), som syftade till att erbjuda världsomfattande tjänster för datakommunikation och telefoni över ett satellitbaserat telekommunikationsnät. ICO bildades 1994 i England och Wales. Därefter har företaget likviderats och tillgångarna överförts till ett företag på Caymanöarna, och detta företag har i sin tur registrerats i Bermuda. Dessa ändringar, som främst verkar ha genomförts av skattekäl, har dock inte påverkat företagets förvaltningsstruktur. ICO har officiellt förklarat att dess huvudsakliga verksamhetsort är London, där den dagliga förvaltningen av företaget sköts och där 73 procent av ICO:s personal är verksam, medan den övriga personalen finns på flera olika platser runt om i världen. Mot bakgrund av det ovanstående framgår det att parterna formellt sett har rätt i sitt påstående att ICO är ett företag registrerat på Caymanöarna (eller rättare sagt i Bermuda), men ekonomiskt sett är det helt klart att ICO fortfarande har sin bas i Förenade kungariket.
- (13) Vid beräkningen av omsättningen för tillämpning av koncentrationsförordningen är det situationens ekonomiska realitet som skall beaktas. I punkt 7 i kommissionens tillkännagivande om beräkning av omsättning⁽¹⁾ fastställs också att reglerna om beräkning av omsättningen "skall säkerställa att beräknade omsättningssiffror korrekt återger den ekonomiska verkligheten". I detta fall skall därför HSC:s omsättning med ICO räknas till Förenade kungariket.
- (14) Det framgår också att även om avtalet om satelliter mellan HSC och ICO formellt ingicks med företaget på Caymanöarna, var det ICO:s personal i London som slutförde förhandlingarna, och alla väsentliga ändringar i detta avtal skall förhandlas i London. Om man också tar hänsyn till var transaktionen i realiteten ägde rum, och därmed var konkurrensen mellan HSC och andra satellitleverantörer fanns, pekar alltsammans tydligt mot Förenade kungariket.

(*) Delar av denna text har redigerats för att säkerställa att konfidentiell information inte avslöjas. Dessa delar ersätts med hakparentes och markeras med en asterisk.

⁽¹⁾ EGT C 66, 2.3.1998, s. 25.

- (15) I enlighet med riktlinjerna i punkt 7 i tillkännagivandet om beräkning av omsättning skall därför HSC:s omsättning med ICO räknas till Förenade kungariket och därför ingå i omsättningen inom EES.
- (16) Boeing och HSC har en sammanlagd omsättning i hela världen som överstiger 5 miljarder euro ⁽¹⁾ (Boeing 53 403 miljoner euro 1999 och Hughes 2 136 miljoner euro 1999). Vart och ett av företagen har en sammanlagd omsättning inom gemenskapen som överstiger 250 miljoner euro (Boeing [...] miljoner euro 1999 och Hughes [...] miljoner euro 1999) och inget av de berörda företagen når upp till mer än två tredjedelar av sin sammanlagda omsättning inom gemenskapen inom en och samma medlemsstat. Den anmälda transaktionen har därför en gemenskapsdimension enligt vad som avses i artikel 1.2 i koncentrationsförordningen.
- (20) De anmälade parterna framhåller att produktmarknaden för satelliter kan delas in på grundval av två kriterier: i) typen av kund, och ii) satellitbana.
- (21) Boeing anser att civila satelliter som säljs till kommersiella kunder, civila satelliter som säljs till stater och militära satelliter var och en utgör en enskild produktmarknad. För det första hör statliga satelliter till en annan produktmarknad än kommersiella satelliter, eftersom de förra vanligen är specialiserade produkter, medan de senare ofta är olika versioner av tidigare satelliter. Denna skillnad skapar olika konkurrensvillkor för kommersiella och statliga satelliter: konkurrensen på den kommersiella arenan inriktas på tekniker för "massproduktion", medan konkurrensen på marknaden för statliga satelliter grundas på större specialisering och kunddeltagande. För det andra hör satelliter för militära ändamål till en egen produktmarknad, eftersom det här ställs enastående strikta krav på utrustningen, vilket innebär mer detaljerade produktspecifikationer, mer omfattande testprogram och specialutrustning som inte används i andra satelliter.

IV. FÖRENLIGHET MED DEN GEMENSAMMA MARKNADEN

- (17) Den sammanslagna enhetens verksamhet kommer att omfatta tillverkning av satelliter och utrustning samt tillhandahållande av satellituppskjutningstjänster. I sitt beslut av den 26 maj 2000 fann kommissionen att det förelåg en allvarlig risk för att affären kunde skapa eller förstärka en dominerande ställning för HSC på marknaden för kommersiella GEO-satelliter för kommunikation, och för att det kunde skapas en dominerande ställning på marknaden för kommersiella satellituppskjutningar.
- (18) Emellertid visar resultatet av den fördjupande granskning som kommissionen genomfört att det av de skäl som anges under A och B nedan inte föreligger några konkurrensproblem på de ifrågakvarande marknaderna.
- (22) Boeing framhåller också att geostationära satelliter (GEO-satelliter) och icke geostationära satelliter (NGSO), dvs. låghöjdssatelliter (LEO-satelliter) och mellanhöjdssatelliter (MEO-satelliter), hör till olika produktmarknader, eftersom varje typ av satellitbana från kundens sida sett har olika fördelar och nackdelar som medför att de olika satellittyperna lämpar sig för olika ändamål (exempelvis är LEO-satelliter tack vare den lägre omloppshöjden bättre lämpade för högupplösningsöverföring). När det gäller leveranstider är det också skillnad; det kan skilja mellan tre och fem år på den tid det tar att skaffa den tekniska kapaciteten för att bygga en satellit, beroende på vilken omloppshöjd den skall ha. Framför allt är GEO-satelliter mycket dyrare (100 miljoner US-dollar för GEO-satelliter jämfört med 10 US-dollar för LEO-satelliter), mer komplexa, tyngre och har längre livslängd än NGSO-satelliter.

A. Satelliter

Relevanta produktmarknader

- (19) Med satelliter avses här komplexa rymdfarkoster som kretsar runt en himlakropp. Satelliter kan användas till olika ändamål (kommunikation, navigation, observation, vetenskapliga ändamål) av såväl civila som militära kunder.

⁽¹⁾ Omsättningen beräknad enligt artikel 5.1 i koncentrationsförordningen och kommissionens tillkännagivande om beräkning av omsättning (EGT C 66, 2.3.1998, s. 25). När siffrorna innefattar omsättningen för perioden före den 1 januari 1999 har de beräknats utifrån genomsnittliga växelkurser för ecu och räknats om enligt principen 1 ecu = 1 euro.

- (23) I tidigare beslut ⁽²⁾ har kommissionen i första hand delat in satellitsektorn efter användningsområde, och gjort åtskillnad mellan å ena sidan satelliter för kommunikation (och möjligen navigation) och å andra sidan observationssatelliter och vetenskapliga satelliter, på grund av de olika tekniska kunskaper som krävs för de olika tillämpningarna. Kommissionen har också menat att det kan finnas olika produktmarknader för militära och civila satelliter (främst eftersom konkurrensförhållandena skiljer sig åt mellan militära och civila tillämpningar), och att en ytterligare uppdelning kan göras mellan de olika typerna av omloppsbana. En ytterligare distinktion mellan olika typer av kunder (kommersiella och statliga) kan också övervägas, åtminstone när det gäller fastställandet av de geografiska marknaderna.

⁽²⁾ Se t.ex. ärende COMP/M.1636 – MMS/DASA/Astrium, kommissionens beslut av den 21 mars 2000 (ännu ej offentliggjort).

(24) Kommissionens granskning bekräftar på det stora hela a) att satelliter som används för kommunikation, navigation samt observation och vetenskapliga ändamål hör till olika produktmarknader, b) att konkurrensvillkoren för kommersiella satelliter, civila statliga satelliter och militära satelliter skiljer sig åt, och c) att åtskillnad bör göras mellan GEO-satelliter och NGSO-satelliter, även om denna segmentering kanske är mer relevant i fråga om kommunikationssatelliter än i fråga om observationssatelliter och vetenskapliga satelliter (eftersom de flesta observationssatelliter och vetenskapliga satelliter är NGSO-satelliter, och troligen också, med tanke på varje sådan satellits särskilda egenskaper, på grund av det faktum att befintliga konstruktioner och tidigare erfarenheter inom olika typer av omloppsbanor kan vara mindre viktiga när det gäller dessa än när det gäller de "massproducerade" kommunikationssatelliterna).

(25) Det framgår dock av parternas beräkningar att alla kommersiella GEO-satelliter är kommunikationssatelliter, och att nästan alla kommersiella NGSO-satelliter också är kommunikationssatelliter. Därför är det inte relevant för konkurrensbedömningen i fråga om den föreslagna koncentrationen huruvida marknaden för kommersiella satelliter ytterligare skall segmenteras per tillämpningsområde (t.ex. kommunikation, navigation, observation eller vetenskapliga ändamål).

(26) Dessutom är det i detta ärende inte nödvändigt att ytterligare definiera de relevanta produktmarknaderna för satelliter, eftersom en effektiv konkurrens inte med någon av de alternativa marknadsdefinitioner som beaktats skulle hämmas i någon betydande omfattning inom EES eller inom en avsevärd del av detta område.

Relevanta geografiska marknader

(27) Enligt den anmälade parten är marknaden för kommersiella satelliter världsomfattande. Detta överensstämmer med tidigare beslut av kommissionen ⁽¹⁾ och bekräftas av resultatet av kommissionens granskning.

(28) Boeing har också hävdats att de geografiska marknaderna för statliga (civila och militära) satelliter är nationella eller åtminstone regionala. I sitt beslut i ärendet Astrium ⁽²⁾ fastställde kommissionen att det finns en västeuropeisk marknad ⁽³⁾ för satelliter som anskaffas av rymdorganisationer, eftersom institutionsägda satelliter inom det området främst anskaffas av Europeiska rymdorganisationen (ESA) som gör sina inköp enligt den geografiska principen om "juste retour" (skäligt utbyte). Kommissionen angav vidare att det också kunde finnas nationella marknader för statliga satelliter i de medlemsstater vars nationella rymdorganisationer tillämpade liknande förfaranden vid sina inköp. Slutligen menade

kommissionen att det kunde finnas en världsomfattande marknad för militära satelliter som förvärvas genom konkurrensförfaranden med huvudleverantörer i gemenskapen och i Förenta staterna, men att det fortfarande tycktes finnas nationella marknader i de medlemsstater där satelliter anskaffas enbart från inhemska huvudleverantörer. I detta ärende är det dock inte nödvändigt att ytterligare definiera de geografiska marknaderna för statliga (civila och militära) satelliter, eftersom en effektiv konkurrens inte med någon av de geografiska marknadsdefinitioner som beaktats skulle hämmas i någon betydande omfattning inom EES eller inom en avsevärd del av detta område.

Konkurrensbedömning

(29) HSC och Boeing är båda verksamma som huvudleverantörer av satelliter. Transaktionen kommer dock inte att leda till direkta överlappningar mellan parterna, eftersom det bara är HSC som är verksamt på det kommersiella området, och eftersom varken HSC eller Boeing har levererat statliga GEO- eller NGSO-satelliter till europeiska kunder. Dessutom bör det noteras att Boeings och HSC:s satelliter används för olika ändamål (HSC:s för kommunikation och Boeings för navigation), att de är olika stora och har olika omloppsbanor (HSC har GEO- och MEO-satelliter, medan Boeing har LEO-satelliter).

(30) I detta sammanhang framhåller den anmälade parten att transaktionen inte påverkar någon marknad horisontellt. Med tanke på HSC:s marknadsandelar för kommersiella kommunikationssatelliter är det dock nödvändigt att undersöka om tillskottet från Boeings satellitverksamhet ytterligare kommer att stärka HSC:s redan starka ställning, framför allt på marknaden för kommersiella GEO-satelliter.

Marknadskännetecken

(31) Kommersiella GEO-satelliter för kommunikation är stora satelliter (mer än hälften av GEO-satelliterna har en nyttolast på över 4 ton) som ligger i geostationära omloppsbanor, där de används för att stödja tjänster som telefoni, dataöverföring, radio- och TV-sändning, kabel-TV och direktsändningar.

(32) Efterfrågan genereras av kommersiella satellitoperatörer, som kan vara stora internationella organisationer som Intelsat eller Inmarsat eller privata företag. Satellitoperatörerna kan antingen själva tillhandahålla tjänsterna till användarna eller hyra ut satellitkapacitet till tjänsteoperatörer som TV-bolag, telekommunikationsföretag osv.

⁽¹⁾ Se ärende IV/M.437 – Matra Marconi Space/British Aerospace Systems, punkt 22, kommissionens beslut av den 22 augusti 1994 och ärende COMP/M.1636 – MMS/DASA/Astrium.

⁽²⁾ Se ärende COMP/M.1636 – MMS/DASA/Astrium.

⁽³⁾ I detta ärende är Västeuropa liktydigt med EES och Schweiz (och omfattar därmed alla Europeiska rymdorganisationens medlemsstater).

- (33) Av kommissionens undersökning framgår att satelliter nästan alltid förvärvas genom internationella upphandlingsförfaranden omfattande flera huvudleverantörer av satelliter som HSC, Space Systems/Loral (SS/Loral), Lockheed Martin, Alcatel Space Industries (Alcatel) eller Astrium. Med tanke på de avsevärda inkomstbortfall (upp till en miljon dollar om dagen) som ett fel på en satellit kan medföra, tycks det också som om valet av satellitleverantör främst grundas på det företags tillförlitlighet och priser, och att satellitens hållbarhet och tillverkningsstider också spelar en stor roll.
- (34) Mot bakgrund av uppkomsten av de mindre NGSO-satellitssystemen som också kan erbjuda kommunikationstjänster (som mobiltelefoni, personsökning, dataöverföring och meddelandetjänster), och med tanke på att platser och omloppsbanor för GEO-satelliter börjar fyllas upp, kan marknaden för GEO-satelliter förväntas utvecklas i följande tre riktningar: i) utplaning, eller rentav minskning, av antalet beställda satelliter, ii) ökning av satelliternas genomsnittliga massa och kapacitet, och iii) inriktning på bredbandstjänster (som inte på ett lönsamt sätt kan stödjas av mindre satelliter).

Marknadsaktörer

- (35) GEO-satelliter för kommunikation kan i första hand erbjudas av fem huvudleverantörer i Förenta staterna eller Europa, nämligen HSC, SS/Loral, Lockheed Martin, Alcatel och Astrium. Alla fem tillverkar såväl GEO- som NGSO-satelliter för kommunikation, åt såväl statliga som kommersiella kunder.
- (36) Enligt en beräkning baserad på de genomsnittliga beställningssiffrorna för kommersiella GEO-satelliter för kommunikation sedan 1997, är HSC:s marknadsandel [mellan 35 och 45 procent]*, Lockheed Martins [mellan 25 och 35 procent]*, Alcatels [mellan 10 och 20 procent]*, SS/Lorals [mellan 10 och 20 procent]* och Astriums [mellan 0 och 10 procent]*.

Transaktionens effekter

- (37) I sitt beslut av den 26 maj 2000 fann kommissionen att det fanns tecken som tydde på att beräkningen av HSC:s marknadsandel kunde vara missvisande när det gällde företags ställning på marknaden. För det första hade utomstående parter angivit att HSC hade ett flertal konkurrensfördelar framför andra huvudleverantörer av satelliter, främst därför att företaget hade rykte om sig att vara bättre och mer tillförlitligt än konkurrenterna och att det hade lägre kostnader på grund av sina högre försäljningssiffror (både på det kommersiella och det militära området). För det andra verkade det som om HSC:s framgångar kunde begränsas av det faktum att företaget – eftersom det ägs av Hughes-gruppen som vertikalt är integrerad i nästa led, satellitoperatörsledet (genom PanAmSat, DirecTV och Hughes Network Systems) – kunde betraktas som både en stor leverantör och en stor konkurrent till sina kunder. Interna handlingar från parterna antydde att detta föranledde en betydande andel av satellitoperatörerna att inte köpa av HSC.
- (38) Kommissionen menade därför att HSC:s konkurrensställning bättre framgick av HSC:s framgångar (i [mellan 40 och 60 procent]* av fallen) när det gällde att lämna anbud. De utomstående parterna angav uttryckligen att de ansåg att HSC hade en dominerande ställning på marknaden för kommersiella GEO-satelliter för kommunikation.
- (39) Trots att Boeing och HSC inte överlappar varandra på satellitmarknaderna fann kommissionen också indikationer på att transaktionen kunde stärka HSC:s marknadsställning. För det första drogs slutsatsen att om kopplingen mellan HSC och Hughes-gruppen bröts skulle HSC kunna vända sig till hela marknaden, och därmed kunna öka sina marknadsandelar (möjligen upp till sina framgångssiffror på [mellan 40 och 60 procent]*).
- (40) För det andra framgick att huvudleverantörerna av satelliter även förvärvade viss satellitutrustning (solceller, battericeller och vandringsvägrör) från Hughes (särskilt Spectrolab och HED). I detta sammanhang uttryckte de utomstående parterna farhågor för att den ifrågavarande utrustningen efter transaktionen kunde anskaffas av Boeing för deras egna satelliter, vilket skulle minska de utomstående parternas tillgång till denna utrustning till den grad att det skulle försvaga deras ställning i förhållande till HSC.
- (41) Mot bakgrund av det ovanstående ansåg kommissionen därför att transaktionen riskerade att ytterligare öka klyftan mellan HSC och dess konkurrenter. Med beaktande av att det tycktes förekomma stordriftsfördelar vid satellittillverkning (eftersom amorteringen av sänkta kostnader står för en betydande andel av satellitkostnaderna), ansågs det föreligga en risk för att transaktionen skulle skapa eller förstärka en dominerande ställning för HSC på marknaden för GEO-satelliter.
- (42) Resultaten av kommissionens fördjupade granskning visar dock att transaktionen inte kommer att skapa eller förstärka en dominerande marknadsställning. För det första är satellitmarknaderna upphandlingsmarknader, där konkurrensvillkoren bestäms av förekomsten av trovärdiga alternativ till HSC:s produkter. I detta sammanhang, med beaktande av de marknadsställningar som innehas av Lockheed Martin (mellan [20 och 40 procent]* av försäljningen), SS/Loral (mellan [10 och 20 procent]*) och Alcatel (mellan [10 och 20 procent]*), framgår det att HSC konkurrerar med andra stora och trovärdiga huvudleverantörer.

(43) För det andra framgår det av kommissionens granskning att HSC:s påstådda konkurrensfördelar troligen överskattats. Exempelvis angav de flesta kunder att de inte betraktade HSC:s satelliter som mer tillförlitliga än satelliter från andra huvudleverantörer, och flera utomstående parter förklarade att även om HSC:s satelliter länge hade haft ett gott rykte om kvalitet och tillförlitlighet, hade även det företaget haft ett antal misslyckanden under senare år. Likaså angav de flesta kunder att de inte ansåg att HSC var väsentligt billigare än konkurrenterna. Om man slutligen beaktar de huvudsakliga utvärderingskriterier som används av kunderna, verkar inte HSC betraktas som det bästa alternativet i huvuddelen av fallen. Att det finns trovärdiga alternativ till HSC:s satelliter framgår också av det faktum att HSC bara kontrakterades för [...] av de 29 satelliter som beställts sedan början av 2000. Mot bakgrund av det ovanstående kan därför slutsatsen dras att HSC inte har någon dominerande ställning på marknaden för kommersiella GEO-satelliter.

(44) Det finns vidare ingenting som tyder på att den föreslagna transaktionen skulle föra med sig att Boeings inköp från Spectrolab och HED skulle göra dessa leverantörer mindre benägna att förse andra huvudleverantörer med solceller, battericeller och vandringsvägrör. Detta är helt klart när det gäller vandringsvägrör, eftersom Boeing inte köper denna produkt. Det stämmer också i fråga om solceller och battericeller, eftersom HSC verkar ha en betydande överkapacitet för den övervägande delen av denna typ av utrustning, vilken inte skulle tas i anspråk även om man tog med hela Boeings potentiella efterfrågan, särskilt som Boeing redan köper det mesta av sina solceller från Spectrolab och inte köper vandringsvägrör alls. För det andra är solceller och battericeller till stor del standardiserade produkter, som kan köpas till konkurrenskraftiga priser från andra leverantörer. För det tredje köper de flesta (däribland de största) huvudleverantörerna för närvarande inte någon utrustning från HSC, så även om HSC:s leveranser till tredje part skulle minska, skulle detta inte medföra något konkurrensproblem.

(45) Kommissionens granskning visar också att trots att Hughes äger satellitoperatörer (PanAmSat, DirecTV och Hughes Network Systems) har det faktum att HSC kunnat betraktas som både konkurrent och leverantör till utomstående satellitoperatörer inte lett till att de flesta kunder låtit bli att köpa satelliter från HSC. Därav följer att transaktionen inte i väsentlig grad kommer att medföra fler affärer för HSC-satelliter, och därför inte i väsentlig grad kommer att skapa nya möjligheter för HSC.

(46) I stället kommer transaktionen troligen, genom att bryta kopplingen mellan HSC och Hughes satellitoperatörsföretag (PanAmSat, DirecTV och Hughes Network Systems), att göra dessa satellitoperatörer mer öppna för

andra huvudleverantörer. Eftersom de inköp som Hughes satellitföretag gjorde uppskattningsvis representerade [mellan 35 och 45 procent]* av HSC:s satellitorder mellan 1997 och 1999, kan den föreslagna transaktionen därför väsentligt försvaga HSC:s konkurrensställning snarare än att stärka den.

(47) Mot bakgrund av det ovanstående blir slutsatsen att transaktionen inte kommer att skapa eller förstärka en sådan dominerande ställning på satellitmarknaden som skulle leda till att en effektiv konkurrens skulle hämmas inom EES eller inom en avsevärd del av detta område.

B. Uppskjutningstjänster

Relevanta produktmarknader

(48) För att skjuta upp satelliter i omloppsbana används bärraketer. De tjänster som har att göra med uppskjutningstjänster. Allmänt kan man skilja mellan två typer av bärraketer: raketer av engångstyp, som brinner upp under uppskjutningen, och helt eller delvis återanvändbara raketer. I praktiken utförs dock nästan alla uppskjutningar med engångsbärraketer.

(49) Engångsbärraketer kan hänföras till olika produktgrupper, beroende på hur stor massa nyttolast raketen kan föra upp i omloppsbana. Boeing har särskilt framhållit att LEO- och MEO-satelliter kan skjutas upp med en lång rad olika bärraketer (både stora och små), medan medeltunga till tunga GEO-satelliter (dvs. de vars massa överstiger omkring 1 800 kg) bara kan skjutas upp med vissa, större bärraketer (nedan kallad "tungviktsraket"). Boeing hävdar därför att det finns två produktmarknader: en övergripande marknad för uppskjutningstjänster som omfattar alla satellituppskjutningar, och en mer "nischad" marknad för uppskjutning av medeltunga till tunga GEO-satelliter (som bara kan skjutas upp med tungviktsraketer).

(50) Kommissionens granskning bekräftar i stort synpunkten att tungviktsraketer är att hänföra till en särskild produktmarknad, eftersom de är de enda som kan användas vid uppskjutning av stora satelliter i geostationär omloppsbana. Detta överensstämmer också med kommissionens tidigare beslut⁽¹⁾, där man menade att en segmentering av sektorn för uppskjutningstjänster efter storleken på de uppskjutna satelliterna eller bärraketens kapacitet vore lämplig för att definiera produktmarknaden.

⁽¹⁾ Se ärende IV/M.1564 – Astrolink, kommissionens beslut av den 25 juni 1999 och ärende COMP/M.1636 – MMS/DASA/Astrium.

(51) Boeings föreslagna marknadsdefinition är emellertid motsägelsefull. Om man godtar att medeltunga till tunga GEO-satelliter bara kan skjutas upp med tungviktsraketer kan ju inte uppskjutningen av sådana GEO-satelliter ersättas med någon annan uppskjutningstjänst, och denna tjänst kan därför inte omfattas av den bredare produktmarknaden. Därför kan det inte finnas en övergripande produktmarknad som omfattar alla satellituppskjutningar. Det vore rimligare att fastställa följande två produktmarknader: en marknad för uppskjutning av alla satelliter utom medeltunga till tunga GEO-satelliter och en marknad för uppskjutning av medeltunga till tunga GEO-satelliter.

(52) Dessutom har utomstående parter uttryckt kritik mot den anmälade partens föreslagna definition av marknaden för uppskjutning av medeltunga till tunga GEO-satelliter. Enligt dessa parter bör segmenteringen av produktmarknaden, tvärtom vad Boeing föreslår, inte grundas på satelliternas storlek och omloppsbanor, utan på vilken kategori bärraketerna hör till. Dessa utomstående parter anser att de tjänster som erbjuds med tungviktsraketer inte är utbytbara mot dem som erbjuds med andra typer av bärraketer, oavsett vilken satellitstorlek eller omlopps bana det gäller. Det verkar till exempel som om vissa NGSO-satelliter endast kan skjutas upp med den större typen av bärraketer.

(53) I så fall bör den "nischade" produktmarknaden omfatta de uppskjutningstjänster som kan erbjudas med stora till medelstora bärraketer. Denna alternativa produktmarknad skulle då omfatta alla satellituppskjutningar som görs med tungviktsraketer och den skulle vara mer omfattande än den marknad för uppskjutning av medeltunga till tunga GEO-satelliter som föreslås av Boeing (vilken alltså inte omfattar uppskjutning av NGSO-satelliter och mindre GEO-satelliter med tungviktsraketer). Denna alternativa marknadsdefinition har fördelen att den ger en mer rättvisande bild av konkurrensläget mellan de olika bärraketerna, eftersom den omfattar alla uppskjutningar som görs med denna typ av bärraketer. Å andra sidan skulle det innebära att tungviktsraketerna inte konkurrerar med mindre bärraketer ens när det gäller uppskjutning av mindre satelliter, vilket inte har bevisats.

(54) Andra utomstående parter har godtagit Boeings förslag om en särskild produktmarknad för uppskjutning av medeltunga till tunga GEO-satelliter, men kritiserat gränsdragningen för medeltunga till tunga GEO-satelliter (1 816 kg/4 000 lbs.). Bland annat framhölls att det inte fanns någon strikt fastslagen gräns mellan "små" och "stora" satelliter, och att denna gräns skulle ha definierats särskilt i syfte att undanta Boeings Delta II-raketer från den nischade produktmarknaden. Det är dock tveksamt huruvida det hade påverkat konkurrensbedömningen om gränsdragningen hade varit en annan, eftersom GEO-satelliternas massa i genomsnitt uppgår till omkring 2,7

ton (och ökar), och eftersom mellan 75 och 90 procent av alla GEO-satelliter hör till kategorin medeltunga till tunga satelliter.

(55) För detta beslut är det dock inte nödvändigt att ytterligare definiera de relevanta produktmarknaderna för uppskjutningstjänster, eftersom en effektiv konkurrens inte med någon av de alternativa marknadsdefinitioner som beaktats skulle hämmas i någon betydande omfattning inom EES eller inom en avsevärd del av detta område.

Relevanta geografiska marknader

(56) Boeing hävdar att statliga och kommersiella uppskjutningar hör till olika geografiska marknader. De geografiska marknaderna för uppskjutningstjänster är världsomfattande när det gäller kommersiella tillämpningar, men nationella eller regionala när det gäller statliga (civila eller militära) uppskjutningar. Denna skillnad beror på att regeringar, liksom när det gäller satelliter, i allmänhet väljer nationella eller åtminstone regionala leverantörer av uppskjutningstjänster när sådana finns tillgängliga.

(57) Detta överensstämmer med Astrolink-beslutet, där kommissionen drog slutsatsen att det måste göras åtskillnad mellan kommersiella uppskjutningstjänster och tjänster för statligt kontrollerade militära eller andra uppskjutningar (som i allmänhet inte är öppna för allmän konkurrens, även om det är samma typ av bärraketer som används). Denna marknadsuppdelning bekräftas också av resultatet av kommissionens granskning.

Konkurrensbedömning

(58) Boeing är verksamt inom området för uppskjutningstjänster, där man har en serie bärraketer med namnet Delta (Delta II, Delta III och från och med 2001 Delta IV). Bärraketen Delta II har rapporterats vara den kommersiella bärraket som har den längsta historiken och det största antalet flygningar. Delta II har mycket gott rykte om tillförlitlighet, men dess lyftkapacitet är begränsad (till omkring 2 ton) vilket gör den otillräcklig för de flesta uppdrag gällande kommersiella GEO-satelliter. Den nya Delta III och kommande Delta IV kommer att få mycket större nyttolastkapacitet, men Delta III har för närvarande ett handikapp i det att bara en av de tre första uppskjutningarna varit framgångsrik, och Delta IV är fortfarande på utvecklingsstadiet och har ännu inte sänts upp.

(59) Boeing äger också 40 procent av Sea Launch, som är ett multinationellt partnerskap med det ryska företaget RSC-Energia (25 procent), Norgebaserade Kvaerner Maritime (20 procent) och det ukrainska företaget Yuzhnoye/PO Yuzhmash (15 procent). Sea Launch använder bärraketen Zenit 2, som byggs i Ukraina (med raketsteget Block DM

som tillverkas av Energia) och som skjuts upp från en plattform i havet som transporteras från Kalifornien till ekvatorn. Sea Launchs första uppskjutning skedde i mars 1999. Dess tillförlitlighet ifrågasätts också sedan den tredje uppskjutningen misslyckades.

- (60) Boeing hävdar att dess 40-procentiga andel i Sea Launch inte ger företaget kontrollen över Sea Launch, eftersom Delta och Sea Launch varken saluförs eller förvaltas gemensamt. Boeing har dock vetorätt angående ett flertal strategiska beslut inom Sea Launch, däribland ändringar i affärsplaner (vilket kräver enhällighet bland parterna), tillsättning av tjänstemän och kontrakt med utomstående kunder och större leverantörer (vilket kräver 67 procents majoritet). Dessutom har Boeing utsett tre av fem av medlemmarna i ledningen för Sea Launch (VD, tillika administrativ chef, vice VD för koncernfrågor och sekretariat, samt vice VD för uppskjutningsavdelningen). Slutsatsen blir därför att Boeing har gemensam kontroll över Sea Launch.
- (61) HSC är inte verksamt inom området för uppskjutningstjänster, men som anges i skil 36 är det den största leverantören av de kommersiella GEO-satelliter som skjuts upp i omloppsbana med bärraketer. Det är därför nödvändigt att granska om kombinationen av HSC:s och Boeings ställningar på dessa kompletterande marknader kan skapa eller förstärka en dominerande ställning på marknaden för uppskjutningstjänster.
- (62) Kommissionens granskning bekräftar att nästan alla kunder fäster stor vikt vid valet av den bärraket som i slutändan skall föra upp satelliten i omloppsbana. Tillförlitlighet och styrkt kapacitet är de viktigaste kriterierna från kundens sida sett när det gäller att bedöma och rangordna potentiella leverantörer av uppskjutningstjänster. Enligt marknadsundersökningen tar kunderna alltid priset i beaktande när de gör sitt slutliga val. Kunderna har dock också tydligt angivit att det allra viktigaste är att uppskjutningen lyckas, och att de därför är beredda att betala mer för att undvika misslyckanden som skulle kunna skada deras företag både ekonomiskt och marknadsmässigt. Storleken på det företag som tillhandahåller uppskjutningstjänsten tycks inte vara en avgörande faktor för satellitkundernas slutliga val.

Marknadskännetecken

Inköpsförfaranden

- (63) Uppskjutningstjänsterna köps vanligen upp separat och inte tillsammans med den ifrågasatt satelliten. I denna typ av situation (som kallas markleverans eller Delivery on the Ground, "DOG") gör satellitoperatören

två upphandlingar och sluter ett kontrakt (med huvudleverantören av satelliten) för leverans av satelliten och ett kontrakt (med den som tillhandahåller uppskjutningstjänster) för den tillhörande uppskjutningen.

- (64) Under senare år har dock huvudleverantörer av satelliter i allt större utsträckning börjat erbjuda (och kunderna har börjat anta eller efterfråga dessa erbjudanden) en ny typ av kontrakt med så kallad omloppsleverans (Delivery In Orbit, "DIO"). Detta innebär att kunden beställer ett helt paket av satellittillverkaren, som enligt ett enda kontrakt skall leverera både satelliten och uppskjutningstjänsten. Den som tillhandahåller DIO ansvarar följaktligen för att anordna satellituppskjutningen.
- (65) Fördelen med DIO-upphandling är att det förenklar förbindelserna med huvudleverantören. Eftersom ett DIO-kontrakt för över ansvaret för både leverans och uppskjutning av satelliten till huvudleverantören innebär denna form av upphandling också att kunden slipper hantera ett antal risker som förseningar, frågor om gränssnitt eller kompatibilitet mellan satellit och bärraket osv., som kan uppstå när man har två olika kontrakt för leverans och uppskjutning av satelliten. Däremot verkar DIO-kontrakten innebära att kunden får sämre insyn i hur det kontraktssenliga arbetet fortlöper och i de val som görs av huvudleverantören (däribland de val som skall göras inför uppskjutningen). Kunderna har också angivit att DIO-upphandling kan vara dyrare än DOG-upphandling. Det verkar därför som om DIO-förfarandet i huvudsak väljs av mindre kunder som saknar de egna resurser som krävs för att hantera DOG-förfarandet.
- (66) I båda upphandlingsförfarandena väljs uppskjutningsföretaget genom ett internationellt, världsomfattande anbudsförfarande som inbegriper de största operatörerna inom området för uppskjutningstjänster. Varje försening eller misslyckande leder till avsevärda förluster (upp till en miljon US-dollar om dagen) för satellitoperatören, och det verkar inte finnas några försäkringar som täcker sådana risker. Det framgår av kommissionens granskning att valet av bärraket därför främst grundas på tillförlitlighet och pris, medan flexibilitet när det gäller uppskjutningsscheman också spelar en stor roll.

Integrering av satellit och bärraket

- (67) För att en satellit framgångsrikt skall kunna föras upp i omloppsbana måste man försäkra sig om kompatibilitet mellan satelliten och den valda bärraketen. Detta kan åstadkommas från fall till fall, men man kan också titta på resultaten från tidigare uppskjutningar eller ingå avtal om kompatibilitet.

(68) I samband med DOG-upphandlingar sänder kunden vanligen ut inbjudan att lämna anbud till både huvudleverantörer av satelliter och leverantörer av uppskjutningstjänster. Inbjudningarna kan sändas ut parallellt eller i olika faser, beroende på kund. På detta stadium väljer kunden i allmänhet en satellittillverkare och gör ett förhandsval av flera möjliga bärraketer. För det mesta väljs satelliten 24 till 36 månader innan uppskjutningsdatum, och satellitkontraktet undertecknas innan man slutgiltigt bestämt vem som skall leverera uppskjutningstjänsten. I detta sammanhang brukar kunden, för att hålla möjligheten öppen att välja bärraket på ett senare stadium, oftast kräva att satellittillverkaren ser till att satelliten är kompatibel med flera olika bärraketer (ibland anges vilka, ibland inte).

(69) Efter det att kontraktet tilldelats måste både den som tillhandahåller uppskjutningstjänsten och satellittillverkaren samarbeta för att satelliten skall kunna integreras i den valda bärraketen, även om det i princip är satelliten som skall göras kompatibel med bärraketen och inte tvärtom. Samarbetet innebär att både uppskjutaren och satellittillverkaren måste genomföra en lång rad tester och analyser, för att säkerställa kompatibiliteten mellan satelliten och uppskjutningsmiljön i fråga om bland annat mekanik, värmteålighet, elektricitet, radiofrekvenser och elektromagnetik.

(70) Detta utförs från fall till fall för varje enskild satellit. Men eftersom varje satellittillverkare i allmänhet bygger sina kommersiella kommunikationssatelliter med utgångspunkt från ett begränsat antal "standardplattformar", kan man också säkerställa en allmän kompatibilitet för satelliter i samma familj. Det görs genom att satellittillverkaren och den som tillhandahåller uppskjutningstjänster ingår bredare "kompatibilitetsavtal", vilka täcker hela satellitfamiljer. I praktiken enas satellittillverkarna och uppskjutningsföretagen om så kallade generiska plattformar för höljen som skall vara kompatibla med bärraketen i fråga. Man utgår sedan ifrån att de satelliter som görs utifrån denna plattform generellt sett är kompatibla med den ifrågavarande bärraketen. Kompatibilitetsavtal minskar därför riskerna, arbetsbördan och tidsåtgången vid integreringen av enskilda satelliter inom en viss familj i en given bärraket.

(71) Ju närmare datumet för den planerade uppskjutningen man kommer, desto dyrare kan det bli att göra de tekniska ändringar som krävs för att använda en annan bärraket. Beroende på vad parterna avtalat kan kunderna bli skyldiga att betala färdigställandeavgifter som blir högre ju närmare uppskjutningsdatum man kommer. Även om vissa av de kunder som svarade i kommissionens undersökning hävdade att de har sin fulla frihet att ändra varje element i den kombination de valt, bekräftade kunderna på det stora hela att ju tidigare i processen programändringar görs, desto bättre är det för alla inblandade parter.

Överkapacitet

(72) Det anses allmänt att industrin för kommersiella uppskjutningstjänster för närvarande har en besvärande överkapacitet. Denna situation är ett resultat av de överinvesteringar i bärraketskapacitet som gjordes under 1990-talets senare hälft på grund av optimistiska prognoser om volymen på marknaden för satellituppskjutningar. Bland annat förväntades det allmänt att utvecklingen av NGSO-satellitssystem skulle leda till en starkt ökad efterfrågan på uppskjutningstjänster. Exempelvis förutspådde Boeing 1997 att omkring [...] satelliter skulle skjutas upp 2002. Eftersom en sådan efterfrågan knappast skulle kunna mötas av den då befintliga kapaciteten, investerade operatörer som tillhandahåller uppskjutningstjänster i nya anläggningar och ofta i nya bärraketer. När nu de första system som skjuts upp (som Iridium eller ICO) stött på finansiella problem, har satellitssystemprojekten avsevärt bantats ner eller försenats och prognoserna vad gäller uppskjutningar har därför blivit mycket mer försiktiga. Hösten 1999 förutspåddes i den ändrade prognosen för uppskjutningstjänster under 2002 bara [...] satellituppskjutningar.

(73) Den påtagliga skillnaden mellan ursprungliga prognoser och det faktiska läget har i kombination med de stora investeringarna i nya anläggningar och bärraketer skapat en situation med en avsevärd överkapacitet inom området för uppskjutningstjänster. Den sammanlagda kapaciteten hos de tre största bärraketerna (Delta, Atlas och Ariane) kan uppskattas överstiga 50 enheter om året. Det är mer än dubbelt så mycket som den nuvarande kommersiella marknadsvolymen. Om man även räknar med de andra bärraketer som finns (som Proton, Sea Launch, Great Wall (Kina) och Starsem), och lägger till ytterligare uppskjutningar för statliga satelliter, ger siffrorna vid handen att kapaciteten kan vara mer än dubbelt så hög som den totala efterfrågan.

(74) Branschens överkapacitet påverkar kostnadsbilden för de flesta operatörer som tillhandahåller uppskjutningstjänster, eftersom deras faktiska omsättning blir lägre än förväntat och närmar sig verksamhetens kritiska punkt. Det krävs ett betydande antal uppskjutningar för att amortera de höga fasta kostnader som kännetecknar branschen, vilket innebär att satellituppskjutningsföretagen är mycket beroende av att få kommersiella kontrakt eftersom varje enskilt kontrakt betyder mycket för att företaget skall kunna konkurrera prismässigt. För vissa satellituppskjutningsföretag kan förlusten av två kontrakt betyda en förlust på 20–25 procent av den årliga omsättningen, vilket innebär att lönsamheten allvarligt sätts på spel.

Marknadsaktörer

(75) Arianespace och International Launch Services (ILS) har länge varit marknadsledande inom området för kommersiella uppskjutningstjänster. Dessa båda har stått för omkring [mellan 30 och 50 procent]* respektive [mellan

30 och 50 procent]* av de kommersiella uppskjutningarna av medeltunga till tunga GEO-satelliter under de senaste tre åren. Boeings Delta III-uppskjutningar – av vilka de två första, Great Wall och Sea Launch, misslyckades – har stått för de återstående få uppskjutningarna.

- (76) ILS är ett samriskföretag mellan Lockheed Martin och Krunichev, som står bakom saluföringen av bärraketserierna Atlas och Proton till andra kunder än Förenta staternas regering. Atlas bärraketer ritas och byggs av Lockheed Martin. I Atlasserien ingår för närvarande två familjer, bärraketerna Atlas II och nya Atlas III (som användes vid en kommersiell uppskjutning för första gången i maj 2000). En nyare bärraket (Atlas V) håller på att utvecklas. Bärraketerna Proton ritas, utvecklas och byggs av de ryska företagen Krunichev och Energia.
- (77) Arianespace bildades 1980 och var det första kommersiella rymdtransportföretaget. Det ansvarar för tillverkning, saluföring och uppskjutning av bärraketserien Ariane, vilken ritas och utvecklas genom program under överinseende av Europeiska rymdorganisationen. Arianespace ägs av 53 aktieinnehavare från 12 europeiska länder. Bland de bärraketserier som kan erbjudas för närvarande finns Ariane IV och den senaste Ariane V, och nya, tyngre versioner av Ariane V är under utveckling.
- (78) Boeing och Sea Launch har för närvarande relativt begränsade ställningar på marknaden för satellituppskjutningstjänster. Detta beror på en rad faktorer, men framförallt på att Boeings främsta bärraket Delta II inte kan lyfta tunga satelliter ut i rymden, och på att förtroendet för Boeings och Sea Launchs nya och större bärraketer är lågt efter de senaste misslyckandena. I sina svar på frågorna i kommissionens granskning har kunderna bekräftat detta. Även om Delta II allmänt anses vara en av de mest tillförlitliga bärraketerna, har de flesta kunder mycket mindre förtroende för Boeings övriga bärraketer. Under 1999 stod Boeing och Sea Launch tillsammans för 17 procent av de kommersiella uppskjutningarna, medan Lockheed Martin stod för 25 procent och Arianespace för 22 procent. På marknaden för uppskjutning av medeltunga till tunga GEO-satelliter var Boeings ställning ännu lägre (12 procent), medan Arianespace och Lockheed Martin hade 44 procent vardera.
- (79) Trots de motgångar som påverkat Boeings nuvarande marknadsställning verkar det klart att företaget inom de närmast kommande åren kommer att bli en stridbar medtävlare inom området för uppskjutningstjänster. Detta bekräftas ytterligare av framgångarna med Delta III och av Sea Launchs senaste flygningar. Dessutom förväntas Boeings nästa bärraket, Delta IV, som skall börja användas under 2001, bli världens största bärraket, och kommer troligen att etableras som en kostnadseffektiv och tillförlitlig bärraket tack vare de redan befintliga kontrakten med Förenta staternas regering på

omkring 20 garanterade uppskjutningar. Boeings kapacitet som leverantör av uppskjutningstjänster för kommersiella satelliter återspeglas också av det faktum att Delta III och Sea Launch tillsammans redan stått för [mellan 25 och 40 procent]* av de kommersiella uppskjutningar med tungviktsraketer som beställts sedan 1997, jämfört med [25 och 40 procent]* för Arianespace och [mellan 15 och 25 procent]* för ILS.

- (80) Andra bärraketer, som japanska H2-raketen eller Kinas Long March-program, klarar också att föra upp stora GEO-satelliter i omloppsbana. Emellertid verkar inte dessa raketer utgöra trovärdiga alternativ till de övriga marknadsaktörerna: H2-raketens rykte har drabbats hårt av misslyckade uppskjutningar och Long March har både tekniska problem och exportproblem (restriktioner i USA:s exportordning medför tydligen att Long March inte kan lyfta USA-baserade satelliter). De enda stora bärraketföretag som kan påverka funktionen på marknaden för uppskjutning av kommersiella medeltunga till tunga GEO-satelliter är följaktligen Boeing, Sea Launch, ILS och Arianespace.

Transaktionens effekter

- (81) Trots att inte Boeing och HSC överlappar varandra i fråga om uppskjutningstjänster identifierade kommissionen i sitt beslut om att inleda ett förfarande i detta ärende flera möjliga negativa effekter som den föreslagna transaktionen skulle kunna leda till. Eftersom tillverkning av satelliter och uppskjutningstjänster kompletterar varandra och båda är nödvändiga för att satellitoperatörerna skall få upp satelliter i omloppsbana, och med tanke på HSC:s starka ställning på marknaden för kommersiella GEO-satelliter, ansåg kommissionen att det fanns risker för att den sammanslagna enheten skulle kunna försöka förmå satellitoperatörerna att välja Boeings bärraketer för uppskjutningstjänsterna, vilket skulle ge Boeing en dominerande ställning på marknaden för uppskjutning av stora satelliter.
- (82) Sex möjliga negativa följder av transaktionen identifierades särskilt:
- a) Satellittillverkare lämnar ofta anbud till sina kunder med en viss marginal för massan. Efter transaktionen skulle HSC kunna utforma denna marginal så att den på ett optimalt sätt passar med den nyttolastkapacitet Boeings bärraketer har. Detta skulle göra anbuden från andra uppskjutningsföretag mindre konkurrenskraftiga än Boeings.
 - b) Vissa DIO-kontrakt ger huvudleverantören av satelliten en viss flexibilitet i fråga om vilken bärraket som skall användas. Efter sammanslagningen kan HSC försöka se till att alla dessa satelliter skjuts upp med Boeings eller Sea Launchs bärraketer.

- c) Före uppskjutningen av en satellit måste man integrera satelliten i bärraketen i fråga. Denna integrering kan göras från fall till fall, men det tycks också vara möjligt att göra avtal om allmän kompatibilitet mellan bärraketen och satellitfamiljen. Efter den föreslagna transaktionen skulle HSC kunna vägra ingå sådana kompatibilitetsavtal, vilket skulle medföra ökade kostnader och längre tidsåtgång för att integrera HSC-satelliter i bärraketer som skjuts upp av tredje part.
- d) HSC kan vägra förse utomstående leverantörer av uppskjutningstjänster med information om kommande satelliter eller uppdateringar av befintliga satelliter, vilket skulle göra det svårare för de utomstående leverantörerna att göra sina bärraketer kompatibla med dessa satelliter.
- e) Som satellittillverkare får HSC ta del av känslig information om de bärraketer som företagets satelliter skall integreras i. Även om sådan information vanligen skyddas av sekretessklausuler, skulle HSC kunna använda den till nackdel för de utomstående uppskjutningsföretagen.
- f) På längre sikt kan HSC tänkas utforma sin nästa generation rymdfarkoster för att passa bättre ihop med Boeings bärraketer än med andra. HSC skulle t.ex. kunna föreskriva unika och patentskyddade gränssnitt i sina satelliter, och därmed kunna gynna Boeings bärraketer. HSC skulle också kunna utforma sina satelliter så att de kan skjutas upp på ett sätt som ökar deras livslängd utöver satelliters vanliga.

Effekter av det identifierade beteendet

- (83) Trots att det beteende som beskrivs i skäl 82 teoretiskt sett skulle kunna få HSC:s kunder att gynna Boeings bärraketer, skulle det också kunna underminera HSC:s konkurrenskraft på satellitmarknaden. Om man t.ex. gör HSC:s satelliter mindre kompatibla med andra bärraketer, eller ökar kostnaderna eller tidsåtgången för att integrera en HSC-satellit i en bärraket från en utomstående leverantör, skulle detta kunna vara till nackdel för HSC när det gäller de kunder som kräver att deras satelliter skall integreras i andra bärraketer. I detta sammanhang är det nödvändigt att granska om den sammanlagda enheten med ett sådant beteende skulle tjäna mer genom att få fler kontrakt om uppskjutningstjänster, än den skulle förlora genom att den fick färre kontrakt om satelliter.
- (84) Kommissionen genomförde därför en omfattande marknadsundersökning för att kontrollera om de problem som tagits upp av de utomstående operatörerna kunde bekräftas och om de skulle kunna bli verklighet i framtiden. Både små och stora satellitkunder kontaktades och ombads ge sin syn på konkurrenssituationen på den ifrågavarande marknaden. Den föreslagna transaktionens effekter på marknaden i stort och på kundernas verksamhet undersöktes också för att göra en bedömning av de troliga följderna av konkurrensbeteendet hos de aktörer som är aktiva på den definierade marknaden.
- (85) Som redan angivits i skäl 62 visar resultatet av kommissionens granskning att kunderna ägnar stor uppmärksamhet och noggrannhet åt valet av bärraket, och att de vanligen anser att tillförlitlighet är den allra viktigaste faktorn när de väljer företag för uppskjutningstjänsten. Detta hänger samman med de risker kunderna löper i händelse av att uppskjutningen skulle misslyckas. Händer detta förlorar kunden inte bara sin satellit (vilken kan försäkras) utan även de inkomster kunden skulle haft genom sin satellitverksamhet fram till dess att en ny satellit hunnit tillverkas och skjutas upp (dessa inkomster tycks inga försäkringsbolag vara villiga att täcka). Kunderna förklarade t.ex. att en misslyckad uppskjutning kunde kosta dem över 1 miljon US-dollar om dagen i förlorade inkomster.
- (86) Med tanke på detta går kunderna i allmänhet inte med på att satelliten skjuts upp med en bärraket som de inte anser är tillräckligt tillförlitlig. Detta bekräftas av det faktum att efter de två första misslyckandena med Boeings Delta III-raket kunde inte Boeing hitta någon kommersiell kund till den tredje uppskjutningen, utan raketen fick ta en attrapplast. Rent allmänt brukar kunderna försöka minimera riskerna vid uppskjutningen genom att kräva att satelliten är kompatibel med en hel rad olika bärraketer, så att de kan byta bärraket om de börjar tvivla på tillförlitligheten hos den bärraket de valt från början. Kunderna kan också kräva speciella kontraktsklausuler, t.ex. om att deras satellit inte skall vara den första nyttolast som skjuts upp efter en misslyckad uppskjutning med en viss bärraket, eller att bärraketen skall ha varit med om ett visst antal lyckade uppskjutningar innan den får användas för att föra upp kundens satellit i omloppsbana. Kunder som har hela satellitflottor brukar också sprida sina uppskjutningar på flera olika bärraketer, och de kräver ofta att man skall kunna byta bärraket, eller lägga till nya bärraketer efter deras önskemål.
- (87) Kommissionens undersökning bekräftar därmed att kunderna inte skulle acceptera att tvingas välja en viss bärraket, och att varje försök från HSC:s sida att göra sina satelliter kompatibla enbart med Delta eller Sea Launch skulle möta motstånd från kunderna. Undersökningen visar också att det inte skulle löna sig för HSC att försöka få sina kunder att byta till Boeings bärraketer genom att göra integreringen i andra bärraketer dyrare. De flesta kunderna angav nämligen att om kombinationen HSC-satellit och den bärraket de föredrar skulle bli dyrare än andra kombinationer, skulle de antingen välja både den bärraket och den satellit de föredrar och betala vad de fann rimligt för den valda kombinationen, eller välja den billigaste kombinationen av en tillförlitlig bärraket och en satellit. Om man försvårade integrationen mellan HSC:s satelliter och bärraketer som inte kom från Boeing skulle detta följaktligen antingen inte påverka kundens val alls, eller göra kombinationer mellan HSC:s satelliter och olika bärraketer dyrare än kombinationer med andra satelliter, vilket skulle försvaga HSC:s konkurrensställning när det gäller satelliter.

- (88) Det bör vidare noteras att de flesta satellitkunder som svarade på kommissionens undersökning angav att de förbehåll sig rätten att byta bärraket efter eget önskemål. Kostnaderna för ett sådant byte blir naturligtvis högre ju närmare uppskjutningsdatum man kommer, men med tanke på de förluster kunderna riskerar om en uppskjutning misslyckas kan man dra slutsatsen att kunderna troligen skulle använda sig av denna möjlighet om de börjar tvivla på tillförlitligheten hos den bärraket de valt i första hand. De flesta kunderna hävdade också att de hade kontroll över alla steg i processen för val av bärraket och att satellittillverkaren i varje fall hade mycket litet eller inget inflytande alls när det gällde det slutliga valet. Detta begränsar också kraftigt parternas möjligheter att locka kunderna från den bärraket de föredrar.
- (89) Det kan också påpekas att DIO-kunder inte har mindre möjligheter att göra ett oberoende val av leverantör av uppskjutningstjänster än vad DOG-kunder har. Det finns för det första inget som tyder på att DIO-kunder inte för närvarande väljer sin DIO-kombination från andra satellittillverkare än HSC. För det andra visar erfarenheterna att också DIO-kunder låter införa bestämmelser i sina kontrakt som ger dem möjlighet att byta bärraket efter egna önskemål.
- (90) Det stämmer visserligen att det tidigare varit så att de flesta kunder som köpt DIO-tjänster av HSC kan ha fått använda bärraketer från företag med vilka HSC haft avtal om massinköp. Det verkar dock som om dessa kontrakt gjorts upp vid en tidpunkt då man på grund av de mycket höga förväntningarna på marknaden fruktade att den befintliga uppskjutningskapaciteten inte skulle räcka till för att möta efterfrågan, och att det därför skulle bli brist på tillgängliga uppskjutningstjänster. Detta föranledde HSC att ingå avtal om massinköp med leverantörer av uppskjutningstjänster för att försäkra sig om kapacitet, vilket också gjorde de DIO-anbud som grundades på dess avtal både billigare och säkrare än andra kontrakt. Det är sannolikt därför som så många av HSC:s DIO-kontrakt grundats på bärraketer från företag med vilka HSC haft avtal om massinköp. Det finns inget som tyder på att en liknande situation skulle uppstå i nuläget: för det första har den senaste tidens misslyckade uppskjutningar gjort kunderna ovilliga att sluta kontrakt för dessa bärraketer, för det andra finns nu, som redan angivits i skälen 72, 73 och 74, en avsevärd överkapacitet på marknaden för uppskjutningstjänster, vilket lett till att priserna på spotmarknaden nu är lägre än de priser HSC tidigare erhållit genom sina avtal om massinköp, och tillgången på bärraketer anses nu inte längre vara något problem.
- (91) Det bör också noteras att riskerna i förbindelse med misslyckade uppskjutningar relativt sett är högre för små satellitoperatörer, som oftast bara har en eller två satelliter och därför riskerar konkurs om en uppskjutning misslyckas, än för större satellitoperatörer med många satelliter i omloppsbana. Därför kan det vara så, att medan de större kunderna har starkare köpkraft än de små, har de mindre kunderna starkare skäl att vara noggranna i sitt val av leverantör av uppskjutningstjänster och kommer därför att vara än mer försiktiga när de väljer bärraket och skriver kontrakt om uppskjutningstjänster.
- (92) Mot bakgrund av det ovanstående framgår att det på kort sikt finns ett mycket begränsat utrymme för HSC att förmå sina kunder att låta skjuta upp sina satelliter med obeprövade bärraketer som Delta III och Sea Launch. På längre sikt är det mycket sannolikt att Boeings nuvarande problem när det gäller tillförlitliga uppskjutningstjänster kommer att lösas, och att satellitoperatörerna därför kommer att betrakta Boeing och Sea Launch som lämpliga leverantörer av uppskjutningstjänster. De senaste lyckade uppskjutningarna av Sea Launch och Delta III tyder också på detta. Men trots det kommer den sammanslagna enheten inte att vara i den ställningen att den kan förmå ett betydande antal kunder att byta till Boeings eller Sea Launchs bärraketer om kunden inte tänkt göra det ändå.
- (93) Ett annat faktum som tyder på detta är att även de konkurrerande uppskjutningsföretag som uttryckt farhågor medger att de effekter som identifierats i skäl 82 inte kan bli lönsamma så länge det inte finns några väsentliga marknadskrafter på satellitmarknaderna. Kommissionens bedömning av satellitmarknaden ger dessutom vid handen att HSC inte har en dominerande ställning på den marknaden. Även tidigare erfarenheter bekräftar detta. Lockheed Martin är t.ex. verksamt både som huvudleverantör av satelliter och som leverantör av uppskjutningstjänster, men det finns inget som tyder på att det företaget lyckats skaffa sig fördelar genom ett sådant beteende som beskrivs i skäl 82.
- (94) Slutsatsen blir följaktligen att om parterna skulle bete sig så som beskrivs ovan skulle de löpa allvarlig risk att minska sin satellitförsäljning, och de eventuella positiva effekterna skulle inte räcka till för att ändra den nuvarande marknadssituationen, som kännetecknas av att både ILS och Arianespace har starka ställningar. Detta bekräftas också av det faktum att ILS:s verksamhet också omfattar både tillverkning och uppskjutning av satelliter, och att det företaget därför skulle kunna agera likadant som de berörda parterna. Därav följer att de effekter som identifierats inte i sig skulle vara nog för att skapa eller stärka en dominerande ställning.
- Möjliga snöbollseffekter
- (95) Utomstående operatörer har framhållit att även en liten andel vunna eller förlorade uppskjutningskontrakt kan få stora konsekvenser för deras ställning på marknaden, på grund av uppskjutningsbranschens höga fasta kostnader och rådande överkapacitet. De utomstående operatörerna har bland annat hävdatt att de redan ligger nära sin

kritiska punkt, vilket innebär att till och med några få förluster skulle göra verksamheten olönsam. I detta sammanhang, och med beaktande av att denna marknad inte förväntas expandera volymmässigt i någon avsevärd omfattning, har dessa operatörer hävdade att den föreslagna transaktionen skulle kunna leda till att de förlorar flera kontrakt, vilket allvarligt skulle försvaga deras konkurrensställning och öka deras kostnader. Däremot skulle samma effekt stärka Boeings ställning och följaktligen leda till att Boeing får en dominerande ställning på marknaden för uppskjutningstjänster.

(96) Sammanfattningsvis går de utomstående operatörernas argument ut på att redan förlusten av ett litet antal uppskjutningskontrakt skulle räcka för att starta en snöbollseffekt med förödande verkan på operatörernas kostnadsstruktur (och i andra änden stora gynnsamma effekter på Boeings kostnadsstruktur), vilket skulle underminera deras konkurrensställning och stärka Boeings, så att en dominerande ställning skapas. Som stöd för denna teori har de utomstående operatörerna framhållit att amorteringen av fasta kostnader är mycket betydande (dessa kan uppgå till 30 miljoner US-dollar jämfört med en genomsnittlig uppskjutningskostnad på omkring 100 miljoner US-dollar, enligt vissa av de utomstående operatörerna), och att antalet satellituppskjutningar per år är mycket begränsat.

(97) Denna teori tycks dock vara uppbyggd på ett antal osäkra antaganden. För det första har det visat sig att konkurrensen inom sektorn för uppskjutningstjänster inte i första hand grundas på pris utan snarare på tillförlitlighet. Priserna för uppskjutningstjänster varierar redan mycket mellan de olika operatörerna. Därför borde inte en begränsad ökning av kostnaderna få de förödande konsekvenser som de utomstående operatörerna hävdar.

(98) För det andra bygger den risk för snöbollseffekt som de utomstående operatörerna har identifierat på att kostnadsstrukturen för dessa operatörer förblir som den är i nuläget. Det har dock framgått att vissa konkurrenter (främst ILS och Arianespace) har inlett program för kostnadsreduktioner, som kommer att leda antingen till en minskning av kapaciteten eller till en ökning av uppskjutningsföretagens konkurrenskraft.

(99) För det tredje begränsas de identifierande effekterna till den kommersiella delen av affärerna för de företag som berörs av den föreslagna transaktionen. Det är dock så att alla uppskjutningar inte är kommersiella, vilket innebär att förlust av konkurrenskraft på den kommersiella marknaden mer än väl kan kompenseras med nya kontrakt på den statliga sidan. Detta gäller särskilt i Förenta staterna, där uppskjutningar som beställs av regeringen utgör en stor del av Lockheed Martins och

Boeings uppskjutningsverksamhet. I detta sammanhang, och med beaktande av att sektorn för uppskjutningstjänster oftast betraktas som en mycket viktig sektor av de berörda regeringarna, vilka också bidrar i väsentlig grad till utvecklingen av bärraketer⁽¹⁾, verkar det sannolikt att i det fall Lockheed Martin eller Arianespace skulle bli mindre konkurrenskraftiga, skulle regeringarna vidta åtgärder för att återställa dessa företags konkurrenskraft.

(100) För det fjärde kan det ifrågasättas om sektorn för uppskjutningstjänster verkligen skulle monopoliseras så som de utomstående operatörerna beskriver det, även om HSC skulle bete sig så som beskrivs i skäl 82. Eftersom prisskillnaden mellan ett antaget anbud och ett som inte antas är mycket lägre än amorteringen av de fasta kostnaderna borde en leverantör av uppskjutningstjänster, om han förlorar konkurrenskraft på grund av sina priser, försöka sänka sina priser för att öka volymen och därmed täcka åtminstone en del av sina fasta kostnader, hellre än att förlora ett kontrakt och därmed drabbas av en större förlust. Det mest sannolika resultatet skulle därför bli en större priskonkurrens snarare än en monopolisering av marknaden. Med tanke på staternas intressen i sin rymdindustri (vilket bl.a. visas av andelen statlig finansiering av utvecklingen av nya bärraketer) skulle detta inte eliminera Boeings närmaste konkurrenter, och följaktligen inte heller skapa en dominerande ställning för Boeing.

(101) Mot bakgrund av ovanstående skäl framgår det att den anmälda transaktionen inte kommer att skapa eller förstärka en sådan dominerande ställning på marknaden för uppskjutningstjänster som skulle leda till att en effektiv konkurrens skulle hämmas i någon betydande omfattning inom EES-marknaden eller inom en avsevärd del av detta område.

(102) Kommissionen har noterat att parterna den 31 juli 2000 gjort vissa åtaganden för att säkerställa a) att icke-offentlig information om bärraketer (eller satelliter) som HSC (eller Boeing eller Sea Launch) får tillgång till inte kommer att föras vidare till eller avslöjas för Boeing eller Sea Launch (eller HSC), b) att HSC kommer att göra information om sine satelliter tillgänglig för andra leverantörer av uppskjutningstjänster samtidigt som denna information görs tillgänglig för Boeing eller Sea Launch, c) att HSC kommer att samarbeta med andra leverantörer av uppskjutningstjänster än Boeing eller Sea Launch vad gäller integrering av satelliter i bärraketer, utan diskriminering till Boeings eller Sea Launchs fördel, och d) att det inte kommer att finnas något förhållande mellan den sammanslagna enheten och Hughes som prioriterar endera parten som leverantör.

⁽¹⁾ Ariane-raketerna utvecklas exempelvis i allmänhet inom ramen för ESA-program, och utvecklingen av både Delta IV och Atlas V verkar i huvudsak ha finansierats av USA:s regering genom programmet Evolved Expendable Launch Vehicle.

V. SLUTSATS

- (103) Mot bakgrund av ovanstående kommer den anmälda transaktionen inte att skapa eller förstärka en sådan dominerande ställning som skulle leda till att en effektiv konkurrens påtagligt skulle hämmas inom den gemensamma marknaden eller inom en avsevärd del av denna marknad. Transaktionen skall därför förklaras vara förenlig med den gemensamma marknaden enligt artikel 8.2 i koncentrationsförordningen och med EES-avtalets funktion.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den anmälda transaktionen genom vilken The Boeing Company förvärvar kontrollen över verksamheten som huvudleverantör av satelliter och utrustning inom Hughes Electronics Corporation (bestående av alla utestående aktier i Hughes Space and Communications Company (HSC), alla utestående aktier i Spectrolab Inc., alla tillgångar i Hughes Electron Dynamics (HED), och de minoritetsaktieandelar som Hughes har i ICO

Global Communications (Holdings) Ltd och i Thuraya Satellite Telecommunications Private Joint Stock Co.) förklaras härmed vara förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till

The Boeing Company
7755 East Marginal Way South
Seattle, WE 98108
Förenta staterna

Attention: Mr Theodore J Collins
Senior Vice President, Law and contracts

Utfärdat i Bryssel den 29 september 2000.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

BESLUT nr 3/2004
av den 10 februari 2004

av den kommitté som har inrättats enligt avtalet om ömsesidigt erkännande i samband med bedömning av överensstämmelse mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet, om införande av ett organ för bedömning av överensstämmelse i förteckningen enligt det sektoriella kapitlet om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för användning i explosionsfarliga omgivningar

(2004/196/EG)

KOMMITTÉN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av det avtal mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ömsesidigt erkännande i samband med bedömning av överensstämmelse (nedan kallat "avtalet") som undertecknades den 21 juni 1999, särskilt artikel 10.4 a och artikel 11 i detta, och

av följande skäl:

Avtalet trädde i kraft den 1 juni 2002.

Kommittén skall fatta beslut om att lägga till ett eller flera organ för bedömning av överensstämmelse i förteckningen enligt ett sektoriellt kapitel i bilaga 1 till avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

1. Det organ för bedömning av överensstämmelse som anges i bilaga A skall läggas till i förteckningen över schweiziska organ för bedömning av överensstämmelse enligt det sektoriella kapitlet om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för användning i explosionsfarliga omgivningar i bilaga 1 till avtalet.
2. Parterna har för de berörda produkterna och förfarandena för bedömning av överensstämmelse kommit överens om att ta upp de organ för bedömning av överensstämmelse som anges i bilaga A i förteckningen och att regelbundet uppdatera denna förteckning.
3. Detta beslut är upprättat i två exemplar och skall undertecknas av de båda ordförandena eller andra som har fullmakt att agera å parternas vägnar. Beslutet skall tillämpas från och med dagen för det sista undertecknandet.

Undertecknat i Bern den 10 februari 2004.

Undertecknat i Bryssel den 2 februari 2004.

På Schweiziska edsförbundets vägnar

Heinz HERTIG

På Europeiska gemenskapens vägnar

Joanna KIOUSSI

BILAGA A

Organ för bedömning av överensstämmelse som lagts till i förteckningen över schweiziska organ för bedömning av överensstämmelse enligt det sektoriella kapitlet 8 om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för användning i explosionsfarliga omgivningar i bilaga 1 till avtalet. De berörda produkterna och förfarandena för bedömning av överensstämmelse som utförs av organet för bedömning av överensstämmelse återfinns i den relevanta dossiern om utssende.

QS Zürich AG
Wehntalerstrasse
Postfach 211
CH-8057 Zürich

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS BESLUT 2004/197/GUSP

av den 23 februari 2004

om inrättande av en mekanism för att förvalta finansieringen av de gemensamma kostnaderna för Europeiska unionens operationer med militära eller försvarsmässiga konsekvenser

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 13.3 och 28.3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska rådet i Helsingfors den 10–11 december 1999 beslutade bland annat att medlemsstaterna genom frivilligt samarbete under EU-ledda operationer senast 2003 skall vara i stånd att inom 60 dagar sätta in och därefter under minst ett år underhålla styrkor på upp till 50 000–60 000 man som klarar av hela skalan av Petersbergsuppgifter.
- (2) Europeiska rådet i Thessaloniki den 19–20 juni 2003 välkomnade rådets slutsatser av den 19 maj 2003, i vilka man särskilt bekräftade nödvändigheten av Europeiska unionens militära snabbinsatsförmåga.
- (3) Rådet beslutade den 22 september 2003 att Europeiska unionen bör få den flexibla kapacitet som är nödvändig för att hantera finansieringen av gemensamma kostnader för militära operationer av olika storleksordning, beskaffenhet eller angelägenhetsgrad, särskilt genom att en permanent finansieringsmekanism inrättas senast den 1 mars 2004 för finansieringen av gemensamma kostnader för unionens alla framtida militära operationer.
- (4) Rådet godkände den 17 juni 2002 dokument 10155/02 om finansiering av EU-ledda krishanteringsoperationer med militära eller försvarsmässiga konsekvenser.
- (5) I Fördraget om Europeiska unionen stadgas i artikel 28.3 att de medlemsstater vilkas företrädare i rådet har avgett en formell förklaring enligt artikel 23.1 andra stycket inte är skyldiga att bidra till finansieringen av utgifter i samband med operationer som har militära eller försvarsmässiga konsekvenser.
- (6) Enligt artikel 6 i Protokoll om Danmarks ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, kommer

Danmark inte att delta i arbetet med att utarbeta och genomföra sådana unionsbeslut och unionsåtgärder som har anknytning till försvarsfrågor och Danmark bidrar inte till finansieringen av mekanismen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta beslut avses med

- a) *deltagande medlemsstater*: Europeiska unionens medlemsstater med undantag för Danmark.
- b) *bidragsgivande stater*: de medlemsstater som i enlighet med artikel 28.3 i Fördraget om Europeiska unionen bidrar till finansieringen av den berörda militära operationen och de tredje länder som enligt avtal mellan dem och Europeiska unionen bidrar till finansieringen av de gemensamma kostnaderna för denna operation.

KAPITEL 1

MEKANISMEN

Artikel 2

Inrättande av mekanismen

1. Härmed inrättas en mekanism för att förvalta finansieringen av de gemensamma kostnaderna för Europeiska unionens operationer med militära eller försvarsmässiga konsekvenser.
2. Denna mekanism skall gå under beteckningen Athena.
3. Athena skall agera i de deltagande medlemsstaternas ställe eller, i fråga om vissa specifika operationer, de bidragsgivande staternas ställe enligt definitionen i artikel 1.

*Artikel 3***Rättskapacitet**

Athena skall ha den rättskapacitet som krävs för att förvalta finansieringen av Europeiska unionens operationer med militära eller försvarsmässiga konsekvenser, särskilt för att inneha ett bankkonto, förvärva, inneha eller avyttra tillgångar, ingå avtal eller administrativa överenskommelser samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter. Athena skall inte ha något vinstsyfte.

*Artikel 4***Samordning med tredje part**

Athena skall, i den mån det är nödvändigt för att fullgöra sina uppdrag och med beaktande av Europeiska unionens mål och politik, samordna sin verksamhet med medlemsstaterna, gemenskapens institutioner och internationella organisationer.

KAPITEL 2

ORGANISATIONSSTRUKTUR*Artikel 5***Förvaltningsorgan och personal**

1. Athena skall under den särskilda kommitténs överinseende förvaltas av
 - a) förvaltaren,
 - b) chefen för varje operation, när det gäller den operation han leder (nedan kallad "operationschefen"),
 - c) räkenskapsföraren.
2. Athena skall i möjligaste mån använda Europeiska unionens befintliga administrativa strukturer. Athena skall anlita personal som allt efter behov tillhandahålls av EU:s institutioner eller utstationeras av medlemsstaterna.
3. Rådets generalsekreterare får förse förvaltaren eller räkenskapsföraren med den personal som krävs för att de skall kunna fullgöra sina uppgifter, eventuellt på förslag av en deltagande medlemsstat.
4. Athenas organ och dess personal skall anlitas på grundval av operativa behov.

*Artikel 6***Den särskilda kommittén**

1. En särskild kommitté (nedan kallad "den särskilda kommittén") med en företrädare för var och en av de deltagande medlemsstaterna, inrättas härmed. Kommissionen skall utan att delta i omröstningar närvara vid den särskilda kommitténs möten.
2. Athena skall förvaltas under den särskilda kommitténs överinseende.

3. När den särskilda kommittén diskuterar finansieringen av de gemensamma kostnaderna för en viss operation skall

- a) kommittén bestå av en företrädare för var och en av de bidragsgivande medlemsstaterna,
- b) företrädarna för bidragsgivande tredje länder delta i den särskilda kommitténs överläggningar. De skall inte delta i dess omröstningar och inte heller vara närvarande när dessa äger rum,
- c) operationschefen eller dennes företrädare delta i den särskilda kommitténs överläggningar men inte i dess omröstningar.

4. Ordförandeskapet i Europeiska unionens råd skall sammankalla och leda den särskilda kommitténs möten. Förvaltaren skall ansvara för kommitténs sekretariat. Han skall föra protokoll över resultatet av kommitténs överläggningar. Han skall inte delta i kommitténs omröstningar.

5. Räkenskapsföraren skall vid behov delta i den särskilda kommitténs överläggningar men inte i dess omröstningar.

6. Om en deltagande medlemsstat, förvaltaren eller operationschefen så begär skall ordförandeskapet inom högst femton dagar sammankalla den särskilda kommittén.

7. Förvaltaren skall på lämpligt sätt informera den särskilda kommittén om eventuella skadeståndsanspråk eller klagomål som framförts mot Athena.

8. Kommittén skall fatta beslut med enhällighet bland sina ledamöter med beaktande av den sammansättning som anges i punkterna 1 och 3. Besluten skall vara bindande.

9. Den särskilda kommittén skall godkänna samtliga budgetar, med beaktande av dessas referensbelopp, och skall genomgående utöva de befogenheter som anges i artiklarna 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 27, 29, 31, 32, 36, 37, 38, 39 och 41.

10. Förvaltaren, operationschefen och räkenskapsföraren skall i enlighet med vad som anges i detta beslut rapportera till den särskilda kommittén.

11. De handlingar som godkänns av den särskilda kommittén i enlighet med artiklarna 18, 19, 20, 21, 22, 24, 27, 29, 31, 32, 37, 38, 39 och 41 skall undertecknas av den person som vid tidpunkten för deras godkännande innehar ordförandeskapet i den särskilda kommittén samt av förvaltaren.

*Artikel 7***Förvaltaren**

1. Rådets generalsekreterare skall för en treårsperiod utse förvaltaren och minst en biträdande förvaltare.
2. Förvaltaren skall fullgöra sina uppgifter på Athenas vägnar.

3. Förvaltaren skall

- a) upprätta alla budgetförslag och lägga fram dessa för den särskilda kommittén. Utgiftsdelen för en operation i ett budgetförslag skall utarbetas på förslag av operationschefen,
- b) fastställa budgetarna efter det att den särskilda kommittén har godkänt dem,
- c) fungera som utanordnare för inkomstdelen liksom för de gemensamma kostnader som uppkommer vid förberedandet av eller till följd av operationer samt för de gemensamma driftskostnader som uppkommer utanför operationens aktiva skede,
- d) när det gäller inkomsterna, verkställa de finansiella arrangemang som överenskommits med tredje part i fråga om finansieringen av de gemensamma kostnaderna för Europeiska unionens militära operationer.

4. Förvaltaren skall se till att de bestämmelser som fastställs i detta beslut iakttas och att den särskilda kommitténs beslut tillämpas.

5. Förvaltaren skall ha behörighet att vidta de åtgärder som han bedömer vara nödvändiga för verkställandet av utgifter som finansieras genom Athena. Han skall underrätta den särskilda kommittén om detta.

6. Förvaltaren skall samordna arbetet med de finansiella frågor som rör unionens militära operationer. Han skall för nationella förvaltningar, och i förekommande fall internationella organisationer, fungera som kontaktpunkt för dessa frågor.

7. Förvaltaren skall vara ansvarig inför den särskilda kommittén.

*Artikel 8***Operationschefen**

1. Operationschefen skall fullgöra sina uppgifter på Athenas vägnar när det gäller finansieringen av de gemensamma kostnaderna för den operation som han leder.

2. Operationschefen skall, när det gäller den operation han leder,

a) förelägga förvaltaren sina förslag när det gäller den del i budgetförslaget som berör gemensamma driftsutgifter,

b) i egenskap av utanordnare använda anslagen för gemensamma driftsutgifter. Han skall utöva myndighet över alla personer som deltar i användningen av dessa anslag, inbegripet i form av förhandsfinansiering. Han får tilldela kontrakt och ingå avtal på Athenas vägnar. Han skall öppna ett bankkonto på Athenas vägnar för den operation han leder.

3. Operationschefen skall, för den operation han leder, ha behörighet att vidta de åtgärder som han bedömer vara nödvändiga för verkställandet av utgifter som finansieras genom Athena. Han skall underrätta förvaltaren och den särskilda kommittén om dessa åtgärder.

*Artikel 9***Räkenskapsföraren**

1. Rådets generalsekreterare skall för en tvåårsperiod utse räkenskapsföraren och minst en biträdande räkenskapsförare.

2. Räkenskapsföraren skall fullgöra sina uppgifter på Athenas vägnar.

3. Räkenskapsföraren skall

a) ansvara för att betalningar fullgörs på korrekt sätt samt för att kräva in inkomster och driva in fastställda fordringar,

b) varje år upprätta en redovisning för Athena och efter varje slutförd operation en redovisning för denna,

c) bistå förvaltaren när denne för godkännande överlämnar årsredovisningen eller redovisningen för en operation till den särskilda kommittén,

d) sköta de löpande räkenskaperna för Athena,

e) fastställa regler och metoder för hur räkenskaperna skall föras samt utforma kontoplanen,

f) utforma och godkänna redovisningssystemen för inkomsterna och i förekommande fall godkänna de system som utanordnaren utformar för att införa eller styrka bokföringsuppgifter,

g) förvara verifikationer,

h) tillsammans med förvaltaren förvalta likvida medel.

4. Förvaltaren och operationschefen skall förelägga räkenskapsföraren alla uppgifter som krävs för att upprätta redovisningar som ger en rättvisande bild av Athenas finansiella tillgångar och genomförandet av den budget som förvaltas av Athena. De skall ha ansvaret för uppgifternas tillförlitlighet.

5. Räkenskapsföraren skall vara ansvarig inför den särskilda kommittén.

*Artikel 10***Allmänna bestämmelser för förvaltaren, räkenskapsföraren och Athenas personal**

1. Uppgifterna som förvaltare eller biträdande förvaltare skall vara oförenliga med uppgifterna som räkenskapsförare eller biträdande räkenskapsförare.

2. Den biträdande förvaltaren skall vara underställd förvaltaren. Den biträdande räkenskapsföraren skall vara underställd räkenskapsföraren.

3. Den biträdande förvaltaren skall ersätta förvaltaren om denne är frånvarande eller förhindrad. Den biträdande räkenskapsföraren skall ersätta räkenskapsföraren om denne är frånvarande eller förhindrad.

4. När tjänstemän och övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna fullgör uppdrag för Athena skall de fortsätta att omfattas av de förordningar och föreskrifter som gäller dem.

5. Den personal som medlemsstaterna ställer till förfogande för Athena skall omfattas av samma regler som föreskrivs i rådets beslut om anställningsvillkoren för nationella experter som är utstationerade, och av de bestämmelser som deras nationella förvaltning och gemenskapsinstitutionen eller Athena har enats om. Dock skall den utstationerande medlemsstaten under alla omständigheter bestrida experternas lön i enlighet med vad som anges i ett sådant rådsbeslut om anställningsvillkoren för nationella experter som är utstationerade.

6. Athenas personal skall innan de utnämns ha bemyndigats att få tillgång till rådets sekretessbelagda uppgifter minst upp till nivån Secret UE eller fått ett motsvarande bemyndigande av en medlemsstat.

7. Förvaltaren får med medlemsstaterna och gemenskapsinstitutionerna förhandla om och ingå överenskommelser i syfte att i förväg utse sådan personal som vid behov omedelbart kan ställas till Athenas förfogande.

KAPITEL 3

BIDRAGSGIVANDE TREDJE LÄNDER

Artikel 11

Permanent och särskilda administrativa överenskommelser om arrangemang för utbetalning av bidrag från tredje länder

1. Inom ramen för de överenskommelser som ingås mellan EU och de tredje länder som rådet angivit som tänkbare bidragsgivare till EU:s operationer eller till en viss bestämd EU-operation skall förvaltaren med dessa förhandla fram permanenta respektive särskilda administrativa överenskommelser. Dessa överenskommelser skall ingås genom skriftväxling mellan Athena och behöriga förvaltningsorgan i berörda tredje länder, varvid man skall fastställa de arrangemang som behövs för att underlätta snabb utbetalning av bidrag till framtida militära EU-operationer.

2. I avvaktan på ingående av överenskommelser enligt punkt 1 får förvaltaren vidta de åtgärder som behövs för att underlätta utbetalningar från bidragsgivande tredje länder.

3. Förvaltaren skall i förväg underrätta den särskilda kommittén om de planerade överenskommelserna innan han undertecknar dem på Athenas vägnar.

4. När en militär operation inleds av unionen skall förvaltaren, för de bidragsbelopp som rådet beslutat om, genomföra överenskommelserna med de tredje länder som bidrar till operationen.

KAPITEL 4

BANKKONTON

Artikel 12

Öppnande och kontoinnehavare

1. Förvaltaren skall öppna ett eller flera bankkonton för Athena.

2. Bankkontona skall öppnas i ett högt ansett finansinstitut med huvudkontor i en av medlemsstaterna.

3. På dessa konton skall bidragen från de bidragsgivande staterna insättas. Dessa skall användas till att betala de utgifter som förvaltas av Athena samt att till operationschefen förskotta de medel som krävs för verkställande av de utgifter som rör de gemensamma kostnaderna för en militär operation. Inget bankkonto får övertrasseras.

Artikel 13

Förvaltning av medel

1. Alla utbetalningar från Athenas konto skall gemensamt undertecknas dels av förvaltaren eller en biträdande förvaltare, dels av räkenskapsföraren eller en biträdande räkenskapsförare.

2. De medel som förvaltas av Athena, inbegripet de som anförtratts operationschefen, får endast placeras i ett högt ansett finansinstitut, i euro, på ett avistakonto eller ett konto med kort uppsägningstid.

KAPITEL 5

GEMENSAMMA KOSTNADER

Artikel 14

Fastställande av gemensamma kostnader och finansieringsperioder för dessa

1. De gemensamma kostnader som anges i bilaga 1 skall, oavsett när de uppkommer, bäras av Athena. Om de tas upp under en budgetartikel där den operation anges till vilken de i första hand hänför sig, skall de betraktas som driftskostnader för operationen. I annat fall skall de betraktas som gemensamma kostnader som uppkommer vid förberedandet av eller till följd av operationer.

2. Vidare skall Athena bestrida de gemensamma driftskostnader som anges i bilaga II under operationens förberedande skede, vilket inleds vid den tidpunkt då rådet beslutar att unionen skall genomföra den militära operationen, såvida rådet inte fastställer ett tidigare datum, och slutar vid den tidpunkt då operationschefen utnämns.

3. Under det aktiva skedet av en operation, vilket sträcker sig från den tidpunkt då operationschefen utnämns till den dag då det militärstrategiska högkvarteret upphör med sin verksamhet, skall Athena som gemensamma driftskostnader bestrida

a) de gemensamma kostnader som anges i bilaga III-A,

b) de gemensamma kostnader som anges i bilaga III-B, om rådet så beslutar.

4. Även nödvändiga utgifter i samband med avvecklingen av en operation, enligt bilaga IV, skall anses utgöra gemensamma driftskostnader.

En operation är avvecklad när den utrustning och infrastruktur som gemensamt finansierats för operationen nått sin slutdestination och räkenskaperna för operationen har upprättats.

5. Ingen utgift som uppkommer för att täcka kostnader som ändå skulle ha burits av en eller flera bidragsgivande stater, en gemenskapsinstitution eller en internationell organisation får, oavsett hur en operation organiseras, godkännas som gemensam kostnad.

Artikel 15

Övningar

1. De gemensamma kostnaderna för Europeiska unionens övningar skall finansieras genom Athena, i enlighet med bestämmelser och förfaranden som liknar dem som används för operationer till vilka samtliga deltagande medlemsstater bidrar.

2. Dessa gemensamma kostnader för övningar skall i första hand bestå av extra kostnader för mobila och fasta högkvarter och i andra hand av extra kostnader på grund av EU:s utnyttjande av Natos gemensamma medel och resurser som ställts till förfogande för en övning.

3. Gemensamma kostnader för övningar skall inte inbegripa kostnader för

- a) förvärv av anläggningstillgångar, inbegripet förvärv av byggnader, infrastruktur och utrustning,
- b) planering och förberedelser av operationer,
- c) transport, baracker och inkvartering för styrkorna.

Artikel 16

Referensbelopp

Alla gemensamma åtgärder genom vilka rådet beslutar att unionen skall genomföra en militär operation och alla gemensamma åtgärder eller beslut genom vilka rådet beslutar att

förlänga en av unionens operationer skall innehålla ett referensbelopp för de gemensamma kostnaderna för operationen. Förvaltaren skall med bistånd av bland annat Europeiska unionens militära stab och, om denne är i tjänst, av operationschefen, uppskatta det belopp som anses vara nödvändigt för att täcka de gemensamma kostnaderna för operationen under den avsedda perioden. Förvaltaren skall via ordförandeskapet föreslå detta belopp för de rådsorgan som har i uppdrag att granska utkastet till gemensam åtgärd eller beslut.

KAPITEL 6

BUDGET

Artikel 17

Budgetprinciper

1. Budgeten, som skall upprättas i euro, är den rättsakt genom vilken, för varje budgetår, samtliga inkomster och utgifter som förvaltas av Athena skall fastställas och godkännas.

2. Samtliga utgifter skall hänföras till en specifik operation utom, när så är befogat, sådana kostnader som anges i bilaga I.

3. De anslag som tas upp i budgeten skall beviljas för ett budgetår som börjar den 1 januari och slutar den 31 december samma år.

4. Budgetens inkomster och utgifter skall balansera varandra.

5. Alla inkomster och utgifter skall medföra att en budgetpost tillgodogörs eller belastas, inom ramen för de anslag som förts in där.

Artikel 18

Upprättande och antagande av den årliga budgeten

1. Varje år skall förvaltaren upprätta ett budgetförslag för nästa budgetår, med bistånd av varje operationschef för den del som berör gemensamma driftskostnader. Förvaltaren skall lägga fram budgetförslaget för den särskilda kommittén senast den 31 oktober.

2. Förslaget skall innehålla

a) de anslag som anses vara nödvändiga för att de täcka de gemensamma kostnader som uppkommer vid förberedandet av eller till följd av en operation,

b) de anslag som anses vara nödvändiga för att täcka de gemensamma driftskostnaderna för pågående eller planerade operationer, inbegripet, i förekommande fall, för att återbetala gemensamma kostnader som förfinansierats av en stat eller tredje part,

c) en beräkning av de inkomster som krävs för att täcka utgifterna.

3. Anslagen skall delas in i avdelningar och kapitel alltefter utgifternas art eller ändamål och, i mån av behov, ytterligare delas in i artiklar. Budgetförslaget skall innehålla detaljerade kommentarer för varje kapitel eller artikel. En särskild rubrik skall sättas för varje operation. En särskild rubrik skall utgöra den "allmänna delen" av budgeten och inrymma gemensamma kostnader som uppkommer vid förberedandet av eller till följd av operationer.

4. Varje rubrik får inrymma ett kapitel kallat "preliminära anslag". Anslag skall införas här om det av goda skäl råder osäkerhet angående storleken av de anslag som behövs eller angående användningsområdet för de införda anslagen.

5. Inkomsterna skall bestå av

- a) bidrag som inbetalas av deltagande eller bidragsgivande medlemsstater och eventuellt av bidragsgivande tredje länder,
- b) övriga inkomster, fördelade på rubriker, inbegripet ränteutgifter och intäkter från försäljning samt utfallet från föregående budgetår, efter det att detta har fastställts av den särskilda kommittén.

6. Den särskilda kommittén skall senast den 31 december godkänna budgetförslaget. Förvaltaren skall anta den godkända budgeten och underrätta de deltagande och bidragsgivande staterna om detta.

Artikel 19

Ändringsbudgetar

1. I oundvikliga, exceptionella eller oförutsedda fall, särskilt när en operation planeras äga rum under budgetåret, skall förvaltaren föreslå en ändringsbudget. Om den föreslagna ändringsbudgeten väsentligen överstiger referensbeloppet för den aktuella operationen kan den särskilda kommittén begära att rådet godkänner denna.

2. Utkastet till ändringsbudget skall upprättas, föreslås, godkännas, antas och meddelas enligt det förfarande som gäller för den årliga budgeten. När ändringsbudgeten gäller en av unionen inledd militär operation skall den åtföljas av en detaljerad specifikation av de gemensamma kostnader som förutses för hela operationen. Den särskilda kommittén skall överlägga med beaktande av ärendets brådskande natur.

Artikel 20

Överföringar

1. Förvaltaren får, eventuellt på förslag från operationschefen, vidta överföringar av anslag. Förvaltaren skall underrätta den särskilda kommittén om sin avsikt och om tid finns skall detta ske tre veckor i förväg.

Ett förhandsgodkännande från den särskilda kommittén krävs emellertid om

- a) den planerade överföringen kommer att ändra summan av anslagen för en operation,

eller om

- b) de planerade överföringarna mellan kapitel under budgetåret överskrider 10 % av anslagen i det kapitel i den antagna budgeten för budgetåret som anslagen förs från den dag förslaget till överföring läggs fram.

2. Operationschefen får, om han bedömer det vara nödvändigt för att operationen skall förlöpa väl, överföra anslag till operationen mellan artiklar och mellan kapitel i budgetdelen för gemensamma driftskostnader under tre månader efter den dag då operationen inleddes. Han skall underrätta förvaltaren och den särskilda kommittén om detta.

Artikel 21

Överföring av anslag

1. Anslag för att täcka de gemensamma kostnader som uppkommer vid förberedandet av eller till följd av operationer vilka inte utnyttjats förfaller i princip vid budgetårets slut.

2. Anslag avsedda att täcka kostnaderna för förvaring av materiel och utrustning som förvaltas av Athena får föras över en gång till påföljande budgetår om motsvarande åtagande har gjorts före den 31 december innevarande budgetår. Anslag för att täcka de gemensamma driftskostnaderna får överföras när de behövs för en operation som ännu inte har avvecklats.

3. Förvaltaren skall före den 15 februari förelägga den särskilda kommittén förslagen till överföringar av anslag från föregående budgetår.

Artikel 22

Förväntad användning

Från och med att årsbudgeten har fastställts får

- a) anslagen enligt denna budget tas i anspråk med verkan från och med följande 1 januari,

- b) utgifter som genom rättsliga bestämmelser eller avtalsbestämmelser måste erläggas i förskott betalas mot avräkning på anslag i påföljande budget, sedan detta har godkänts av den särskilda kommittén.

KAPITEL 7

BIDRAG OCH ÅTERBETALNINGAR

Artikel 23

Fastställande av bidragen

1. Anslag till de gemensamma kostnader som uppkommer vid förberedandet av eller till följd av operationer vilka inte täcks av övriga inkomster skall finansieras genom bidrag från de deltagande medlemsstaterna.

2. Anslag till de gemensamma driftskostnaderna för en operation skall täckas genom bidrag från de medlemsstater och tredje länder som bidrar till operationen.

3. De bidragsgivande medlemsstaternas bidrag till en operation skall uppgå till summan av de anslag som har tagits upp i budgeten för att täcka de gemensamma driftskostnaderna för den operationen, minskad med summan av de bidrag till samma operation från bidragsgivande tredje länder enligt artikel 11.

4. Fördelningen av bidragen mellan de bidragsgivande medlemsstaterna skall fastställas enligt den på bruttonationalinkomsten (BNI) grundade fördelningsnyckel som anges i artikel 28.3 i Fördraget om Europeiska unionen samt i enlighet med rådets beslut 2000/597/EG, Euratom av den 29 september 2000 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽¹⁾ eller av eventuella andra beslut av rådet som ersätter detta.

5. Uppgifterna för beräkning av bidragen skall vara de som anges i kolumnen "Egna medel på grundval av BNI" i tabellen "Sammanställning av finansieringen av den allmänna budgeten efter slag av egna medel och per medlemsstat" i Europeiska gemenskapernas senast antagna budget. Varje bidragsgivande medlemsstats bidrag skall vara proportionellt mot dess andel av den medlemsstatens BNI-andel av den sammanlagda BNI för de bidragsgivande medlemsstaterna.

Artikel 24

Tidsplan för erläggande av bidrag

1. Bidragen från de deltagande medlemsstaterna till de gemensamma kostnader som uppkommer vid förberedandet av och till följd av operationer skall betalas före den 1 mars budgetåret i fråga.

2. När rådet har antagit ett referensbelopp för en militär EU-operation skall de bidragsgivande medlemsstaterna erlägga sina bidrag med 30 % av referensbeloppet, om inte rådet beslutar om en större andel.

⁽¹⁾ EGT L 253, 7.10.2000, s. 42.

3. Den särskilda kommittén får på förslag av förvaltaren besluta att begära ytterligare bidrag innan en ändringsbudget för operationen antas. Den särskilda kommittén får besluta att hänskjuta frågan till rådets behöriga förberedande organ.

4. När de anslag som avses täcka de gemensamma driftskostnaderna för operationen har tagits upp i budgeten skall medlemsstaterna erlägga återstoden av de bidrag de är skyldiga för operationen enligt artikel 23, efter avdrag för de bidrag som redan har infordrats för samma operation och samma budgetår.

5. När ett referensbelopp eller en budget har antagits skall förvaltaren i brev tillställa de nationella förvaltningar vars adress meddelats honom respektive begäran om bidrag.

6. Bidragen skall trots vad som sägs i punkt 1 erläggas inom 30 dagar efter det att motsvarande begäran avsänts.

7. De bidragsgivande staterna skall erlägga bankavgifterna vid betalningen av respektive bidrag.

Artikel 25

Förtida finansiering av utgifter

1. Om utgifter för gemensamma kostnader för unionens militära operationer måste betalas innan bidragen till Athena kan uppbäras, skall rådet när detta antar en gemensam åtgärd eller ett beslut om genomförande av en viss operation

a) utse de medlemsstater som skall ansvara för förhandsfinansiering av denna utgift,

b) om förhandsfinansiering inte kan komma till stånd, besluta om alternativ förskottsfinansiering för utgifterna och fastställa de arrangemang som behövs.

2. Den särskilda kommittén skall övervaka tillämpningen av denna artikel och handla med den skyndsamhet som läget påkallar.

3. Förskottsfinansiering enligt punkt 1 b skall återbetalas så snart de inbetalade bidragen gör detta möjligt.

Artikel 26

Återbetalning av förhandsfinansiering

1. En medlemsstat, ett tredje land eller, allt efter omständigheterna, en internationell organisation som erhållit rådets godkännande för förhandsfinansiering av en del av de gemensamma kostnaderna för en operation kan få denna återbetald av Athena efter en av erforderliga handlingar åtföljd ansökan ställd till förvaltaren senast två månader efter det att operationen i fråga har avslutats.

2. Ingen ansökan om återbetalning får beviljas om den inte har godkänts av operationschefen och förvaltaren.

Artikel 28

Dröjsmålsränta

3. Om en av en bidragsgivande stat ingiven ansökan om återbetalning beviljas, får återbetalningen dras av från närmast följande begäran om bidrag som förvaltaren tillställer den staten.

Om en stat inte har fullgjort sina finansiella skyldigheter skall gemenskapsreglerna enligt artikel 71 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾ om dröjsmålsränta på betalningar av bidragen till gemenskapens budget tillämpas på samma sätt som på dessa.

KAPITEL 8

VERKSTÄLLANDE AV UTGIFTERNA

4. Om ingen begäran om bidrag planeras när ansökan beviljas, eller om den beviljade återbetalningsansökan överskrider det planerade bidraget, skall förvaltaren, med beaktande av Athenas likviditet och den finansiering av de gemensamma kostnaderna som krävs för den berörda operationen, inom 30 dagar erlagga återbetalningsbeloppet.

Artikel 29

Principer

5. Återbetalningar skall förfalla till betalning i enlighet med detta beslut även om operationen inställs.

Artikel 27

Förvaltning genom Athena av utgifter som inte faller inom de gemensamma kostnaderna

1. Den särskilda kommittén får på förslag från förvaltaren eller en medlemsstat besluta att den administrativa förvaltningen av vissa utgifter i samband med en operation, bland annat för underhåll av manskapet/mathållning och tvätt, bör övertas av Athena, men att ansvaret förblir respektive medlemsstats.

2. Den särskilda kommittén får i sitt beslut bemyndiga operationschefen att på de i en operation deltagande medlemsstaternas vägnar ingå avtal om anskaffning av berörda varor. Den får bemyndiga Athena att över sin budget förhandsfinansiera medlemsstaternas utgifter eller besluta att Athena i förväg skall uppbära de medel av medlemsstaterna som behövs för att kunna infria ingångna avtal.

3. Athena skall för varje medlemsstat ombesörja bokföringen av de utgifter den förvaltar för den medlemsstatens räkning. Den skall varje månad tillställa varje medlemsstat en sammanställning av dess eller dess personals upplupna kostnader under föregående månad som medlemsstaten ansvarar för och begära nödvändiga medel för betalning av dessa. Medlemsstaterna skall till Athena betala de medel de anmodats erlagga inom 30 dagar efter avsändandet av betalningsanmodan.

1. Anslagen till Athena skall användas i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning, dvs. i enlighet med principerna om sparsamhet, ändamålsenlighet och effektivitet.

2. Athenas inkomster och utgifter skall verkställas av utanordnare i enlighet med principerna om sund ekonomisk förvaltning så att verkställandet är lagligt och korrekt. Utanordnarna skall göra budgetåtaganden och rättsliga åtaganden, erlagga utgifter och lämna betalningsuppdrag samt vidta de åtgärder som föregår denna användning av anslagen. En utanordnare får delegera sina uppgifter genom ett beslut som fastställer

a) lämplig nivå för de personer till vilka uppgifterna har delegerats,

b) räckvidden av de delegerade befogenheterna, och

c) möjligheterna för de personer till vilka befogenheter har delegerats att i sin tur delegera befogenheter.

3. Att anslagen verkställs i enlighet med principen om åtskillnad mellan utanordnarens och räkenskapsförarens funktioner, skall säkerställas. Uppgifterna som utanordnare skall vara oförenliga med uppgifterna som räkenskapsförare. Varje betalning med medel som förvaltas av Athena skall under-tecknas av såväl en utanordnare som en räkenskapsförare.

4. När verkställandet av gemensamma utgifter anförtros en medlemsstat, en gemenskapsinstitution eller, i förekommande fall, en internationell organisation skall den staten, institutionen eller organisationen tillämpa de regler som gäller för verkställandet av dess egna utgifter, dock utan att bestämmelserna i detta beslut åsidosätts. När förvaltaren själv verkställer utgifterna skall denne iakttä de regler som gäller för genomförandet av avdelningen "Rådet" i Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

5. Förvaltaren får dock för ordförandeskapet lägga fram punkter som kan ingå i förslag till regler för verkställandet av gemensamma utgifter, vilka skall läggas fram för rådet eller för den särskilda kommittén.

Artikel 30

Gemensamma kostnader som uppkommer vid förberedandet av eller till följd av operationer

Förvaltaren skall tjänstgöra som utanordnare av utgifterna för gemensamma kostnader som uppkommer vid förberedandet av eller till följd av operationer.

Artikel 31

Gemensamma driftskostnader

1. Operationschefen skall tjänstgöra som utanordnare av utgifterna för de gemensamma driftskostnaderna för den operation som han leder. Förvaltaren skall emellertid tjänstgöra som utanordnare av utgifterna för de gemensamma driftskostnader som uppkommer under det förberedande skedet av en viss operation, som verkställs direkt av Athena, eller hänför sig till operationen efter det att dess aktiva skede avslutats.

2. Förvaltaren skall från Athenas bankkonto på operationschefens begäran till denne överföra de belopp som är nödvändiga för verkställandet av utgifterna för en operation till det bankkonto som öppnats i Athenas namn och om vilket operationschefen har lämnat uppgift.

3. Genom undantag från artikel 17.5 skall antagandet av ett referensbelopp ge förvaltaren och operationschefen rätt att inom respektive behörighetsområde göra åtaganden om, och betala, utgifter för den berörda operationen upp till högst 30 % av referensbeloppet, om inte rådet fastställer en större andel. Den särskilda kommittén får på förslag av förvaltaren besluta att åtaganden om, och betalning av, ytterligare utgifter får göras. Den särskilda kommittén får besluta att via ordförandeskapet hänskjuta frågan till rådets behöriga förberedande organ. Detta undantag skall upphöra att tillämpas från den dag då budgeten för den aktuella operationen antas.

4. Under den period som föregår antagandet av budgeten för en operation skall förvaltaren och operationschefen, eller dennes företrädare, var fjortonde dag lämna redogörelse till den särskilda kommittén om de utgifter som kan betraktas som gemensamma kostnader för operationen varvid var och en av dem skall redogöra för de frågor som gäller honom. På förslag från förvaltaren, operationschefen eller en medlemsstat får den särskilda kommittén utfärda direktiv om verkställandet av utgifterna under denna period.

5. Med avvikelse från artikel 17.5 får operationschefen i de fall då det föreligger en omedelbar fara för livet för den personal som medverkar i någon av unionens militära operationer verkställa de utgifter som krävs för att skydda personalens liv, utöver de anslag som tagits upp i budgeten. Han skall snarast möjligt underrätta förvaltaren och den särskilda kommittén om detta. I detta fall skall förvaltaren i samverkan med operationschefen föreslå nödvändiga överföringar för att finansiera dessa oförutsedda utgifter. Om det inte är möjligt att säkerställa en tillräcklig finansiering av dessa utgifter genom överföring skall förvaltaren föreslå en ändringsbudget.

KAPITEL 9

SLUTDESTINATION FÖR DEN UTRUSTNING OCH INFRASTRUKTUR SOM FINANSIERAS GEMENSAMT

Artikel 32

1. Operationschefen skall inför avvecklingen av den av honom ledda operationen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att den utrustning och infrastruktur som anskaffats gemensamt för operationen skall nå sin slutdestination. Han skall i den mån det behövs föreslå den tillämpliga värdeminskningsgraden.

2. Förvaltaren skall förvalta den utrustning och infrastruktur som kvarstår efter det att operationens aktiva skede avslutats i syfte att vid behov finna en slutdestination för denna. Han skall i den mån det behövs fastställa den tillämpliga värdeminskningsgraden.

3. Värdeminskningsgraden för utrustning, infrastruktur och andra tillgångar skall snarast möjligt godkännas av den särskilda kommittén.

4. Den särskilda kommittén skall godkänna slutdestinationen för gemensamt finansierad utrustning och infrastruktur med beaktande av operativa behov och ekonomiska kriterier. Slutdestinationen kan vara följande:

- a) För infrastruktur, säljas eller via Athena överlåtas till värdlandet, en medlemsstat eller tredje part.
- b) För utrustning, antingen säljas via Athena till en medlemsstat, värdlandet eller tredje part eller lagras och underhålls av Athena, en medlemsstat eller tredje part.

5. Utrustning och infrastruktur skall säljas till en bidragsgivande stat, värdlandet eller tredje part till marknadsvärdet eller, om marknadsvärdet inte kan fastställas, med beaktande av den tillämpliga värdeminskningsgraden.

6. Försäljning eller överlåtelse till värdlandet eller tredje part skall genomföras i överensstämmelse med gällande säkerhetsregler, särskilt inom rådet eller, allt efter omständigheterna, de bidragsgivande staterna eller Nato.

7. När det beslutas att Athena skall behålla utrustning som anskaffats för en operation kan de bidragsgivande medlemsstaterna kräva ekonomisk ersättning av övriga deltagande medlemsstater. Den särskilda kommittén, som är sammansatt av företrädare för samtliga deltagande medlemsstater, skall på förvaltarens förslag fatta lämpliga beslut härom.

KAPITEL 10

REDOVISNING OCH INVENTARIUM

Artikel 33

Principer

När verkställandet av gemensamma utgifter har anförtratts en medlemsstat, en gemenskapsinstitution eller, i förekommande fall, en internationell organisation, skall staten, institutionen eller organisationen tillämpa de regler som gäller för redovisning av egna utgifter och egna inventarier.

Artikel 34

Redovisning av gemensamma driftskostnader

Operationschefen skall föra räkenskaper över de överföringar han tar emot från Athena, de utgiftsåtaganden han ingått och de betalningar som gjorts samt upprätta ett inventarium över lös egendom som finansierats via Athena-budgeten och som används i den operation han leder.

Artikel 35

Konsoliderade räkenskaper

1. Räkenskapsföraren skall föra räkenskaper över begärda bidrag och verkställda överföringar. Dessutom skall han upprätta räkenskaper över de gemensamma kostnader som uppkommer vid förberedandet av eller till följd av operationer samt över driftsutgifter som verkställts under förvaltarens direkta ansvar.

2. Räkenskapsföraren skall upprätta konsoliderade räkenskaper över Athenas inkomster och utgifter. Varje operationschef skall för detta ändamål till räkenskapsföraren översända räkenskaper över de utgiftsåtaganden han har ingått och de betalningar han har verkställt samt över de förhandsfinansieringar han har godkänt för att täcka de gemensamma driftskostnaderna för den operation han leder.

KAPITEL 11

REVISION OCH KONTOREDOVISNING

Artikel 36

Periodisk rapportering till den särskilda kommittén

Förvaltaren skall för den särskilda kommittén var tredje månad lägga fram en redovisning över verkställandet av inkomster och utgifter under de senaste tre månaderna och sedan början av budgetåret. För detta ändamål skall varje operationschef i god tid förelägga förvaltaren en rapport över utgifterna för de gemensamma driftskostnaderna för den operation han leder.

Artikel 37

Revision

1. När en medlemsstat, en gemenskapsinstitution eller en internationell organisation anförtratts verkställandet av utgifterna för Athena skall den staten, institutionen eller organisationen tillämpa de regler som gäller för revision av egna utgifter.

2. Förvaltaren eller de personer han utser får emellertid vid vilken tidpunkt som helst genomföra en revision av de gemensamma kostnader som uppkommer vid förberedandet av eller till följd av operationer eller av de gemensamma driftskostnaderna för en operation. Dessutom kan den särskilda kommittén på förslag från förvaltaren eller en medlemsstat vid vilken tidpunkt som helst utse externa revisorer, vars uppdrag och arbetsvillkor skall fastställas av kommittén.

3. En revision av utgifterna för de gemensamma kostnader som uppkommer vid förberedandet av eller till följd av operationer samt operativa kostnader som ännu inte har reviderats av externa revisorer på Athenas vägnar skall genomföras inom två månader efter varje budgetårs slut.

4. För de externa revisionerna skall ett collegium av sex revisorer inrättas. Den särskilda kommittén skall varje år utse två medlemmar av collegiet för en period av tre år bland de kandidater som föreslås av medlemsstaterna med mandat som inte kan förnyas. Kandidaterna skall vara medlemmar av ett nationellt revisionsorgan i en medlemsstat och erbjuda tillräckliga säkerhetsgarantier och garantier för oberoende. De skall vid behov kunna stå till förfogande för att utföra uppdrag för Athenas räkning. När medlemmarna i collegiet utför dessa uppdrag

a) skall de fortsatt avlönas av sitt ursprungliga revisionsorgan och från Athena endast få ersättning för sina kostnader i samband med tjänsteresa i överensstämmelse med de regler som är tillämpliga på tjänstemän inom Europeiska gemenskaperna i motsvarande lönegrad,

- b) får de begära och motta instruktioner endast från den särskilda kommittén; inom sitt mandat skall kollegiet av revisorer och dess medlemmar vara helt oberoende och endast ha ansvar för genomförandet av den externa revisionen,
- c) skall de avlägga rapport om sitt uppdrag endast till den särskilda kommittén,
- d) skall de kontrollera att verkställandet av de utgifter som finansieras av Athena har genomförts i överensstämmelse med tillämplig lagstiftning och principerna för en sund ekonomisk förvaltning, dvs. i överensstämmelse med principerna om sparsamhet, ändamålsenlighet och effektivitet.

Kollegiet av revisorer skall varje år välja sin ordförande för det kommande budgetåret. Det skall anta tillämpliga regler för de revisioner som medlemmarna genomför i överensstämmelse med högsta internationella standard. Kollegiet av revisorer skall godkänna de av medlemmarna upprättade revisionsrapporterna innan dessa överlämnas till förvaltaren och den särskilda kommittén.

5. Den särskilda kommittén får från fall till fall och efter särskild motivering besluta att anlita andra externa organ.

6. De personer som ansvarar för revision av Athenas utgifter skall innan de utför sitt uppdrag ha bemyndigats att få tillgång till rådets sekretessbelagda uppgifter minst upp till nivån Secret UE eller fått ett motsvarande bemyndigande av en medlemsstat eller Nato, allt efter omständigheterna. Dessa personer skall se till att sekretesskyddet av informationen och skyddet av de uppgifter de får kännedom om under revisionsuppdraget respekteras i enlighet med de regler som gäller för denna information och dessa uppgifter.

7. Förvaltaren och de personer som ansvarar för revision av Athenas utgifter skall utan dröjsmål och utan anmälan i förväg ha tillgång till de handlingar och till innehållet i all datorbaserad information om dessa utgifter samt tillträde till de lokaler där dessa handlingar och datamedier förvaras. De får ta kopior. De personer som medverkar i verkställandet av Athenas utgifter skall ge förvaltaren och de personer som ansvarar för revision av dessa utgifter den hjälp som är nödvändig för att de skall kunna fullgöra sitt uppdrag.

8. Kostnaderna för de revisioner som revisorerna genomför på Athenas vägnar skall betraktas som gemensamma kostnader som skall belasta Athena.

Artikel 38

Årlig redovisning

1. Förvaltaren skall med hjälp av räkenskapsföraren och varje operationschef senast i april månad under det år som följer på budgetåret upprätta samt för den särskilda kommittén

lägga fram den årliga förvaltningsrapporten, den årliga balansräkningen för Athena samt en verksamhetsrapport. Den årliga förvaltningsrapporten skall särskilja de gemensamma kostnader som uppkommer vid förberedandet av eller till följd av operationer från de gemensamma driftskostnaderna för varje operation som genomförts under det berörda budgetåret samt övriga inkomster och inkomster från medlemsstaterna och tredje stater. Balansräkningen skall på aktivsidan visa samtliga tillgångar som tillhör Athena, med beaktande av deras värdeminskningar och eventuella förluster eller avskrivningar, och på passivsidan skall den visa reserverna. Förvaltaren skall lägga fram förvaltningsrapporten för kollegiet av revisorer senast i februari månad under det år som följer på budgetåret.

2. Den särskilda kommittén skall godkänna den årliga förvaltningsrapporten och balansräkningen. Den skall bevilja ansvarsfrihet för förvaltaren, räkenskapsföraren och varje operationschef för det berörda budgetåret.

3. De samlade räkenskaperna och inventariet skall på respektive nivå bevaras av räkenskapsföraren och varje operationschef under fem år från och med det dag då motsvarande ansvarsfrihet beviljades.

4. Den särskilda kommittén skall fatta beslut om att genom en ändringsbudget, i budgeten för påföljande budgetår, ta upp saldot för ett budgetår vars räkenskaper har godkänts, som inkomst eller utgift beroende på omständigheterna.

5. Den del av saldot från ett budgetår som härrör från användningen av anslag avsedda att täcka gemensamma kostnader som uppkommer vid förberedandet av eller till följd av operationer skall balanseras mot följande bidrag från de deltagande medlemsstaterna.

6. Den del av saldot som härrör från användningen av anslag avsedda att täcka gemensamma driftskostnader för en viss operation skall balanseras mot följande bidrag från de medlemsstater som bidragit till den operationen.

7. Om återbetalning inte kan ske genom avdrag från bidragen till Athena skall saldot återbetalas till berörd medlemsstat.

Artikel 39

Redovisning för en operation

1. När en operation är avslutad kan den särskilda kommittén på förslag från förvaltaren eller en medlemsstat besluta att förvaltaren med hjälp av räkenskapsföraren och operationschefen skall förelägga den särskilda kommittén förvaltningsrapporten och balansräkningen för denna operation fram till minst den dag den avslutades och om möjligt fram till den dag den avvecklades. Den utsatta tidsfristen för förvaltaren får inte understiga fyra månader från den dag operationen avslutades.

2. Om förvaltningsrapporten och balansräkningen för en operation inte inom den utsatta tidsfristen kan omfatta de inkomster och utgifter som är förbundna med operationens avveckling skall dessa återfinnas i den årliga förvaltningsrapporten och balansräkningen för Athena och skall granskas av den särskilda kommittén i samband med den årliga redovisningen.

3. Den särskilda kommittén skall godkänna förvaltningsrapporten samt balansräkningen för den operation som har lagts fram för kommittén. Den skall bevilja ansvarsfrihet för förvaltaren, räkenskapsföraren och varje operationschef för den berörda operationen.

4. Om återbetalning inte kan ske genom avdrag från bidragen till Athena skall saldot återbetalas till berörd medlemsstat.

KAPITEL 12

RÄTTSLIGT ANSVAR

Artikel 40

1. De villkor som styr det disciplinära och det straffrättsliga ansvaret för operationschefen, förvaltaren och annan personal som ställts till förfogande särskilt av gemenskapens institutioner eller medlemsstaterna skall, i händelse av allvarligt fel eller försummelse vid genomförandet av budgeten, styras av tjänsteföreskrifterna eller de avtal som är tillämpliga på dem. Vidare kan Athena på eget initiativ eller på begäran av en bidragsgivande stat inleda civilrättsliga förfaranden mot ovannämnd personal.

2. Inte i något fall kan Europeiska gemenskaperna eller rådets generalsekreterare ställas till ansvar av en bidragsgivande stat på grund av hur förvaltaren, räkenskapsföraren eller deras personal utför sina uppgifter.

3. Det avtalsrättsliga ansvar som kan uppkomma genom avtal som ingåtts i samband med genomförandet av budgeten skall täckas av de bidragsgivande staterna via Athena. Detta ansvar skall omfattas av den lagstiftning som är tillämplig på avtalen i fråga.

4. När det gäller utomobligatoriskt ansvar skall eventuella skador som vid utförandet av uppgifterna orsakats av det militärstrategiska högkvarteret, styrkehögkvarteret och det taktiska kommandot i strukturen för krishanteringen, vars sammansättning skall godkännas av operationschefen, eller av deras personal täckas av de bidragsgivande staterna via Athena

i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma i medlemsstaternas lagstiftning och tjänsteföreskrifterna för styrkorna, som är tillämpliga på insatsområdet.

5. Inte i något fall kan Europeiska gemenskaperna eller medlemsstaterna ställas till ansvar av en bidragsgivande stat för avtal som ingåtts inom ramen för genomförandet av budgeten eller för skada som vid utförandet av uppgifterna orsakats av enheter och avdelningar i strukturen för krishanteringen, vars sammansättning skall beslutas av operationschefen, eller av tillhörande personal.

Artikel 41

Övergångsbestämmelser

1. Den första budgeten skall antas senast den 1 juni 2004. Det första budgetåret skall inledas vid tidpunkten för antagandet av denna första budget och skall avslutas påföljande 31 december.

2. Senast den 1 juni 2004 skall den särskilda kommittén utse de sex första medlemmarna i det kollegium av revisorer som anges i artikel 37.4. Genom lottdragning skall två medlemmar utses med en mandattid på ett år och två medlemmar med en mandattid på två år. Mandattiden för de övriga två medlemmarna skall vara tre år.

Artikel 42

Översyn

Detta beslut och dess bilagor skall ses över efter varje operation och minst var artonde månad. Den första översynen skall ske senast före utgången av 2004. Athenas förvaltningsorgan skall lämna bidrag till översynen.

Artikel 43

Slutbestämmelser

Detta beslut träder i kraft den 1 mars 2004. Det skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 23 februari 2004.

På rådets vägnar

B. COWEN

Ordförande

BILAGA I**Gemensamma kostnader som oavsett när de uppkommer skall bestridas av Athena**

Om följande gemensamma kostnader inte direkt kan hänföras till en viss operation får den särskilda kommittén besluta om att föra anslagen för dessa till den "allmänna delen" i den årliga budgeten. Dessa anslag bör i möjligaste mån tas upp under artiklar som anger den operation till vilka de i första hand hänförs.

1. Kostnader för revision.
2. Utgifter med anknytning till uppdraget för operationschefen och dennes personal då dessa lägger fram en redovisning för en operation inför den särskilda kommittén.
3. Ersättningar för skador samt kostnader som uppkommer till följd av skadeståndsanspråk som faller på Athena.
4. Kostnader för banktjänster (Gemensamma kostnader skall alltid ingå i den "allmänna delen" av den årliga budgeten).
5. Kostnader till följd av beslut om förvaring av materiel som gemensamt har anskaffats för en operation (Om dessa kostnader tas upp i den "allmänna delen" av den årliga budgeten skall en koppling till en viss operation anges).

BILAGA II**Gemensamma driftskostnader avseende det förberedande skedet av en operation vilka skall bestridas av Athena**

Extra kostnader för den transport och inkvartering som behövs i samband med militära styrkors undersökande uppdrag och förberedelser inför en viss EU-ledd militär operation.

Sjukvård: kostnader för avtransport av sårade och sjuka (Medevac) personer som deltar i militära styrkors undersökande uppdrag och förberedelser inför en viss EU-ledd militär operation då sjukvård inte kan ges i insatsområdet.

BILAGA III

III-A

Gemensamma kostnader i samband med det aktiva skedet av operationer vilka under alla omständigheter skall bäras av Athena

För Europeiska unionens samtliga militära operationer skall Athena som gemensamma driftskostnader bestrida de extra kostnader som krävs för den nedan beskrivna operationen.

1. Extra kostnader för (mobilt eller fast) högkvarter för EU-ledda operationer eller övningar

- | | | |
|----|--|--|
| a) | Högkvarter (HQ): | Militärstrategiskt högkvarter, styrkehögkvarter och taktiskt kommando. |
| b) | Militärstrategiskt högkvarter (OHQ): | Operationschefens permanenta högkvarter utanför operationsområdet med ansvar för att utveckla, sätta in, underhålla och återta en EU-styrka.

De fastställda gemensamma kostnaderna för OHQ för en operation skall även gälla för rådets generalsekretariat och Athena i den mån dessa direkt inskrider för operationen. |
| c) | Styrkehögkvarter (FHQ): | En EU-styrkas högkvarter som utplacerats inom operationsområdet. |
| d) | Taktiskt kommando (CCHQ): | Högkvarteret för EU:s taktiske chef utplacerad för operationen (dvs. chefer för luft-, land- och sjöbaserade styrkor samt för andra chefer med speciella funktioner som det kan bedömas nödvändigt att utse beroende på operationens art). |
| e) | Transportkostnader: | Transport till och från stridsområdet för att utplacera, underhålla och återhämta styrkehögkvarter och taktiska kommandon; transportkostnader för det militärstrategiska högkvarteret vilka är nödvändiga för en operation. |
| f) | Administration: | Extra utrustning för kontor och inkvartering, avtalsbundna tjänster, underhållskostnader för byggnader. |
| g) | Lokalanställd personal: | Civil personal, internationella rådgivare och lokalanställd (nationell och utstationerad) personal som behövs för genomförandet av operationen utöver de vanliga operativa kraven (inklusive eventuell övertidsersättning). |
| h) | Kommunikationer: | Kapitalkostnader för inköp och användning av extra kommunikations- och IT-utrustning samt kostnader för tillhandahållna tjänster (leasing och underhåll av modem, telefonlinjer, satellittelefon, kryptofax, säkra linjer, Internet, datalinjer, lokala nätverk etc.). |
| i) | Transporter/Resor inom högkvarterets operationsområde: | Utgifter i samband med fordonstransporter och resor med andra transportmedel samt fraktkostnader, inklusive resor för nationell förstärkningspersonal och besökare; extra bränslekostnader i förhållande till normala operationer; leasing av ytterligare fordon; kostnader för officiella resor mellan platsen för operationen och Bryssel och/eller möten anordnade av EU; försäkringskostnader för tredje part som vissa länder utkräver av internationella organisationer som genomför operationer på deras territorium. |
| j) | Baracker och bostäder/infrastruktur: | Utgifter för anskaffning, hyra eller renovering av för högkvarteret nödvändiga anläggningar i insatsområdet (hyra av byggnader, skyddsrum, tält), om så behövs. |
| k) | Information till allmänheten: | Kostnader i samband med informationskampanjer och information till medier i det militärstrategiska högkvarteret och i styrkehögkvarteret i enlighet med den informationsstrategi som utarbetats av det militärstrategiska högkvarteret. |
| l) | Representation och mottagningar: | Representationskostnader; kostnader på högkvarternivå som är nödvändiga för att genomföra en operation. |

2. Extra kostnader för att stödja styrkan som helhet

De kostnader som anges nedan är sådana som följer av att styrkan satts in på plats.

- | | |
|--------------------------------|--|
| a) Infrastruktur: | Utgifter som är absolut nödvändiga för styrkan som helhet för att utföra uppdraget (flygplats, järnväg, hamnar, vägar, energiförsörjning och vattentillförsel för gemensamt bruk). |
| b) Väsentlig extra utrustning: | Hyra eller inköp under operationen av oförutsedd speciell utrustning som är väsentlig för att genomföra operationen, som beslutas av operationschefen och godkänts av den särskilda kommittén, såvida den inköpta utrustningen inte repatrieras vid uppdragets slut. |
| c) Identifikationsmärkning: | Speciella identifikationsmärken, Europeiska unionens identitetskort, emblem, medaljer, flaggor i Europeiska unionens färger eller andra identifikationsmärken för styrkan eller högkvarteret (exklusive kläder, mössor eller uniformer). |
| d) Sjukvård: | Kostnader för avtransport av sårade och sjuka (Medevac) om sjukvård inte kan ges i insatsområdet. |

3. Extra kostnader på grund av EU:s utnyttjande av Natos gemensamma medel och resurser som ställts till förfogande för en EU-ledd operation

Kostnader för Europeiska unionen som följer av tillämpningen för en av dess militära operationer av överenskommelserna mellan EU och Nato om överlåtelse, övervakning, återlämnande eller återkallande av de av Natos gemensamma medel och resurser som ställts till förfogande för en EU-ledd operation.

III-B

Gemensamma driftskostnader i samband med det aktiva skedet av en viss operation vilka skall bestridas av Athena när rådet så beslutar

- | | |
|--------------------------------------|---|
| Transportkostnader: | Transport till och från insatsområdet för att utplacera, underhålla och återhämta de styrkor som krävs för operationen. |
| Baracker och bostäder/infrastruktur: | Utgifter för anskaffning, hyra eller renovering av anläggningar i insatsområdet (hyra av byggnader, skyddsrum, tält), i den mån det behövs för de styrkor som satts in för operationen. |

BILAGA IV

Gemensamma driftskostnader avseende avvecklingsskedet av en operation vilka skall bestridas av Athena

Kostnader för att finna en slutdestination för den utrustning och infrastruktur som finansierats gemensamt för operationen.

Extra kostnader för att upprätta räkenskaperna för operationen. De gemensamma kostnaderna för detta skall fastställas i överensstämmelse med bilaga III, och det erinras om att den personal som krävs för att upprätta räkenskaperna tillhör det militärstrategiska högkvarteret för den operationen även efter det att dess verksamhet har upphört.

RÄTTELSER

**Rättelse till kommissionens rekommendation 2004/2/Euratom av den 18 december 2003 om standardiserad information om utsläpp till luft- och vattenmiljön av radioaktiva ämnen från kärnkraftsreaktorer och upp-
arbetsanläggningar vid normal drift**

(Europeiska unionens officiella tidning L 2 av den 6 januari 2004)

På sidan 39 i bilaga I, tredje kolumnen vid raden för "Kr-85" skall det
i stället för: "1E – 04"
vara: "1E + 04".
